

உலகம் – மோட்சம் – ஸ்ரீ அரவிந்தம்

கர்மயோகி

**மதர்ஸ் ஸர்வீஸ் சொசைட்டி,
5, புதுவை சிவம் தெரு,
வெங்கட்ட நகர் முதல் குறுக்குத் தெரு விரிவு,
பாண்டிச்சேரி-605 011.**

உலகம் - மோட்சம் - ஸ்ரீ அரவிந்தம்

பதிப்புரிமை : கர்மயோகி ©

முதற் பதிப்பு : நவம்பர் 2006

அச்சு : அகரம்,
மனை எண்.1,
நிர்மலா நகர்,
தஞ்சாவூர்-613 007.

விலை : ரூ.100/-

உலகம் – மோட்சம் – ஸ்ரீ அரவிந்தம்

அன்னையை 15 ஆண்டுகளாக வழிபடும் அன்பரை அவர் ஆன்மீக அனுபவத்தைப் பற்றிக் கேட்ட பொழுது அகமும் புறமும் அர்த்தபுஷ்டியாக நிறைவு பெற்றுள்ளது என்றதுடன் இங்கு அன்னையிடம் பெறுவது எங்கும் பெற இயலாது என்றார். அன்னையைப் பற்றி அறிந்தவர் வாழ்வின் பிரச்சினைகள் பிரார்த்தனையின்றிக் கரைகிறது. புதுவாழ்வு பிறக்கிறது. பிரார்த்தனையெனச் செய்தால் பலிக்கத் தவறுவதில்லை. 10 பிரார்த்தனைகளில் 9 தவறாது பலிக்கிறது. பலிக்காத பிரார்த்தனையின் பின்னால் குணமிருக்கும். மனமாற்றத்தால் அது வழிவிடும். *The Life Divine* படித்துப் புரிந்து கொண்டால் மனம் மாற்றமடைந்தது போன்ற பலனிருக்கும். இது கடினமான நூல் எனப் பெயர் பெற்றது. அதற்குள்ள காரணங்களில் முக்கியமானது ஒன்றுண்டு. பகவானுடைய எல்லாக் கருத்துகளும் புதியவை. அவற்றைப் பழைய சொற்களால் எழுதும் பொழுது படிப்பவருக்குப் பழைய கருத்து மனதில் எழும். அது தடம் மாறும். அனாதை ஆசிரமத்தில் வேலை செய்பவர் ஆசிரமம் என்ற சொல்லை அனாதைகளுக்குரிய இடமெனப் புரிந்து கொள்வது போலிருக்கும். மாயை, பிரம்மம், ஜீவாத்மா என்ற முக்கியச் சொற்களே அப்படி மாறுபடுகின்றன. இதுவரை இல்லாத கருத்துகளைப் பகவான் கூறுவதால் அவை தெளிவாக இருந்தாலும் மனத்தில் நிற்பதில்லை. பகுதி முழுமையைவிடப் பெரியது என்பது புரிந்து கொள்ள

முடியாததில்லை. ஆனால் வழக்கிலில்லாததால் மனத்தில் கருத்து நிலை பெறுவதில்லை. *The Life Divine*க்கு அறிமுகமாக அதன் எல்லா முக்கியக் கருத்துகளையும், இக்குறையெழுதவாறு நூலின் சுருக்கத்தை எழுதுவது இக்கட்டுரையின் நோக்கம். பகுதி, முழுமை என்பவை எளிமையானவை. முழுமையுடைய பகுதி, முழுமையை விடப் பெரியதான பகுதி என்பவை இதுவரை உலகிலில்லாத எண்ணச் சிறப்புகள். இச்சொற்களும், இது போன்று 30 வண்ணமுடையவையும் நூலில் எங்கும் எழுவதால், நூல் புரியவில்லை என்று பலரும் கூறும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. சாதாரணக் கம்மலில் ஒரு கல் வைரமானால், அக்கல்லின் விலை கம்மலின் விலையை விட அதிகமாகும். கல்லூரி ஸ்தாபகர் மகன் வகுப்பில் மாணவனானால், அவன் வெறும் மாணவன் மட்டுமல்லன், வகுப்பை விட முக்கியமானவன். எதிர்காலத்தில் கல்லூரிக்கு முதல்வராக வருபவன். பகவான் கூறும் கருத்தில் ஒரு பகுதியை இந்த உதாரணங்கள் விளக்கும். ஒரு மெஷின் முழுமை. அதனுள் உள்ள ஒரு பாகம் பகுதி. இந்தப் பகுதி எப்படி முழுமையாகும், முழுமையைவிடப் பெரியதாகும்? உடலில் கண், காது, மூக்கு, மூளை எனப் பலப் பகுதிகள் உண்டு. பல இலட்சம் செல்கள் உள்ளன. ஆத்மா நம்முள் புதைந்து விழிப்பற்றுள்ளது. நம் எல்லாப் பகுதிகளிலும், எல்லாச் செல்களிலும் ஆத்மா புதைந்துள்ளது. ஆத்மா கண்ணில் விழித்தால் ஞானதிருஷ்டி ஏற்படும். நெஞ்சில் ஆத்மா விழித்தால் அசரீரி கேட்கும், வேணுகானம் கேட்கும். எந்தப் பகுதியில் ஆத்மா விழித்தாலும், அப்பகுதி நம் முழுவதலுக்குச் சமமாகும், அதைவிடப் பெரியதாகவுமாகும். ஒரு செல்லில் ஆத்மா விழித்தாலும் அப்படியே. அதுவே பகவான் பகுதி; முழுமையைவிடப் பெரியது என்பது. இதுவும் முழுவதும் விளக்கும் உதாரணமில்லை. இதுவரை உலகம் அனுபவிக்காததைப் பகவான் கூறுவதால் உதாரணம் எழுத முடியவில்லை. இது போன்றவை கீழ்க்கண்டவை. அவை வருமிடங்களில் “புரியவில்லை” என்ற நிலை ஏற்படுகிறது. அவை,

மௌனமான சப்தம்
பகுதியான முழுமை
அருபமான ரூபம்

அநேகனான ஏகன்
நிலையான சலனம்
அகண்டமான கண்டம்
புறமான அகம்
ஐடமான ஆன்மா
ஆனந்தமான வலி
அமிர்தமான விஷம்
பரமாத்மாவான ஜீவாத்மா
வலுவான பலஹீனம்
கோரமான அழகு
சந்தோஷமான வருத்தம்
ஞானமான அஞ்ஞானம்
மனிதனான பிரபஞ்சம்
பிரபஞ்சமான பிரம்மம்
காலத்தைக் கடந்த காலம்
மரணமான அமரவாழ்வு
புருஷனான பிரகிருதி.

ஸ்ரீ அரவிந்தம் மோட்சத்தைக் கடந்த நிலை; மோட்சத்தைத் துறந்த நிலை. மோட்சம் உலகைத் துறந்தது எனில் மோட்சம் உலகை விலக்குகிறது; எதிரியாகக் கருதுகிறது. ஸ்ரீ அரவிந்தம் என்பதைத் திருவுருமாற்றம் என்றும் கூறலாம். மோட்சத்தை ஏற்றால் திருவுருமாற்றமில்லை. உலகைத் துறந்து பெறும் மோட்சத்தைத் துறந்து பெறுவது திருவுருமாற்றம். இங்கு துறப்பது, கடப்பது, விலக்குவதில்லை. திருவுருமாற்றம் எனில் ஆத்மா நம் பகுதிகளுள் விழிப்பது. உடல் உதாரணமாக தெய்வீக உடலாக, ஆன்மீக உடலாகச் செயல்படுவது திருவுருமாற்றம். நாம் இல்லறம், துறவறம் என இரண்டை அறிவோம். ஸ்ரீ அரவிந்தம் அவற்றைக் கடந்த நிலையில் உயர்ந்த இல்லறம் உண்டு என்கிறது. அந்த இல்லறம் துறவறத்தை உட்கொண்டது என்கிறது. தூய்மையான துறவற நெறிப்படி நடத்தும் இல்லறம் அது. அது இல்லறமாகவும்,

துறவறமாகவும் உள்ள உயர்ந்த தெய்வீக வாழ்வு. இக் கண்ணோட்டம் ஸ்ரீ அரவிந்தத்திற்கு ஆன்மீக அடிப்படை. இவ்வடிப்படையில் மேற்சொன்ன 20 கருத்துகளையும் விளக்கினால் அது போதுமான அளவு எல்லாக் கருத்துகளையும் ஸ்ரீ அரவிந்த கண்ணோட்டத்திற்குள் கொண்டு வந்து விடும். ஒரு பெருந் தடை இவ்விதம் நீக்கப்படும். ஆன்மீகத்திற்கேயுரிய Self, Soul, being பிரம்மம், ஆத்மா, ஜீவன் என்ற கருத்துகள் ஆன்மீக இலக்கியத்துடன் பரிச்சியமற்றவருக்கிருக்காது. அவை மூன்றும் ஒன்றாகத் தெரிவதால் பிரித்துக் கூறுமிடத்தில் குழப்பம் ஏற்படும். விவரம் தெரியாத மக்கள் பிரதம மந்திரிக்கும் ஜனாதிபதிக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தைப் புறக்கணித்து நாட்டின் தலைவர் என்றெடுத்துக் கொள்வார்கள். நாட்டின் அரசியல் அதிகாரத்தை எடுத்துரைக்கும் பொழுது அது குழப்பத்தை விளைவிக்கும்.

- Soul என்பது சிருஷ்டியுள் ஜீவனில் உள்ள ஆத்மா.
- Self என்பது சிருஷ்டியைக் கடந்த நிலையில் உள்ள ஆத்மா.
- Spirit என்ற சொல் Soul, Self என்ற இரண்டையும் உட்கொண்டது. மேலும் பிரகிருதிக்கும் உடையது.
- Being என்பது உருவம் உள்ள எந்த ஜீவனுக்கும் உள்ள உயிர்.

Spirit உருவம் பெறாத பிரம்மம். Soul, Self, உருவம் பெற்ற பிரம்மம். ஜீவன் (being) என்பது உருவம் பெற்றது, பெறாதது அனைத்திற்குள்ளும் புதைந்துள்ள உயிர்.

திருடனுடைய அடி திருவடி எனவும், விபசாரியின் கற்பு விலைமதிக்க முடியாதது என்பதும் உலகம் கேள்விப்படாத கருத்துகள். இவற்றைக் கேட்டு ஏற்பது ஒரு நிலை. அவற்றைப் புரிந்து கொண்டு ஏற்பது முடிவான நிலை.

திருடன் என்பவன் சமூகச் சட்டத்திற்கு எதிரி. கற்பு சமூக வாழ்வின் சிகரமான பண்பு. சமூகம் என்பது சிருஷ்டியில் ஒரு குறுகிய கருத்து. அதனால் ஓர் இலட்சிய அம்சமில்லை. சாதாரண மனிதனால் அதை ஏற்க முடியாது. அவனுக்குச் சமூகமே முடிவான இலட்சியம். சமூகத்தைக் கடந்துள்ள மனச்சாட்சியும் அவனுக்கு

இரண்டாம்பட்சம். மனச்சாட்சி பெரும்பாலும் சமூக இலட்சியத்துடன் மோதுவதை அவனறிவான். இரண்டும் மோதினாலும், அவன் மனச்சாட்சியைவிட சமூகத்தை முக்கியமாகக் கருதுவான். சமூகம் முக்கியமானால் அவனைக் குடிமகன், (citizen, social individual) எனக் கூறுகிறோம். மனச்சாட்சிப்படி வாழ்பவன் உயர்ந்தவன். அவனைச் சான்றோன், ஆன்றோன் எனக் கூறுவோம். (He is a Psychological individual.) உலகைப் பொருத்தவரை இதுவே முடிவானது. ஸ்ரீ அரவிந்தம் அதைக் கடந்து ஆன்மீகப் பரிணாமத்தை இலட்சியமாகக் கொள்கிறது. அதன் பிரதிநிதி பரிணாம மனிதன் (evolutionary individual). அது இன்று உலகம் அறியாதது. அவன் உருவாக வேண்டுமானால், சமூகச் சட்டங்களையும், மனச்சாட்சியையும் கடந்து மனிதனுடைய ஆத்மா வளரும் வண்ணம் மனிதனுடைய வாழ்வு அமைய வேண்டும். திருடன் உலகுக்கு எதிரியானாலும், சாக்கிய முனி கல்லெறிந்து கடவுளை வணங்கியது போல, திருடன் தன் ஆன்மா பரிணாம வளர்ச்சியடைய வேண்டி தன் செயலை ஆன்மீகச் சூழலுக்குப் பொருந்துமாறு அமைக்கும் பொழுது, உலகத்து மக்கள் உஷாரின்றி வாழ்வதைச் சிதைக்க வேண்டித் திருடுகிறான்.

- உஷாராக இல்லாமல் உள்ளே உலகம் வளராது. அனைவரையும் உஷாராக வாழ நிர்ப்பந்திப்பது திருடன் கடமை.
- ஆன்மீகப் பரிணாம வாழ்வின் குடிமகன் என்பதால் அவனடி திருவடி.

கற்புக்கரசி கணவனுடைய வாழ்வையும், உடல் வேகத்திற்குரிய தேவையையும் தன்னை மறந்து அழித்துப் பூர்த்தி செய்கிறாள். அதனால் அவள் கொழுநன் தொழுதெழுவாள். அவள் பெய்யெனப் பெய்யும் மழை. அவள் இலட்சியம் உன்னதமானது. ஓர் ஆண்மகனுக்குச் செய்யும் சேவை. விபச்சாரி அச்சேவையில் உடற்பகுதியை உலகுக்குச் செய்பவன். உடலால் சேவை செய்தாலும், உயிரால் உண்மைக்கு எதிராக இருந்தாலும், அவனைவருக்கும் செய்வது என்பதால் அவள் சேவை பரந்தது. அவள் 'கற்பு' விலை மதிக்க முடியாதது என்பது பகவான் கூறுவது. இதுபோல் சமூகத்தையும், மனத்தையும் கடந்த இலட்சியங்களின் தத்துவம்

அடங்கிய நூல் *The Life Divine* என்பதால் “புரியவில்லை” என்று அது பெயர் வாங்கியது.

காலம், காலத்தைக் கடந்த நிலைகளை நாம் அறிவோம். நம் வாழ்வு காலத்தால் கட்டுண்டது, காலத்திற்குக் கட்டுப்பட்டது. எதற்கும் காலம் தேவை. மரம் வளரவும், மனம் கனியவும், செயல் பலன் தரவும் உரிய காலம் தேவை. கல்லூரியில் சேர்ந்தவுடன் பட்டம் கிடைக்காது. 4 வருஷமாகும். விதை மரமாகிப் பலன் தரப் பல வருஷமாகும். இவை நாம் காலத்தால் ஆளப்படுவதைக் காட்டும். ரிஷி காலத்தைக் கடந்தவர். நாம் காலத்தில் வாழ்வதால், ஒரு காலத்தில் செய்த காரியம் இப்பொழுது நம்மைப் பாதிக்கும். அதைக் கர்மம் என்கிறோம். ரிஷி காலத்தில் வாழவில்லை என்பதால் அவருக்குக் கர்மமில்லை. காலத்தில் நாம் மனத்தால் வாழ்கிறோம். காலத்தைக் கடந்த நிலை ஆத்மாவுக்குரியது. ரிஷி ஆத்மாவில் வாழ்கிறார். ரிஷி ஆத்மாவில் உள்ள பொழுது விதையை நடடால் அது உடனே மரமாகும். இதை நாம் மந்திரம், மாயம் என்கிறோம். ரிஷியின் சக்தி பெரியது. எதையும் உடனே சாதிக்க அவர் ஆத்ம சக்தி பயன்படும். அவரால் 10 வருஷத்திற்கு முன் இறந்தவரை உயிர்ப்பிக்க முடியும். ஆனால் வழக்கமாக அவர்கள் அப்படிச் செயல்படுவதில்லை. அவரும் மனத்தால் செயல்படும் பொழுது, கர்மத்திற்கும், காலத்திற்கும் ஓரளவு கட்டுப்பட்டவர். உலகமும், தத்துவமும், யோகமும் அறிந்தவை இவ்விரண்டு நிலைகள். பகவான் காலத்திற்கு மூன்றாம் நிலையுண்டு என்கிறார். இது ஆன்மீகத்திற்குப் புதிய சித்தி. மனிதன் வாழ்வது பூலோகம். தெய்வம் வாழ்வது மேல் உலகம், சொர்க்கம். தெய்வம் பூலோகத்தில் வந்து வாழ்ந்தால் பூலோகம், சுவர்க்கமாகும். மனிதன் தெய்வமாகி வாழ்வை நடத்துவது தெய்வீக வாழ்வு. அது பூலோகச் சுவர்க்கம். அதற்குரிய காலம் மூன்றாம் நிலையையுடையது. அங்கு காலமும், காலத்தைக் கடந்ததும் இணைந்து செயல்படும். பகவான் இதை Simultaneous integrality of Time-eternity and Timeless eternity என்கிறார். நாம் இதை மூன்றாம் நிலைக் காலம் எனலாம்.

- இவ்வுலகில் எச்செயலுக்கும் காலம் தேவையில்லை. நினைத்தவுடன் நடக்கும்.
- இவ்வுலகில் யுகம் கூணமாகும்.

இன்று இது உலகில் செயல்படவில்லை என்பதால் உதாரணம் கூற முடியாது. இது போன்ற செயல்களைக் கூறலாம். நாம் ஒரு காரியம் செய்ய வேண்டுமானால் - அட்மிஷன், லைசன்ஸ் பெறுதல் - அதற்கு முறையுண்டு, காலம் தேவை. பிரின்ஸ்பால் அதை உடனே செய்ய முடியும். மந்திரி 3 மாத வேலையை 3 நாளில் முடிப்பார். இவ்வுலகில் 3 வினாடியும் தேவைப்படாமல் முடியும். மேலே குறிப்பிட்ட 20 கருத்துகளையும் இந்த மூன்றாம் நிலை காலத்திற்குரியவாறு புரிந்து கொண்டால் *The Life Divine* புரியும். நம் மனம் காலத்திலுள்ள பொழுது, விளக்கம் மூன்றாம் நிலையிலிருப்பதால், நூல் விளங்கவில்லை எனக் கூற வேண்டியுள்ளது. ஜன்ஸ்டன் காலம் நிலையானதன்று, நிலை மாறினால் காலம் மாறும் என்ற பொழுது விஞ்ஞான உலகத்தின் மனத்தில் ஒரு புரட்சி எழுந்தது. அவர் 1913 இல் அதை எழுதினார். பகவான் இக் கருத்தை 1914 இல் ஆரம்பித்து 1920இல் எழுதி முடித்தார்.

மௌனமான சப்தம் :-

அன்பர்கட்கு மனம் நிலைப்படும் நேரம் உண்டு. அப்பொழுது சாந்தி, ஜோதி, அமைதி தெரியும். மௌனமும் அதுபோல் தெரியும். மௌனம் சிறப்பாக இருந்தால் சூழல் கனக்கும். அப்பொழுது ஒரு ரீங்காரம் எழும். மௌனம் பேசுகிறது என்று கூறுவார்கள். சுமார் 40 வருஷத்திற்கு முன் *Silence Speaks* என்றொரு புத்தகம் வெளி வந்தது. ஓம் மௌனத்தின் உற்பத்தி ஸ்தானம். ஓம் என்ற மந்திரத்தை ஒரு கோடி முறை உச்சரிக்கச் சொல்வார்கள். அதை முறைப்படி செய்தால் ஆண்டவன் தரிசனம் கிடைக்கும். அது சப்த பிரம்மம். அன்னை 1970 வாக்கில் ஒரு நாள் “ஓம்” என்ற பிரம்மாண்ட ஒலியைக் கேட்டு மேற்கொண்டு விசாரித்ததில் நடுக்கடலில் கப்பல் நிலையிலிருந்து புறப்பட்ட பொழுது “ஓம்” என ஒலித்தது என்றார்.

மௌனம் ஒலிக்கும்.

மௌனமும் சப்தமும் எதிரானவை. ஆன்மீகச் சட்டப்படி சப்தம் மௌனத்துள்ளிருந்து எழுகிறது. உலகமே ஓம் என்ற ஒலியிலிருந்து எழுவதால், ஓம் மௌனத்தின் உறைவிடம் என்பதால், சப்தம்

ஒலியிலிருந்து எழுவது ஆச்சரியமில்லை. மௌனமும், சப்தமும் எதிரானவை என்பதை ஏற்கலாம். மௌனத்திலிருந்து சப்தம் எழுகிறது என எப்படிச் சொல்வது? யோகத்தில் ஓரளவு முன்னேற்றம் பெற்ற எவரும் உள்ளே மௌனம் சேர்வதைக் காண்பர். அந்த மௌனம் சக்தி வாய்ந்தது. நம் செயலை சக்தியால் நிரப்புவதை அறிவிர் என பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் கூறுகிறார். சாது மிரண்டால் காடு கொள்ளாது என்பது பழமொழி. கட்டுப்படாத பிள்ளைகள், தொண்டர்கள் உண்டு. அவர்களை முயன்று அதிகாரம் செய்து கட்டுப்படுத்துவார்கள். தலைவர் அதிகாரத்திற்கு, தகப்பனார் கோபத்திற்குப் பயப்படுவார்கள். பயம் கட்டுப்படுத்தும். அதிகாரத்-தைச் செலுத்தாத இடத்தில் ஆர்ப்பாட்டமிருக்கும். அதிகாரம் அளவு கடந்திருந்து செலுத்த மறுக்கும் இடத்தில் வழக்கத்திற்கு அதிகமாக அமைதியும் கட்டுப்பாடும் இயல்பாக இருக்கும் இடங்கள் உண்டு. அன்பான தலைவர், பண்பான தகப்பனார் அதிகாரத்தைச் செலுத்துவதில்லை, செலுத்த நினைப்பதில்லை, செலுத்துவது பண்பற்ற செயல் என உணருமிடத்தில் அமைதி, மௌனம், ஒழுங்கு, கட்டுப்பாடு அளவு கடந்திருக்கும்.

- அந்த அதிகாரம் மௌனத்திலிருந்து எழுகிறது.
- அதிகாரம் சப்தமானது, சப்தம் போன்றது.
- சப்தம் மௌனத்திலிருந்து எழும். அது மௌனமான சப்தம்.
- *The Life Divine* இல் Silence sustains activity என்ற வரியுண்டு.
- மௌனம் கனத்தால் செயல் சிறக்கும்.
- ஒலி பேரொலியாக மௌனம் கனக்க வேண்டும்.

நம் ஊரில் கடைத்தெருவில் சப்தம் அதிகம். மேல்நாடுகளில் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் நடமாடும் தெருவிலும், நூற்றுக்-கணக்கான கார்கள் ஓடும் ரோட்டிலும் மௌனம் சிறப்பாக உண்டு. அந்நாட்டுச் செல்வம் அவர்கள் அதிகமான உற்பத்தித் திறனால் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இந்த அதிகபட்ச செல்வத்தின் அஸ்திவாரம் மௌனம், physical silence, ஐட மௌனமாகும். நாடு சுபிட்சமானால் ஒலி அடங்கி மௌனம் நிலவும்.

பகுதியான முழுமை

இதற்கு உதாரணமாக எழுதியவை ஓர் அம்சத்தில் பொருந்தும். முழுவதும் பொருந்தாது. நம் உடல் செல்களாலானது. ஒவ்வொரு செல்லுக்கும் உடலின் அமைப்புண்டு. ஒரு செல்லை எடுத்து வளர்த்தால் அதன் முழுப்பகுதியாகும் என்று இன்று விஞ்ஞானிகள் கூறுகின்றனர். எந்தப் பகுதியின் செல்லும் – உதாரணமாக கண் – வளர்ந்து (கண்ணாகும்) அப்பகுதியாகும். இதுவும் முழுவதும் பொருந்தமான உதாரணமாகாது. அணு அப்-பொருளின் சிறு உருவம். அணுவைப் பிளந்தால் பிரம்மாண்டமான சக்தி வெளி வருகிறது. இங்கும் பகுதியின் முழுமையில் ஓர் அம்சம் வெளிப்படுகிறது. இந்த சக்தி அழிக்கப் பயன்படுவது போல், ஆக்கவும் பயன்படும். தத்துவப்படி

- அணுவில் உலகம் உள்ளது.
- அதன் சக்தி வெளிப்பட்டால் அனந்தமான சக்தி எழும்.
- ஆத்மா வளரும் பொழுது ஒரு பகுதியில் அது வெளி வந்தால் அதன் முழுமையைவிடப் பெரியதாகும்.

மக்களாட்சியில் எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னராகலாம் என்பதால் எந்த ஒரு மனிதனும் தன் அரசியல் உரிமைக்குத் திறனளிக்க முடியுமானால், அவன் நாட்டின் தலைவனாகிறான். நாடு ஒருவனில் தலைவனாக உருவாகிறது. பகுதியான மனிதன் தன் அரசியல் ஆத்மாவைக் கண்டு வெளிப்படுத்துவதில் நாட்டின் முழுமை பெறுகிறான்.

அருபமான ரூபம்

ரூபம் அருபத்திற்கு எதிரான கருத்து. களிமண்ணுக்கு ரூபமில்லை. அதிலிருந்து செய்யப்படும் பானைக்கு ரூபமுண்டு. பாணையின் ரூபம் களிமண்ணின் ரூபமற்ற நிலை – அருபத்துக்கு எதிரானது. ஆனால் பாணையின் ரூபம் களிமண்ணின் ரூபமற்ற நிலையிலிருந்து எழுவதால்,

அருபம் ரூபத்தை வெளிப்படுத்துகிறது என்றாகும்.

நாட்டில் சர்க்கார் உண்டு. சமூகம் உண்டு. சமூகப்பண்பை ஏற்று முறையாகக் குடும்பம் செய்பவர் சமூகத்தைச் சார்ந்தவர். சர்க்காரும், குடும்பமும், சமூகப்பண்பும் சமூகத்தின் ரூபங்கள். இவற்றிற்கெல்லாம் புறம்பானவையும் சமூகத்தில் உண்டு. அது ரூபத்திற்கு எதிரானது. குடும்பமில்லாமல், சமூகக் கட்டுப்பாட்டை ஏற்காமல் உள்ள மக்களும் சமூகத்தில் உண்டு. நாம் அவர்களை பதர்என நினைத்து விலக்குகிறோம். ரூபத்திற்கு ஜீவன் உண்டு. ரூபமற்றதற்கும் ஜீவன் உண்டு. ஜீவன் உண்டு என்றால் ஆத்மா விழித்துச் செயல்படும் நேரம். சமூகம் முன்னேறும்வரை ஆத்மா சமூகத்தின் ரூபம் மூலம் செயல்படும். சமூகம் முன்னேற மறுத்தாலும், முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாக இருந்தாலும் ஆத்மா அதை விட்டு நகரும். அருபத்துள் ஆத்மா விழிக்கும். அருபம் ஜீவன் பெறும். அதற்குச் சமூகத்தைவிட அதிகப் பலம் வரும். சமூகத்தையே அழித்துப் புதிய சமூகம் ஏற்படுத்தும். நாம் இதைப் புரட்சி என்கிறோம். அருபமான, ஒதுக்கப்பட்ட பகுதிகள் சமூகத்தின் ஒரு தாழ்ந்த பகுதி. சமூகம் மலை. இது கடுகு. ஆத்மா இப்பகுதியில் விழித்துச் செயல்பட்டால், சமூகத்தைவிடப் பெரிய பலம் பெறும். இதைப் பகுதி முழுமையைவிடப் பெரியது என்கிறோம்.

ONE AND THE MANY ஏகன் - அநேகன்

சிருஷ்டி ஆனந்தத்திற்காக ஏற்பட்டது. ஆனந்தம் எழ லீலை வேண்டும். ஜீவனில், ஜீவியத்தில், ஆனந்தத்தில் லீலையுண்டு. ஊரில் அநேக விசேஷங்கள் தேர்தல், திருமணம், விழா, வெளியூர் சுற்றுலா அதிகமாக இருந்தால் வாழ்க்கை கறுகறுப்பாக இருக்கும். லீலை அதிகமானால் ஆனந்தம் அதிகமாகும், பரமாத்மா பரமாத்மாவாகவே இருந்தால் லீலையில்லை. ஆனந்தம் குறைவு. பரமாத்மா, ஏராளமான ஜீவாத்மாக்களானால், பரமாத்மாவுக்கும், ஜீவாத்மாவுக்கும் ஜீவன் பரிமாறிக் கொள்கிறது. ஜீவாத்மாக்கள் தங்களுக்குள் பரிமாறிக் கொள்கின்றனர். அது ஜீவியத்திலும் உண்டு, ஆனந்தத்திலும் உண்டு. ஒரு மரத்துண்டை இரண்டாக்கலாம், 4 ஆக்கலாம். அவை மீண்டும் கூடாது. இது பிரிவினை.

ஒருவர் பல கடமைகளை ஏற்றால் - தகப்பனார், தலைவர், முதலாளி - அவர் பிரிவதில்லை. அம்சம் பிரிகிறது, அங்கம் பிரிவதில்லை. நமக்குப் பல திறமைகள் எழுகின்றன. அவை 10 ஆக இருக்கலாம், 100 ஆக இருக்கலாம். திறமைகள் அதிகப்படுவதால், மனிதன் பல பாகங்களாகப் பிரிக்கப்படுவதில்லை. அதிகமான திறமைகள் வாழ்வை அதிகமாக அனுபவிக்கப் பயன்படும்.

- இதைப் பிரியாத பிரிவினை எனலாம் (differentiation and not division).
- பிரிந்த பகுதிகள் அடிப்படையில் ஒன்றானவை. 50 திறமைகள் பிரிந்து தோன்றினாலும், அடிப்படை மனிதன் ஒருவனே.
- திறமைகள் பிரிந்தால் மனிதனும் அதுபோல் பிரிந்து விடுகிறான்எனப் புரிந்து கொண்டால், நூல் புரியவில்லை எனத் தோன்றும்.
- மனம் பிரிக்கிறது (divides). சத்தியஜீவியம் பிரிப்பது differentiation.
- சத்தியஜீவியச் செயலை மனத்தால் புரிந்து கொள்ள முயன்றால் குழப்பம் எழும்.

நிலையான சலனம்

இதை ஸ்தானுஎனக் கூறுவர். ஓடும் ரயிலில் நாம் தந்திக் கம்பங்களைக் காணும் பொழுது, நிலையாகத் தோன்றுவது போல் உலகம் நிலையாக இருக்கிறது. நிலையானது சத். அசைவது சக்தி. சலனமாக நாம் காண்பது நிலையானது. நிலையானதாக உள்ள சத் சலனமான சக்தியாக இருக்கிறது. சலனம் காலத்துள்ளும், நிலையானது காலத்தைக் கடந்தும் உள்ளது. மூன்றாம் நிலை காலத்துள் இவை இணைந்துள்ளன. மௌனத்துள் உள்ள சப்தம் போல் ஸ்தானுவில் சலனம் உள்ளது. ஸ்ரீ அரவிந்தம் உலகில் மலர்ந்தால் இரண்டும் இணைந்து செயல்படும் அற்புதம் தெரியும்.

அகண்டமான கண்டம் INFINITY IN THE FINITE

தத்துவத்தில் good, evil, Good என ஒரு கருத்துண்டு. Good என்பது Self-existing good எனப்படும். நமக்கு நல்லது, கெட்டது என இரண்டுண்டு. கெட்டதற்ற நல்லது ஒன்றுண்டு என நம் அறிவுக்கெட்டாது. ஒளியும், இருளும் நாமறிவோம். இருளற்ற ஒளியென ஒன்றுண்டு என நாம் நினைப்பதில்லை. குறையும், நிறையும் உண்டு. குறையற்ற நிறை என்பது நம் அனுபவத்தைக் கடந்தது. கண்டம் சிறியது, அகண்டம் பெரியது. அகண்டம் கண்டத்துள் உண்டு. கண்டத்தையறியாத அகண்டமுண்டு என்பது ஸ்ரீ அரவிந்தத்திற்கேயுரிய கருத்துகள். உலகில் infinity என்பது finiteக்கு எதிரானது. பிரம்மத்திற்குரிய infinityக்கு எதிரான finite இல்லை என்பதால் அதை self-existing infinity என்கிறார் பகவான். மனிதனும் தெய்வமும் எதிரானவை. தெய்வம் மனிதனில் வெளி வந்தால் அது மனித தெய்வமாகும். அதுவே ஸ்ரீ அரவிந்த இலட்சியம். இதுவரை உலகம் காணாதது என்பதால் உதாரணம் தர இயலவில்லை. பகவான் அலிப்பூரில் கண்ட நாராயணத் தரிசனம் அகண்டமான கண்டம், மௌனமான சப்தம் வரிசைக்குரியது.

புறமான அகம்

அகம் ஒரு பகுதி, புறம் அடுத்த பகுதி. அகம், புறத்தை உட்கொள்ளக் கூடியது. அப்படி உட்கொண்டால் அது உயரும். ஜடம் வேறு, ஆன்மா வேறு என்பது நம் கருத்து. மனம் பிரபஞ்ச ஜீவியத்திற்கு உயர்ந்தால் ஜடம் சக்தியலையாகத் தெரியும். ஆன்மாவும் சக்தியலையாகத் தெரியும். மனமும், உயிரும் சக்தியலையாகத் தெரியும். ஜடமும், ஆன்மாவும் சக்தியலையாக இருப்பதால் பிரபஞ்ச ஜீவியத்தில் அவை இணைகின்றன, அவை ஒன்றேன அறியலாம். அதற்கும் அடுத்த கட்டம் உண்டு. அது கடந்த நிலை, காலத்தையும், சிருஷ்டியையும் கடந்த நிலை. பிரம்மம் சிருஷ்டியில் சத்தாக மாறியது. சத் ஏற்பட்டவுடன் எதிரான அசத் ஏற்பட்டது. சத் சித்தித்த ரிஷிகள் உண்டு. அசத் சித்தித்த ரிஷிகள் உண்டு. சத் சித்தித்தபின் அதைவிட்டு அசத்தையடைந்தவர் அசத் என்ற சித்தி பெற்றவர். பகவான் சொல்வது வேறு. சத்திலிருந்து

அசத்திற்குப் போக சத்தை விடவேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தமில்லை. சத்தை விடாமல் அசத்தை அடைவது முழுமையை நாடுவது. சத் பகுதி, அசத் பகுதி. இரண்டில் எது சித்திப்பதும் பகுதியான சித்தி. சத் சித்தித்தபின் சத்தில் ஊன்றிய காலை எடுக்காமல் அசத்தை எட்டினால், அது சித்தித்து விட்டால், சத்தும், அசத்தும் சித்தித்ததாகும். அது முழுமை சித்தித்ததாகும். அதனால் சத் உயர்கிறது, அசத்தும் உயர்கிறது. இரண்டும் இணைகின்றன. அவை பிரம்மத்தில் இணைகின்றன. அதே போல் அகமும், புறமும், உயர்ந்து உயர்ந்த அகமாகிறது. அதுவே அகமான புறம்.

ஆனந்தமான வலி

ஆனந்தம் அறியாமையால் வலியாகிறது. வலியை உணர்வது மனம், அதுவும் மேல் மனம். மனம் வலியைப் பொறுத்துக் கொள்ள முடிவு செய்தால் எந்த அளவு வலியையும் பொறுத்துக் கொள்ளலாம் என்று அன்னை கூறுகிறார். மயக்கமருந்து வருமுன் காயம்பட்ட கை, காலை வெட்டி எடுத்தனர். அவற்றை எப்படிப் பொறுத்துக் கொள்ள முடிந்தது? வலி அளவுகடந்து அதிகரித்தால் அது ஆனந்தமாகும் என்கிறார் அன்னை. வலிக்கு அனந்தமில்லை. பொய், தீமை, குறை, இருள் போன்றவை பெரியதாகலாம், அனந்தத்தை எட்ட முடியாது (can reach immensity never touch infinity). வலியும், ஆனந்தமும் எதிரானவை. அந்த ஆனந்தத்தை பகவான் Bliss என்கிறார். இரண்டையும் கடந்த ஆனந்தம், இரண்டையும் உட்கொண்ட ஆனந்தத்தை delight என்கிறார். ரிஷிகள் கண்டது அக்ஷரப் பிரம்மம். அது பகுதியான பிரம்மம். அசைவற்றது. பிரம்மம் அசையும், அசையாமலுமிருக்கும். அது முழுமையான பிரம்மம் என்பது ஸ்ரீ அரவிந்தம்.

அமிர்தமான விஷம்

அமிர்தம் அமர வாழ்வு தரும். விஷம் உயிரை எடுக்கும். இவை எதிரான கருத்துகள். உயிர் தரும் விஷமோ, உயிரை எடுக்கும் அமிர்தமோ உண்டா? இருள் அடர்ந்த ஒளி என்பது போல் விஷம் உயர்ந்த அமிர்தம் என்ற நிலை தத்துவத்திற்குண்டு,

வாழ்க்கைக்கு ஒத்து வாராது. ஒளி அடர்ந்து, செறிந்தால் இருளாகிறது என்பது தத்துவம். விஞ்ஞானம் அதை ஆமோதிக்கும். பச்சை என்பது வெண்மையான ஒளியைப் பெற்ற இடம் பச்சை நிறத்தை மட்டும் பிரதிபலித்து மற்ற நிறங்களைக் கிரகித்துக் கொள்கிறது. அதையும் கிரகித்துக் கொண்டால் கறுப்பாகிறது. அதனால் கறுப்பான இருள் அடர்ந்த ஒளியாகும்.

பரமாத்மாவான ஜீவாத்மா

நாம் அகந்தையை ஜீவன், அல்லது ஜீவாத்மா எனத் தவறாகப் புரிந்து கொள்கிறோம். அகந்தை அழிந்தால் அல்லது கரைந்தால் அங்கு புருஷன் வெளிப்படுகிறான். அது World Purusha பிரபஞ்ச ஆத்மா. இதைப் புறத்தில் காணலாம். அகத்திலும் காணலாம். அகத்தில் பிரபஞ்சத்தைக் கண்டால், அதனுள் ஆத்மா தெரியும். புறத்தில் பிரபஞ்ச ஆத்மாவாகத் தெரியும் புருஷன் அகத்தில் பிரபஞ்ச அனுபவத்துள் பிரம்மத்தின் ஆத்மாவாகத் Transcendent Purusha தெரிகிறது. அது பரமாத்மா. எனவே ஜீவாத்மா என நாம் அறிந்தது பரமாத்மாவாகும்.

வலுவான பலஹீனம்

வலிமை, எளிமையுண்டு. எதிரானவை. வலிமையுயர்ந்து பண்பால் எதிரியைத் தாக்க மனம் வாராவிட்டால் அது பலஹீனமாகக் கருதப்படும். அது பலஹீனமன்று. அதன் எதிரில் அதன் வலிமையை ஏற்று உலகம் அடங்கியிருப்பதும் உண்டு.

கோரமான அழகு

அழகு என்பது ஆனந்தத்தின் பகுதி. மனம் ஆனந்தத்தை அழகாக அறிகிறது. உயிர் ஆனந்தத்தைச் சந்தோஷமாக உணர்கிறது. ஆத்மா ஆனந்தத்தை அன்பாக அறியும். ஆனந்தம் அகம். அதன் புறம் அனந்தம். மனம், உயிர், ஆத்மா அனந்தத்தை அழகு, சந்தோஷம், அன்பாக உணர்கின்றன. அழகு என்பது ரூபம்.

சிறப்பான ரூபம் அழகு. (Perfect form is beauty). அழகில்லாமல் இருக்கலாம். அழகு எப்படிச் சிறப்பான ரூபமோ அதற்கெதிரான ரூபம் விகாரம், கோரம்.

- அழகும் கோரமும் எதிரானவை.
- அழகு எப்படிச் கோரமாக இருக்க முடியும்?

நிலைக்கேற்ப ரூபம் மாறும். நிலைகள் பல. ரூபங்களும் பல. ஒவ்வொரு நிலைக்குரிய அழகுண்டு. நாம் பேசும் பாஷை அழகாக இருக்கலாம், இல்லாமலிருக்கலாம். நாம் மழலை பேசினால் அது அசிங்கமாக இருக்கும். குழந்தை பேசும் மழலை அழகு. எது நமக்கு அசிங்கமோ, அது குழந்தைக்கு அழகு. பேச்சுக்குரிய ரூபம் மழலை. தோற்றத்திற்குரிய ரூபம் அழகு. கார் டிசைன் போட கம்பனி டிசைன் என்ஜினியர் படுப்பாடு பெரியது. தோற்றம் அழகாக அமைந்து விட்டால், அதனால் கார் அதிகமாக விற்கும். Luggage stand கார் மீது வைக்க வேண்டிய அவசியம் ஒரு சிலருக்குண்டு. அதனால் தோற்றம் விகாரமாவதைப் பொருட்-படுத்தாமல் அதை வைத்தனர். அது விகாரம் எனப் புரிந்து கொள்ளாமல், அதை அழகாக நினைத்துப் பலரும் அதை வைத்தனர். மனவளர்ச்சியற்றவர்க்கு அது அழகாகத் தோன்றும்.

- மனவளர்ச்சியற்றவர்க்குப் பிறருக்குரிய விகாரம் அழகாகும்.
- ஒருவருக்கு அழகு, அடுத்தவர்க்கு விகாரம்.
- அழகு நிலைக்குத் தகுந்தாற் போல் மாறும்.
- கோரம் அழகிற்குட்பட்டது, அழகு கோரத்திற்குட்பட்டது.

சந்தோஷமான வருத்தம்

பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் சந்தோஷத்தின் உறைவிடம். அவரை தரிசித்தவர்கள் பல மாதம்வரை அதை உணர்வார்கள். ஆயுள் முழுவதும் அவர் வருத்தமாக இருந்தார். அதை Psychic sadness ஆத்மாவின் வருத்தம் என்கிறார். அவர் தாங்கி வந்த அருளை உலகம் ஏற்காததால், சந்தோஷத்தின் சாகரமான அவர் வருத்தப்பட்டார். ஒருவர் சந்தோஷப்படும் காரியம் அடுத்தவர்க்கு

வருத்தம் தரும். ஜெயித்த கட்சி சந்தோஷப்படும் பொழுது தோற்ற கட்சி வருத்தப்படுகிறது. ஒரே நிகழ்ச்சி ஒருவருக்கு சந்தோஷத்தையும், அடுத்தவர்க்கு வருத்தத்தையும் தருகிறது. இரண்டும் ஒரேயிடத்தில் உற்பத்தியாகின்றன. சந்தோஷம், வருத்தம் என்பது மனநிலையைப் பொருத்தது. நிகழ்ச்சியைப் பொருத்தது.

ஞானமான அஞ்ஞானம்

ஞானமும், அஞ்ஞானமும் எதிரானவை. இரண்டையும் உட்கொண்ட பெரிய நிலை ஜோதி.

மனிதனான பிரபஞ்சம்

பிரபஞ்சம் மனிதனுள் உள்ளது. மனிதன் பிரபஞ்சத்துள் உள்ளான். பிரம்மம் இரண்டையும் கடந்தது, இரண்டையும் உட்கொண்டது.

மரணமான அமரவாழ்வு

மரணமற்றது அமரவாழ்வு. மரணம் உடலையழித்துப் புது உடல் பிறக்க வழி செய்கிறது. மரணத்தால் உடல் அழிவதால் ஆத்மா மீண்டும் புது உடலில் பிறக்கிறது. உடல் அழிந்தாலும், அழிவது குறிப்பிட்ட ஓர் உடல். 'உடல்' என்பதை நிலைநிறுத்துவது மரணம், பிறப்பு. மரணம் வாழ்விற்கு நித்தியமளிக்கிறது என்பது பகவான் வாக்கு.

புருஷனான பிரகிருதி

புருஷனும் பிரகிருதியும் எதிரானவை. பிரகிருதியுள் புருஷன் உண்டு. அப் புருஷன் பரிணாம வளர்ச்சி பெறுகிறான். அது சைத்தியப்புருஷன். அவனுள் புருஷனும் பிரகிருதியும் அடங்கியவை.

பகுதி, முழுமை, இரண்டையும் உட்கொண்ட பூரண முழுமை

என்ற தத்துவம் ஸ்ரீ அரவிந்தத்திற்கு அடிக்கல். அது தெளிவாகப் புரிந்தால், பெருந்தடை விலகும். இதுபோன்ற மற்ற கருத்துகளையும் எடுத்து ஆராய்ந்து விளக்கினால் மற்ற தடைகள் விலகும்.

பகுதி, முழுமை என்பதிலுள்ள அடுத்த அம்சம்

முழுமை பகுதியாகப் பிரிகிறது. பகுதிகளைச் சேர்த்தால் மீண்டும் முழுமை வரும் என்பது அறிவு ஏற்கும் கருத்து. அது சில சமயங்களில் சரி. சரியில்லாத சமயங்கள் உண்டு. ஒரு கடிகாரம் முழுமை. அதன் பாகங்களைப் பிரிக்கிறோம். மீண்டும் அவற்றை ஒரு கூடையில் ஒன்று விடாமல் எடுத்துக் கொண்டால், அது கடிகாரமாகாது. அது கடிகாரத்தின் பகுதிகளேயாகும். கடிகாரம் என்ற முழுமைக்கும், அதன் பகுதிகள் சேர்ந்த தொகுப்பிற்கும் இடையே ஒரு வெளியுண்டு. அது சூட்சுமமானது. பகுதிகள் எப்படிச் சேர வேண்டும் என்பது பகுதிகளில் இல்லை. அது நம் மனத்திலுள்ளது. சூட்சும ஞானம். அதன்படி பகுதிகள் சேர்ந்தால் பகுதிகள் கடிகாரமாகும். எனவே முழுமை பகுதிகளின் தொகுப்பை விடப் பெரியது என்ற கருத்து நூலின் பல இடங்களில் வருகிறது. அதன் சூட்சுமம் புரிய வேண்டும்.

REVERSAL, தலைகீழான மாற்றம்

- நண்பர்கள் எதிரிகளாவது, எதிரிகள் நண்பர்களாவது தலைகீழ் மாற்றம்.
- ஜனத்தொகை பெருகுவது நாம் பெற்ற சாபம் என்று 50 வருஷமாகப் பேசியவர் ஜனத்தொகை பெருக்கம் நமக்குச் சாதகமானது என்கிறார்.

மேல் மனம், உள் மனம், அடி மனம், சைத்தியப்புருஷன் என்பவை படிப்படியாக உள்ள நிலைகள்.

1) மேல் மனம்

நாமறிந்தது, நாம் வாழ்வது மேல் மனத்தில். மனிதனுடைய மனம் சுருங்கி, குறுகி, காலத்திற்குக் கட்டுப்பட்டு, அகந்தையும் செயல்படச் சம்மதித்து, சிறியதாக (finite) ஆவது மேல் மனத்தில்.

இதன் குணங்கள்:-

நம் மனம் தலைகீழாகச் செயல்படும் இடம். ஆனந்தம் வலியாக மாறித் தோன்றும். Infinite இங்கு finite ஆகத் தோன்றும். Eternity காலத்தைக் கடந்த நிலை Time காலமாகத் தலைகீழே மாறும். ஜீவாத்மா சுருங்கி, அஞ்ஞானத்திற்குட்பட்டு அகந்தையாக இங்குக் காட்சியளிக்கும். தெய்வீக மனம், divine mind இங்கு மனித மனமாகிறது creature mind. தெய்வீக மனம் சத்தியஜீவியத்திலிருந்து உற்பத்தியாகிறது. சத்தியஜீவியம் முழுப்பார்வையுடையது. அதன் ஒரு பார்வையில் உலகம் முழுவதும் தெரியும். தெய்வீக மனம் சிறியது. சிறியதானாலும் அந்த அளவில் முழுமையுடையது. அதற்கு சத்தியஜீவியம்போல் முழுப்பார்வையில்லை. ஒரு புறம் மட்டும் பார்க்க வல்லது. ஆனால் இருபுறமும் மாறி மாறிப் பார்க்கக் கூடியது. தெய்வீக மனம் இருபுறமும் பார்க்க மறுத்து ஒரு புறம் மட்டும் பார்க்க ஆரம்பிப்பது,

- தெய்வீக மனம் மனித மனமாவது.
- அது சத்தியஜீவியத்தை மனம் மறப்பது.
- அறியாமை ஆரம்பிக்கும் இடம் இது.
- திறமையை, கடமையை மறந்து பயன்படுத்த மறுப்பது அறியாமை.
- இப்படி மறப்பதன் ஏழு கட்டங்கள் ஏழு அஞ்ஞானமாகும்.
 - பிரம்மத்தை மறப்பது ஆதியின் அஞ்ஞானம்.
 - பிரபஞ்சப் பிரம்மத்தை மறப்பது பிரபஞ்ச அஞ்ஞானம்.
 - உலகை மறந்து அகந்தையை ஏற்பது அகந்தையின் அஞ்ஞானம்.

- காலத்தின் உயர்ந்த நிலைகளை மறப்பது காலத்தின் அஞ்ஞானம்.
- ஜீவனின் பெருநிலைகளை மறப்பது மனத்தின் அஞ்ஞானம்.
- ஒரு பகுதி மற்ற பகுதிகளை மறப்பது அமைப்பின் அஞ்ஞானம்.
- செய்வதறியாத நிலை நடைமுறை அஞ்ஞானம்.

- மேல் மனம் அடிமனம் தலைகீழே மாறுவதால் உற்பத்தி-யானது.
- அறியாமையை உற்பத்தி செய்த ஆண்டவன் அது பூரணம் பெற (perfect) மேல் மனத்தை ஏற்படுத்தி அங்கு அதைப் பூரணமாக்கினான். அதற்காக அதைத் தலைகீழே மாற்றினான். படிப்பு முடியும்வரை பையன் உலகை மறக்க உலகைத் 'துறப்பது' அவன் வாழ்வைத் தலைகீழே மாற்றுவதாகக் கொள்ளலாம்.

2) உள் மனம் INNER MIND

இது மேல் மனத்தின் ஆழ்ந்த பகுதி.

இங்கு காலம் காலத்தைக் கடந்த நிலையாகத் தலைகீழாக மாறுகிறது.

அகந்தை மனோமயப்புருஷனாகிறது.

புலன்களால் அறியும் மனம் சூட்சுமமாக அறியும் மனமாக விரிவடைகிறது.

மேல்மனத்திற்கில்லாத சூட்சுமம் பெறுகிறது. சூட்சுமம் ஆன்மீகமில்லை.

Finite கண்டம் infinite அதற்கெதிரான அகண்டமாகிறது.

வலியாக மேல்மனம் ஆனந்தத்தை உணரும். உள் மனத்திற்கு வலியைக் கடக்கும் திறனுண்டு. வலியை ஆனந்தமாக மாற்றும் திருவுருமாற்றும் திறனில்லை.

இங்குள்ள ஒரு நிலை நிர்வாணத்தையடைய உதவும்.
அடுத்த நிலை சைத்தியப்புருஷனைத் தேடிச் செல்லும்
வாயிலாக அமையும்.
விரும்பினால் உலகையறியும் திறனுடையது.
உள்ளே போக அனுமதியளித்த உள்மனம் உயர்ந்து (தலை
கீழே மாறி) மேலே போக உதவும் லோகமாகும்.

3) அடி மனம் SUBLIMINAL MIND

பாதாளமும் பரமாத்மாவும் சேருமிடம் இது.
இது பிரபஞ்சம் முழுவதும் பரவியுள்ளது.
இதில் மறைந்துள்ள குகையில் சைத்தியப்புருஷன் உறை-
கிறது.
பூரணயோகத்தை மேற்கொள்ளும் லோகம் இது.
வலியை ஆனந்தமாக்கும் திறனுடையது.
இதுவரை செய்த யோகங்கள் உள்மனத்துடன் முடிந்து
விடுகின்றன.
அங்கு அதிகபட்சம் தெரிவது அக்ஷரப்பிரம்மம்.
அடிமனம் அக்ஷரப்பிரம்மம், க்ஷரப்பிரம்மம் சேர்ந்த முழு
பிரம்மத்தையறிய வல்லது.
மேல்மனம் தலைகீழே மாறிய லோகம் அடிமனம்.
மேல்மனம், உள்மனம், அடிமனம், சைத்தியப்புருஷன் என்ற
நான்கு நிலைகளும் இரண்டாகப் பிரிகின்றன. மேலேயுள்ளது
ஜீவியம், அடியிலுள்ளது பொருள். எனவே 8 நிலைகள்
உள்ளன.
ஒவ்வொரு நிலையும் விஷயத்தைத் தலைகீழே மாற்றித்
தோற்றமாக்குகின்றன.
இந்த 8 தலைகீழ் மாற்றத்திற்கும் உதாரணம் தெரிவது
நல்லது.

எந்த ஒரு செயலிலும் இந்த 8 தலைகீழ் மாற்றமும் உண்டு.
அவை ஒரே செயலில் தெரிவது விவேகம்பெறும் தகுதி
தரும். அவற்றுள் சில:

- I) முரண்பாடு உடன்பாடு. மேல்மனம் - ஜீவியம்
தடை முன்னேற்றக் கருவி.
- II) தோல்வி வெற்றிக்குரிய மேல்மனம் - பொருள்
பாதை.
நஷ்டமடையாதவன் செல்வம்
பெற முடியாது.
டைபாய்டு வந்து பிழைத்தவர்
உடலில் உள்ள ஊனம் ஒன்று
மாறுவதுண்டு.
- III) ஜடமான புலனறிவு உள் மனம் - ஜீவியம்
சூட்சுமமாகிறது.
மனிதன் பேசுவதும்
நினைப்பதும் எதிரானவை.
- IV) அகந்தை உள் மனம் - பொருள்
மனோமயப்புருஷனாகிறான்.
சிந்தனை அழிந்து
மௌனமாகி நிர்வாணம்
எழுகிறது.
காலம் மாறிக் காலத்தைக்
கடந்ததாகிறது.
- V) பூவுலகம் பிரபஞ்சமாகிறது. அடி மனம் - ஜீவியம்
காலம் மாறி மூன்றாம்
நிலையை எய்துகிறது.
- VI) வலி ஆனந்தமாகிறது. அடி மனம் - பொருள்
பாதாளம் பரமாத்மாவாகிறது.
- VII) ஆனந்தம் சைத்தியப்புருஷன் - ஜீவியம்
பிரம்மானந்தமாகிறது.
அகந்தையும்,
மனோமயப்புருஷனும்
சைத்தியப்புருஷனாகின்றனர்.

VIII) வேதனையான உலகம் சைத்தியப்புருஷன் - பொருள் அற்புதமாகிறது. உலகினின்று தீமையழிகிறது. பாதாளமும், பரமாத்மாவும் மனத்தில் சந்திக்கின்றன.

இந்நிலைகள் மாற உதவுவன I) அறிவு II) விவேகம் III) நிஷ்டை IV) நிஷ்டை பலித்த தவம் V) சமர்ப்பணம் VI) சரணாகதி VII) உடலுணர்வின் சமர்ப்பணம் VIII) பூரணச் சரணாகதி.

நம் வாழ்வை விமர்சனம் செய்து இந்த எட்டு நிலைகட்குரிய நிகழ்ச்சிகளைக் காண்பது விவேகம், ஆன்மீகப் பொறுமை, நிதானம் தரும். ஒரே நிகழ்ச்சியில் இவ்வெட்டு நிலைகளைக் காணச் சமர்ப்பணம் உயர்ந்து சரணாகதியாகி பூரணம் பெற வேண்டும். அது யோக வாழ்வுக்குரிய ஞானம். இந்த எட்டு நிலைகட்கும் நமக்குத் தெரிந்த உதாரணங்களை ஓரளவு கூறலாம்.

I) முரண்பாடு, உடன்பாடு.	கணவன் மனைவி பிணக்கு அன்பின் அடையாளம்.
II) தோல்வி வெற்றிக்குரிய பாதை.	லிங்கன், சாக்ரடீஸ் மனைவிகளின் அன்பு வெளிப்படுதல். ஒருவர் துடைப்பத்தால் லிங்கனை அடித்து விரட்டினார். அடுத்தவர் மலம் நிறைந்த பாணையை தலையில் போட்டு உடைத்தார்.
III) நினைவும் செயலும் எதிரானவை.	அகல்யா இந்திரனை அனுபவித்துக் கல்லானது.
IV) காலம் மாறி காலத்தைக் கடந்தது.	நளாயினி சூரியனை நிறுத்தியது.
V) பூவுலகம் பிரபஞ்சமாகிறது. காலம் மூன்றாம் நிலைக் காலமாகிறது.	அனுசூயா திருமூர்த்திகளைக் குழந்தையாக மாற்றியது.

VI) வலி ஆனந்தமாகிறது.	பீஷ்மர் அம்புப் படுக்கையில் உள்ளபொழுது கிருஷ்ணன் வலியை எடுத்தது.
VII) ஆனந்தம் பிரம்மானந்தமாகிறது.	பிருந்தாவனத்தில் கிருஷ்ணலீலை.
VIII) வேதனையான உலகம் அற்புதமாவது.	கொல்ல வந்த புலி தன்னைத் தின்ன வேண்டும்என உடல் விழைந்தது.

நம் வாழ்வில் இந்த எட்டு நிகழ்ச்சிகளும் ஒரே செயலில் மனத்திற்கு விளக்குவது ஞானம். அதை ஏற்பது ஞான சித்தி. அதைச் செயல்படுத்துவது சத்தியஜீவிய சித்தி. மேற்சொன்ன 8 உதாரணங்கள் not precisely exact மிகவும் பொருத்தமானவை இல்லை. They indicate. அவை சுட்டிக்காட்ட உதவும். சொந்த அனுபவம் சொர்க்கம். சொந்த அனுபவம் சுட்டிக் காட்டுபவற்றை ஐயம் திரிபு அறத் தெளிவுபடுத்தும்.

இவற்றை ஒருவர் பின்பற்றிப் பலனடைய வேண்டுமானால்

I) பிணக்கு எழுந்தபொழுது அதை வளர்க்காமல், அதில் அன்பு வெளிப்பட வழியிருக்கிறதான ஆராய்வது,
II) கடந்த காலத் தோல்விகள் பிறகு நமக்கு வெற்றிக்கு வழி செய்தவற்றை யோசனை செய்து அறிவது,
III) தவற்றை ரசித்து அனுபவித்த நிகழ்ச்சி பின்னால் வேதனை தந்ததையும், வேதனை முடிந்தபின் அதுவே பண்பானதையும் நம் வாழ்வில் இருந்ததை அல்லது பிறர் வாழ்வில் காண முயல்வது,
IV) நெறி பிறழாத நேரம் வாழ்வில் காலம் கட்டுப்படுவதை நம் வாழ்வில் சோதனையாகச் செய்து அறியலாம்,
V) எதிரி மட்டமாக நம்மை அவமானப்படுத்த முயலும் பொழுது பொறுமையும், அன்னை மீது நம்பிக்கையும் அவர்களே அவமானப்-படுவதைக் காட்டும்,
VI) பொறுக்க முடியாத வேதனைக்குக் காரணம் புரிந்து விளங்கிய-வுடன் வலி அகலும்,

- VII) பக்தியும், நம்பிக்கையும் மனிதகட்டத்தைத் தாண்டும் பொழுது தவறான செய்கை ஆனந்தம் தருவதைக் காணலாம்,
- VIII) கொல்ல வருபவனை - நம்மை அழிக்க வருபவனை - இறைவனாகக் கருதிய நேரம் வேதனை பூரிப்பான இன்பமாகும்.

PROCESS OF CREATION

சிருஷ்டியின் சூட்சுமம் இரகஸ்-யமானது

- ஸ்ரீ அரவிந்தர் முழுப் பிரம்மத்தைக் கண்டார். அவரே முழுப் பிரம்மமானார்.

அது இறைவன் வரும் தருணம்.

நெடுநாள் பாடுபடும் பொழுது பலன் தெரியாது. பாடு தெரியும். பலன் தெரியும் பொழுது ஆயிரமாண்டில் நடப்பது அரைக்ஷணத்தில் நடக்கும்.

அந்த நேரம் வந்தபொழுது பகவான் உலகில் அவதரித்தார்.

(அதன்பின் 7ஆம் வயதில் டார்ஜிலிங் பள்ளியில் சேர்ந்த பொழுது காரிருள் அவருள் நுழைந்தது. அவர் பிறந்தவுடன் தாயார் சித்த ஸ்வாதீனமிழந்தார்.

7ஆம் ஆண்டு முதல் 21ஆம் ஆண்டுவரை பணமில்லாமல், சாப்பாடின்றி, குளிரில், கோட்டில்லாமல் சித்ரவதைப்பட்டார்.

உடன் பிறந்தவருடன் இந்தியா திரும்பும் பொழுது தவறான செய்தி தகப்பனார் உயிரை எடுத்தது. பகவான் புறப்பட்ட கப்பல் பெயரைத் தந்தி மூலம் தகப்பனார் அறிந்தார். பகவான் வேறொரு கப்பலுக்கு மாறியது தகப்பனாருக்கு அறிவிக்கப்படவில்லை. பேப்பரில் தகப்பனார் முதல் கப்பல் மூழ்கியதாகப் பார்த்து மாரடைத்து இறந்தார். 1910இல் பகவான் தம்பி பரீன் தூக்குத் தண்டனை பெற்றார். பிறகு அது ஆயுள் தண்டனையாக மாறி விடுதலை பெற்று 1959 வரை உயிரோடிருந்தார். இது அவர் வாழ்வு).

- முழுப் பிரம்மத்தில் அசைவற்ற அக்ஷரப் பிரம்மம் பகுதி. (ரிஷிகளும் கீதையும் அதுவரை சாதித்தனர்.) முழுபிரம்மம்

சத்தாகி - சச்சிதானந்தமாகி - சத்தியஜீவியமாகி, மனம், உயிர், உடலாகி சிருஷ்டி முடிந்து, பரிணாமம் ஆரம்பித்து ஜடம் வாழ்வாக மலர்ந்து மனமாகப் பூரித்து மனிதனாக நாமிருக்கிறோம். இத்தனை மாறுதல்களும் மேல் மனத்தில். உள்ளே முழுப் பிரம்மம், பிரம்மமாகவேயுள்ளது. அதில் எந்த மாற்றமுமில்லை. மாற்றம் தோற்றத்திலுள்ளது. அது நம் மேல் மனத்திற்குரியது.

- பூரணப் பிரம்மம் சிருஷ்டியின் முதற் கட்டமாக சத் ஆயிற்று. அதை நாம் சச்சிதானந்தம் என்கிறோம். பிரம்மம் (Self-conception) தன் இச்சையால் ஆனந்தத்தைத் தேடி சத் ஆனவுடன், பிரம்ம ஜீவியம் (the consciousness of the Absolute) வெளிப்படுகிறது. அதை தெய்வீக மாயை என்கிறோம். அது சத்தை மூன்று பாகமாகப் பிரித்து - பிரிக்காமல் பிரித்து - சச்சிதானந்தமாக்கியது.

- சிருஷ்டியின் சூட்சும இரகஸ்யம் அகம் புறமாவது (objectifying) என்கிறார் பகவான். அகமான பிரம்மம் இரண்டாகப் பிரிந்து புறமான சிருஷ்டியாகிறது. சச்சிதானந்தம் புறமானால் அது சத்தியஜீவியமாகும்.

(சத், அகம், புறம்எனப் பிரிந்தால் அகம் ஆத்மாவாகவும், புறம் சத்தியமாகவுமாகிறது. ஜீவியம் அகம், புறமாகப் பிரிவது அகத்தில் காலமாகவும், புறத்தில் இடமாகவுமாகிறது. சத்தியஜீவியம் அகமான இறைவனாகவும் புறமான பிரபஞ்சமாகவுமாயிற்று.)

- சத்தியஜீவியம் அகம் சிருஷ்டி புறம்எனப் பிரியும் பொழுது அகத்திற்கும், புறத்திற்குமிடையில் காலம் உற்பத்தியாகி மனமாக மாறுகிறது. மனம் கருவி காலம் அதன் செயல். அது தெய்வீக மனமாக ஆரம்பித்து மனித மனமாக மாறி, வாழ்வையும், ஜடத்தையும் சிருஷ்டிக்கிறது.
- மனம் இரு பகுதிகள் கொண்டது. ஒன்று ஞானம். அடுத்தது செயலாற்றும் மனோ உறுதி. இதைச் செயல் எனவோ, ஆற்றலெனவோ, உறுதியெனவோ கூறலாம். ஞானத்திற்குத் திறனில்லை. உறுதிக்கு ஞானமில்லை. ஞானம் உறுதியை

வழி நடத்தினால் (acts on will) சக்தி உற்பத்தியாகிறது. சக்திக்குச் சலனமுண்டு. அச்சலனம் வாழ்வெனப்படும். It is the plane of life. வாழ்வுக்கு ஞானமில்லை. ஆனால் ஓட்டம் உண்டு. உருவமில்லை. ஓட்டம் ஞானத்தைக் கிரகித்துக் கொள்ளும். ஞானம் உறுதிமேல் செயல்பட்டால் உறுதி சக்தி பெறும். ஞானம் சுருங்கும். சுருங்கும் ஞானம் ரூபம் பெறும். ஞானம் முழுவதும் உறுதியில் மறைந்து ரூபத்தில் அழிந்தால் ஜடம் ஏற்படும்.

பாதாளமும், பரமாத்மாவும்

சிருஷ்டியைச் செய்வது மாயை. அதற்கு மூன்று திறமைகளுண்டு Self-conception, Self-limitation, Self-absorption. தன்னிச்சையான சிந்தனை, தன்னை அளவுக்குட்படுத்துவது, தன்னையே தன்னுள் கிரகித்துக் கொள்வது.

- முதல் திறமை சச்சிதானந்தத்தை சிருஷ்டித்தது. அதை சத்னா சிருஷ்டித்தது.
- இரண்டாம் திறனால் சத் என்பதை சத் எனவும், சித் எனவும், ஆனந்தமெனவும் வரையறுத்துக் கொண்டது.
- மூன்றாம் திறமையால் சித் தன்னைத் தன்னுள் கிரகித்துக் கொண்டதால் அது காரிருளாக மாறியது. அதற்கெதிரானது பரமாத்மா. (Consciousness by self-absorption has become Superconscious and Inconscious is its opposite). அவற்றைப் பரமாத்மா* எனவும், பாதாளம் எனவும் குறிப்பிடுகிறேன்.
- அது பரமாத்மாவாக இருந்தாலும், பாதாளமாக இருந்தாலும் அது பிரம்மமே.

* இது பொருத்தமான சொல் அன்று. ஆனால் தவறாகாது.

- Superconscious பரமாத்மா எனில் ஜீவியத்திற்கு எட்டாத உயரத்திலுள்ளது எனப் பொருள். இந்த இடைவெளியான உயரம் ஜீவியம் தன்னைக் கிரகித்துக் கொண்டதால் வந்தது. நாம் ஒரு வேலையில் நெடுநாள் ஈடுபட்டால் நாம் அந்த வேலையாகவே மாறி விடுகிறோம். நாம் ஏற்கனவே இருந்த நிலை நமக்குத் தற்சமயம் புரியாதது போலிருக்கிறது. பார்லிமெண்டில் மெம்பரானவர் அத்துடன் லயித்துவிட்டால், பழைய நிலைக்கும், புது நிலைக்கும் இடைவெளியேற்படும். புது நிலை புரியாத அளவுக்கு உயர்ந்துவிடும். Super-conscious என்பது ஜீவியம் உயர்ந்து மனித மனம் அறிய முடியாதபடி உயர்வது. இந்நிலையுள் ரிஷி, முனிவர், யோகி, தெய்வம், அக்ஷரப்பிரம்மம், புருஷோத்தமன் ஆகியவை பல கட்டங்களாக இருக்கின்றன.
- பாதாளம் என்பது இருள். இதற்கும் கீழே inconscience ஜட இருள் உண்டு. ஜட இருள் பரிணாம வளர்ச்சியால் பாதாளமாகிறது. பாதாளமும், பரமாத்மாவும் அடிமனத்தில் சந்திக்கின்றன. அல்லது அவையிரண்டும் சந்திக்குமிடத்தில் அடிமனம் உற்பத்தியாகிறது. இப்பாதாளத்துள் பரமாத்மா புதைந்துள்ளது. பரிணாமத்தால் அப்பரமாத்மா வெளிவரும். அப்படி வந்த நிலைகள் 1) ஜடம் 2) வாழ்வு 3) மனம் - மனிதன்.

பாதாளத்துள் பரமாத்மா புதைந்திருப்பதாலும், பரிணாமத்தால் பாதாளம் முடிவில் பரமாத்மாவாகும் என்பதாலும், பாதாளமும், பரமாத்மாவும் ஒன்று.

YOGA OF SELF-PERFECTION

பூரணமான சிறப்பை, பிரம்மம் எய்தும் யோகம்

- யோகம் என்பது இணைவது, மனிதனும் இறைவனும் இணைவது யோகம். அது சமாதி. சமாதி நிலையில் மேலே

புற்று எழும், உடலில் சூடு போட்டால் தெரியாது. இதை சமாதிக் கெனவும், அதன் உச்சகட்டத்தை நிர்விகல்ப சமாதிக் கென்றும் கூறுவர். இறைவனுக்கும் நமக்கும் இடையேயுள்ள விகல்பத்தை விலக்குவது நிர்விகல்ப சமாதிக் கென. இதன் நிலைகள் மூன்று. ஹடயோகம் உடலாலும், கர்மயோகம் பிராணனாலும், ஞானயோகம் எண்ணத்தாலும், ராஜயோகம் மனத்தாலும், தந்திரயோகம் அனைத்தாலும் மோட்சம் பெறுகின்றன.

ஜீவாத்மா என்பது நமது ஜீவன் முழுவதற்கும் உள்ள ஆத்மா. இதன் பகுதிகள் மனம், உயிர், உடலாகும். ஒவ்வொரு பகுதிக்கும், அப்பகுதிக்குள்ள ஆத்மாவுண்டு. உடல் என்பதை சமஸ்கிருதத்தில் அன்னம் என்பர். இதற்குரிய ஆத்மாவுக்கு அன்னமயப் புருஷன் எனப் பெயர். உயிருக்குப் பிராணன் எனப் பெயர். இதன் ஆத்மாவுக்குப் பிராணமயப்புருஷன் எனவும் மனத்தின் ஆத்மாவுக்கு மனோமயப்புருஷன் எனவும் பெயர். இவை ஜீவாத்மாவின் பகுதிகள். உடல், உயிர், மனத்திற்கு ஒவ்வொன்றிலும் மற்ற இரண்டும் உண்டு. உடலுக்கு உயிருண்டு. மனம் உண்டு. உயிருக்கு உடலும், மனமும் உண்டு. மனத்திற்கு உடலும், உயிரும் உண்டு. அனைத்திற்கும் ஆத்மாவுண்டு. உடல் உடலாகச் செயல்பட்டால் மனிதன் மண்ணாங்கட்டியாவான். உடலுக்குள் உயிரெழுந்தால் அவன் சுறுசுறுப்பாக இருப்பான். உடலுக்குரிய உயிரில் மனம் வெளிப்பட்டால் அவன் செய்யும் காரியங்களில் - உடலால் செய்யும் காரியங்களில் - அறிவு வெளிப்படும். அவனை crafts man என்கிறோம். தச்சன், கருமான், பத்தன் இதைச் சேர்ந்தவன். மனம் அறிவாக வெளிப்படுவதைப்போல் உடலில் ஆத்மா வெளிப்பட்டால், அது அன்னமயப் புருஷனாக இருக்காது. அது சைத்தியப் புருஷனாக இருக்கும். அது உடலுக்குரிய சைத்தியப்புருஷன் (Physical Psychic being). அன்னமயப்புருஷன் மூலாதாரத்தில் உள்ளது. அது வளராத ஆத்மா. சைத்தியப்புருஷன் வளரும் ஆத்மா.

- வளராத ஆத்மா மோட்சத்தை நாடும்.
- வளரும் ஆத்மா திருவுருமாற்றத்தைத் தேடும்.

ஆத்மா வளரக் கூடியது என்பது பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் முதலில் கூறியது. அதனால் பூரண யோகத்தை அவர் ஆன்மீகப்

பரிணாம யோகம் என்றார். மனம் வளராவிட்டால் உடலுக்கு ஆயுள் குறைவு. உயிர் வளராத காலத்தில் மனிதனுடைய சராசரி ஆயுள் 10 வருஷம் எனக் கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். மனம் வளராத காலத்தில் அது 30 ஆண்டாக இருந்தது. மனம் வளரும் இக்காலத்தில் அது 70 ஆண்டைத் தொடுகிறது. இது உடலின் மனம். மனத்தின் மனமில்லை. உடலின் ஆன்மா வளர ஆரம்பித்தால் உடலுக்கு மரணமில்லை. வளராத ஆத்மாவுக்கு மோட்சம் உடல் மூலம் அல்லது உயிர் மூலம் அல்லது மனம் மூலம் பெறலாம். உடல் மூலம் பெற ஹடயோகமும், உயிர் மூலம் பெற கர்மயோகமும், உணர்ச்சி மூலம் பெற பக்தியோகமும், மனம் மூலம் பெற ஞான யோகமும் உதவும். இவையனைத்தும் ஒரு கரணம் மூலம் செய்யும் யோகம். தந்திரயோகம் ஓரளவு அனைத்து யோகங்களையும் இணைத்தது. அது பூரணயோகச் சாயல் உடையது. பூரண யோகத்தை ஒரு கரணத்தால் செய்ய முடியாது. எல்லாக் கரணங்கள் மூலமும், அதாவது ஜீவன் மூலம் மட்டும், செய்ய முடியும். தந்திரயோகம் ஹடயோக ஆசனங்களையும், பிராணா-யாமத்தையும் கூடப் பயன்படுத்துகிறது. பூரணயோகம் இது போன்ற முறைகளை அறவே விலக்குகிறது. ஹடயோகம் மனிதனை உடலில் உள்ள ஆத்மாவாகக் கருதுவதால் அதை உடலில் ஆரம்பிக்கிறது. ரயிலும், விமானமும் வந்தபின் காசியாத்திரையைக் கால்நடையாக மேற்கொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லை. பிரம்மத்தின் பகுதியைப் பிரம்மமாக அறிந்த மனமே முடிவான கருவியான காலத்திற்கு அது உரியது. முழுப் பிரம்மத்தைக் கண்டபின், மனத்தைக் கடந்த சத்தியஜீவியம் கருவியாகும். அதனால் யோகத்தை அடியிலிருந்து - உடலிலிருந்து - ஆரம்பிக்காமல், உச்சகட்டத்திலிருந்து ஆரம்பிக்கலாம். மனத்திலிருந்து, மனத்தின் ஆத்மாவிலிருந்து - வளரும் ஆத்மா - ஆரம்பிக்கலாம். அது மனோமயப்புருஷனில்லை. சைத்தியப்புருஷன். சைத்தியப்புருஷன் சத்தியஜீவியப் பிரதிநிதி என்பதால் அங்கு ஆரம்பிக்கலாம். இம்மாற்றம் 30,000 ஆண்டுகளை 30 ஆண்டாக மாற்றும். இதன் கருவி சரணாகதி.

பூரணயோகம் சிறிய பாதை மூலம் பெரிய பலனையடைய வல்லது.

- பாதை சிறியதானால் பலன் பெரியது.

- தந்திரயோகத்தின் முடிவான பலனை முதலில் பெறக்கூடியது.
- மனிதன் தன் ஜீவன், ஜீவியம், சக்தி, ஆனந்தத்தை இறைவனின் ஜீவன், ஜீவியம், சக்தி, ஆனந்தத்திற்கு முழுவதும் அர்ப்பணிப்பது சரணாகதி.
- சரணாகதியால் அகந்தை கரைந்து ஆத்மாவாகிறது.
- அது பிரபஞ்ச ஆத்மாவாகும்.
- அவ்வாத்மா, பிரபஞ்ச வாழ்வை அனுபவிப்பது பூரண-யோகம்.
- மேலும் அப்பிரபஞ்ச ஆத்மா பிரபஞ்சத்தைக் கடந்த பிரம்ம ஆத்மாவாகும்.
- அதைப் பெற நாம் ஆத்மாவைச் சரணம் செய்ததைப் போல் நம் சுபாவத்தையும் தெய்வீக சுபாவத்திற்குச் சரணம் செய்ய வேண்டும்.

The Synthesis of Yoga நான்கு பகுதிகளைக் கொண்டது. கர்மயோகம் முதற் பகுதி. ஞானயோகம் இரண்டாம் பகுதி. பக்தியோகம் அடுத்தது. பூரணயோகம் முடிவானது. இதில் 25 அத்தியாயங்கள் உள்ளன. மேலே எழுதியது முதல் அத்தியாயம் “பூரணயோகத் தத்துவத்தை” விளக்குவது.

- இரண்டாம் அத்தியாயம் ஞானம் – பூரணயோக ஞானம்.
- நாம் எதை ஆர்வமாக ஏற்கின்றோமோ நாம் அதுவாக மாறுவோம் என்பது அடுத்த அத்தியாயம்.
- அடுத்த பகுதிகள் மனமும், சுபாவமும் தூய்மைப்பட வேண்டும், அப்படித் தூய்மையடைந்தால் Perfection சிறப்படையலாம்.
- Perfection பெற்றால் சமத்துவம் எழும்.
- சிறப்பையெய்திய ஆத்மா சமத்துவம் பெறுவது faith நம்பிக்கையெழுவது.
- நான்கு கரணங்கள் கலந்து சுமுகம் பெறுவது அவசியம்.

பூரணயோகத் தத்துவத்தை அறிந்து, ஞானத்தால் இறைவனாக ஆஸ்ரயித்து, மனமும் சுபாவமும் தூய்மையானால் – அகந்தையழிந்து, இரட்டையொழிந்து – Perfection சிறப்படையும் ஆத்மா சமத்துவம் பெற்று நம்பிக்கையால் செயல்பட்டால், சக்தியை நம்மில் செயல்பட அனுமதித்தால், மனம் சத்தியஜீவிய மனமாக உயரும் என்பது இந்த 25 அத்தியாயங்களின் சுருக்கம்.

சத்தியஜீவியத்தைப் பற்றிய அத்தியாயங்கள் ஏழு.

- ஓர் அத்தியாயம் சத்தியஜீவியச் சுபாவத்தையும் அடுத்தது அதன் நிலைகளையும் கூறுகின்றது.
- அடுத்தது யோகியின் மனம்.
- சத்தியஜீவிய எண்ணம், எண்ணம் செயல்படும் வகை, சத்தியஜீவிய உணர்வு ஆகிய அத்தியாயங்கள் திரிகால திருஷ்டியில் முடிகின்றது. அதை சத்தியஜீவிய கால திருஷ்டி எனத் தலைப்பிட்டுள்ளார்.

இதன் சுருக்கத்தில் மனத்தின் மூன்று நிலைகளைக் கூறுகிறார். முதல் நிலை இன்று நாமுள்ள நிலை. ஜாக்கிரதா என்பது. இரண்டாம் நிலை நாம் மறந்துள்ள மனம். அதாவது “உலகத்து ஞானம் உள்ளே” என்பது. அறிய வேண்டியது அனைத்தும் அகத்துள் என்ற நிலை. உள்ளே போனால் உலகம் இருக்கிறது என்ற நிலை. திரிகால திருஷ்டி என்பது அதைக் கடந்தது. யோக முதிர்ச்சியில் முடிவாகக் கருதப்படுவது. இதுவரை திரிகால திருஷ்டி எனப்படும். பகவான் கூறும் திருஷ்டி இதுவரை உலகிலில்லாத மூன்றாம் நிலைக் காலத்திற்குரிய திருஷ்டி. இது அற்புதம். உலகம் திருவுருமாறி, தீமையழிந்த நிலையில் உள்ள திருஷ்டி. நாமறிந்த திரிகாலம் கடந்த காலத்தைப் போன்றது. அது முதல்நிலை காலத்திற்குரியது. முதல் நிலை காலத்தில் நாம் வாழ்கிறோம். இங்கு, காலம் கட்டம் கட்டமாக நகர்கிறது (successive movements). காலத்தைக் கடந்த நிலை – ரிஷியின் நிலை – அதி வேகமானது. ஆனால் முதல்நிலை காலத்தைப் போன்றது. ரிஷி நட்ட விதை உடனே மரமாவது போன்றது. அது Supramental Time Vision சத்தியஜீவிய திருஷ்டியாகாது.

- நாம் வாழும் காலம் முதல் நிலை காலம். நாம் ஓர் ஆபீசில் வேலை செய்வதை உதாரணமாகக் கூறலாம். இந்த வேலையில் பிரமோஷன் சீனியாரிட்டியால் வரும். கிளார்க், ஆபீசர், பெரிய ஆபீசர் என சர்வீஸ் பேரால் வரும்.
- காலத்தைக் கடந்த நிலை பெரிய ஆபீசராக நேடியாக வேலையில் சேர்ந்து இலாக்காத் தலைவராவது. அது பெரியது என்றாலும் ஆபீசர் வாழ்வாகும். அரசியல் அதிகாரம் பெற்றதாகாது.
- பகவான் கூறுவது (next plane) அடுத்த உயர்ந்த சத்தியஜீவியப் பரிணாமக் கட்டம். அது அரசியல். தொண்டன் தலைவனாகும் லோகம். இதுவரை ரிஷிகள் கண்டறியாத லோகம்.

1947 க்கு முன் நம்மவர் முனிசிபல் சேர்மனாக இருந்தனர். MLA யாக இருந்தனர். டெல்லி சட்ட சபையில் மெம்பராக இருந்தனர். மாநிலத்தில் மந்திரியாக, முதன் மந்திரியாகவும் டெல்லி சர்க்காரில் மத்திய மந்திரியாகவுமிருந்தனர். அவை வைஸ்ராய் தயவால் கிடைத்த பதவிகள். எலக்ஷன் மூலம் பெற்ற இடமானாலும், அடிமை நாட்டுத் தேர்தலில் அன்னியன் கொடுத்த சலுகை. இன்று அதே பதவிகள் சுதந்திரமான நாட்டில், நாம் நடத்தும் தேர்தலில், நாம் பெறும் பதவிகள். அதுவே பழைய மௌனம், ஞானம், திரிகால திருஷ்டிக்கும், ஸ்ரீ அரவிந்தர் தரும் மௌனம், ஞானம், திரிகால திருஷ்டிக்கும் உள்ள வித்தியாசம். உலகம் அறிந்த திரிகாலம் காலத்திற்குரியது. ஸ்ரீ அரவிந்தர் கூறும் திரிகாலம் முழுப் பிரம்மத்திற்கும், மூன்றாம்நிலை காலத்திற்கும் உரியது. ஆயிரமாண்டுமுன் உலகம் சுற்றியவருண்டு. இன்றும் உலகம் சுற்றுபவருண்டு. அதே வித்தியாசம் வாழ்வுக்கும் ஸ்ரீ அரவிந்தத்-திற்கும் எல்லா இடங்களிலும் உண்டு.

மனிதனும், பிரபஞ்சமும்

மனிதன் தனித்த ஜன்மம். அவன் உலகத்தின் பகுதி. உலகம் பூமியின் பகுதி. பிரபஞ்சம் என்பது சூரிய மண்டலங்களைத் தன்னுள் பகுதியாகக் கொண்டது. ஸ்ரீ அரவிந்தம் பிரம்மம், பிரபஞ்சம்,

மனிதன் – Transcendent, Universal, Individual எனவும் கூறும் பொழுது மனத்தில் பிரபஞ்சம் என்பது பிரம்மம் அப்படி மாறியது, பிறகு பிரபஞ்சம் மனிதனாயிற்று என்று கொள்கிறது. அதாவது மனிதனுள் பிரபஞ்சமும், அதனுள் பிரம்மமும் உள்ளது என்பது கொள்கை, அடிப்படை. மரபு சொல்வது வேறு. உடல், உயிர், மனம், ஆத்மாவாலான மனிதன் மரணத்தால் உடல் அழிந்து மண்ணோடு மண்ணாய் மக்கும். உயிர் ஆவியாகி உலவி ஆவியுலகத்திலிருக்கும். மனம் செய்த சிந்தனைகள் அழியா. அவை உலகத்தில் சூட்சுமமாகச் செயல்படும். ஆத்மா தவத்தால் மோட்சம் பெறும்.

ஸ்ரீ அரவிந்தம் கூறுவது: மனிதன் ஆத்மா. அதுவே பிரபஞ்சமும், பிரம்மமும். தன்னைக் கண்டு பிரபஞ்சத்தில் விரிந்து, பிரம்மமாக உயர்ந்து இவ்வுலகில், இவ்வுடலில், இதே உயிரில், இம்மனத்தில் வாழ்வது தெய்வீக வாழ்வு என ஸ்ரீ அரவிந்தம் கூறுகிறது.

அகந்தை Ego

சத்தியஜீவியம் இரண்டாகப் பிரிந்து சிருஷ்டி ஏற்பட்ட பொழுது மனம் ஏகனான பரமாத்மாவை அநேகனாகப் பிரித்தது. இது பிரியாத பிரிவினை. பிரியாத பிரிவினையை பிரியும் பிரிவினையாக்குவது அகந்தை. மகனுக்குத் திருமணமாவதால் குடும்பம் பிரியும் அவசிய மில்லை. தனிக்குடும்பம் போவதாலும், வெளிநாடு போவதாலும் பிரிய வேண்டாம். வீட்டிலேயிருந்தாலும், ஊரிலேயே இருந்தாலும் பிரியப் பிரியப்பட்டால் குடும்பம் பிரிந்துவிடும். பிரியப் பிரியப்படுவது, நான் வேறு, மற்றவர் வேறு என்ற எண்ணம் பிரிக்கும். அதுவும், அது போன்ற எண்ணங்களும், செயல்களும் அகந்தைக்குரியன. காலம் பிரிக்கும், மனம் பிரிக்கும். அவை கடுமையான – மீண்டும் சேர முடியாத – பிரிவினையன்று. அகந்தை பிரிப்பது, மீண்டும் கூடாது. அகந்தை அழியாமல் கூடாது.

சச்சிதானந்தம்

பணம் வைத்திருப்பவன் தொழிலாரம்பிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. அறிவுள்ளவன் புத்தகம் எழுதும் நிர்ப்பந்தம் உடையவனில்லை. பாடும் திறமையுள்ளவரை எவரும் பாட வேண்டும் எனக் கட்டாயப்படுத்த முடியாது. இது எல்லாக் கட்டங்களிலும் உண்டு. தானே பிரியப்பட்டால்தான் இது நடக்கும். சத்திலிருந்து, ஜடம்வரை, நாம் என்ன சாப்பிட வேண்டும், என்பதுவரை நிர்ப்பந்தமில்லை. நாமே உட்படுத்திக் கொள்ளாவிட்டால் கட்டாயமில்லை. பிரம்மம் சிருஷ்டிக்கும் என்ற கட்டாயமில்லை.

- 1) பிரம்மம் சிருஷ்டிக்க விரும்பியது.
- 2) அதனால் அது சத் (existence) ஆயிற்று.
- 3) பிரம்மத்திற்கு சிருஷ்டிக்க வேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தம் இல்லாதது போல் சத்திற்குச் சித்தாக வேண்டும் என்ற கட்டாயமில்லை. சத்தாகவேயிருக்கலாம். சித்தாக மாற சத் முடிவு செய்தால், அது தன்னையறிய வேண்டும் (must become conscious). சித் என்பதிலிருந்து சிந்தனை வந்தது. தான் யார் என சத் அறிய விரும்பினால் அவ்விருப்பம் அதைச் சித்தாக மாற்றுகிறது. Sat is existence. It can exist without knowing what it is. When Sat wants to know what it is – to become conscious of what it is – it becomes consciousness. மூளை மூளையாக இருக்கலாம், அறிவு பெறும் கட்டாயம் அதற்கில்லை. மூளை அறிவு பெற முடிவு செய்தால் அது பெற முடியும். அது அறிய ஆரம்பித்தால் மூளை அறிவாக மாறுகிறது.
- 4) பிரம்மத்திற்கு சிருஷ்டிக்கும் அவசியமில்லை. தானே இச்சைப்பட்டு சத்தாயிற்று.
- 5) சத்திற்குச் சித்தாகும் கட்டாயமில்லை. தான் சித்தாகப் பிரியப்பட்டதால் சித்தாயிற்று. இதைச் செய்ய அது தன்னை அறிந்தது.

- 6) சத் என்பது ஜீவன். அதற்கு ஜீவியமில்லை. ஆனந்தமில்லை. ஜீவியம் ஜீவியமானபின் தன்னை அனுபவிக்கும் அவசியமில்லை. திருமணம் செய்து கொள்ள எவருக்கும் கட்டாயமில்லை. ஜீவனான ஜீவியம் தன்னை அனுபவிப்பது ஆனந்தம். ஜீவியம் தன்னை அனுபவிக்க முடிவு செய்வது ஆனந்தத்தை நாடுவது. ஜீவியம் அகம். ஆனந்தம் புறம்.
- 7) சச்சிதானந்தம் என்றால் சத், சித், ஆனந்தமாகும்.
- 8) இது பிரம்மத்தின் முதல் நிலை வெளிப்பாடு.
- 9) சத் என்பதை சித், ஆனந்தமாகப் பிரிப்பது சத்தியஜீவியம். அதைச் செய்ய வைப்பது தெய்வீக மாயை.
- 10) சத், சித், ஆனந்தம் – அகம்
சத்தியஜீவியம் – புறம்
அகம், புறமாகும் பொழுது சத் என்பது சத், சித், ஆனந்தமாக அதன் புறமான சத்தியஜீவியத்தால் பிரிக்கப்படுவது தெய்வீக மாயையின் செயல்.
முதலாளி கம்பனியை உற்பத்தி செய்ய டைரக்டர்கள் நிறைந்த போர்டையும், ஜெனரல் மேனேஜரையும் நியமித்து கட்டடங்களும் மெஷின்களும் நிறைந்த கம்பனியை ஆரம்பிக்கிறார்.
முதலாளி – பிரம்மம்
கம்பனி – சத்
டைரக்டர்கள் – சித்
கட்டடம் – ஆனந்தம்
– சத் செயல்படுவது சித்தால், அனுபவிப்பது ஆனந்தத்தால்.

- கம்பனி செயல்படுவது டைரக்டர்களால், அவர்கள் ஆனந்தப்படுவது கம்பனி என்ற கட்டடம், மெஷின் உற்பத்தி செய்வதால்.

பிரம்மம் சிருஷ்டிக்கிறது

பிரம்மா உலகை சிருஷ்டித்தார் என நாம் அறிவோம். பிரம்மா தெய்வீக மனத்திற்குரிய கடவுள். பிரம்மா சிருஷ்டித்தார் எனில், மனம் சிருஷ்டித்தது எனப் பொருள்.

உலகம் தற்செயலாய் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது என விஞ்ஞானம் கூறுகிறது.

கடவுள் என ஒருவர் உலகுக்கு அப்பாலிருக்கிறார். அவர் உலகை சிருஷ்டித்தார் எனவும் கூறுகின்றனர்.

கடைசி வாதத்திற்குப் பதிலாக பகவான் கேள்வி எழுப்புகிறார் – ஏன் தீமை, கொடுமையைப் படைத்தார், அப்படிப்பட்ட உள்ளம் உள்ளவரா கடவுள்?

தற்செயலாய் எழுந்தது எனில் உலகம் ஒரு சட்டத்திற்குப்பட்டு உள்ளதை நாம் காண்கிறோம்.

பிறந்தவன் இறக்கிறான்.

பருவம் தவறாமல் வருகிறது.

தண்ணீர் மேட்டிலிருந்து பள்ளத்திற்கு ஓடுகிறது.

ஒரு முறையும் பள்ளத்திலிருந்து மேட்டுக்கு ஓடுவதில்லை,

என்ற ஆயிரம் சட்டங்கள் செயல்படும் பொழுது

தற்செயலாய் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது என்றால்,

எப்படி இரண்டும் ஒரே சமயத்தில் செயல்படும்?

இறைவன் தானே உலகமானான் எனக் கொண்டால் (hypothesis) அகண்டம் கண்டமாயிற்று என்றாகிறது. முடிவற்ற

இறைவன் சிறு அணுவானான் என்றாகும். அனந்தம் அணுவாக மாறும். மீண்டும் அணுவிலிருந்து அனந்தம் பரிணாமத்தால் வெளிவரும். இக் கொள்கையை உண்மை என நிரூபித்தால்,

- 1) தற்செயல் என்ற கருத்தும், மீற முடியாத சட்டம் செயல்படுகிறது என்பதும் இக் கொள்கைக்கு உட்பட்டு நாம் ஏற்கும்படி அமைகிறது.
- 2) இதற்குரிய வாதத்தால் இக் கொள்கையை பகவான் நிரூபிக்கிறார்.*
- 3) இதன் முடிவு மனம் உடலைவிட முக்கியமானது என முடிகிறது.
- 4) அந்த மனம் பிரம்மா என்ற மனமில்லை, Supermind சத்தியஜீவியம் என முடிக்கிறார்.
- 5) முடித்தபின் அதுவே முடிவில்லை. சச்சிதானந்தம் அதற்கும் மேலுள்ளது என்கிறார்.
- 6) சத்தியஜீவியம் சிருஷ்டித்தது என்ற வாதம் பிரம்மம் (Absolute) சிருஷ்டித்தது என்றாகும் என்கிறார்.

Indeterminates, Cosmic determinants, Indeterminable என்பது அத்தியாயத் தலைப்பு. புரியாதபுதிர் என்பது பிரபஞ்சத்திற்குரியது. அது எதனாலும் நிர்ணயிக்க முடியாத பிரம்மத்தால் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது என்ற விளக்கம் தத்துவத்தின் தலை சிறந்த நெறி. இவ்வத்தியாயம் தனிக்கட்டுரையாக விளக்கி எழுதப்பட்டுள்ளது.

மேற்சொன்னது இரண்டாம் புத்தகத்தில் முதல் அத்தியாயம். இரண்டாம் புத்தகம் ‘ஞானமும் – அஞ்ஞானமும்’ ஆன்மீகப் பரிணாமம் செயல்படும் வகை என்ற தலைப்பையுடையது. இதன் முதற் பகுதி (14 அத்தியாயங்கள்) எப்படி ஞானம் அஞ்ஞானத்தினின்று பரிணாமத்தால் வெளிவருகிறது என்பது.

* வாதம் சிக்கலானது. அத்தியாயம் விளக்கமாகப் பேசும். இவ்விளக்கத்தை இந்த அத்தியாயத்தின் (Book II, Chapter I) விளக்கமான கட்டுரையில் காணலாம்.

அதன் 14 அத்தியாயங்களை வரிசையாகக் காண்போம். அதன்முன் நூலின் அமைப்பைப் பார்த்தால், முதல் புத்தகம் சிருஷ்டி (ஞானம் அஞ்ஞானமாவது). இரண்டாம் புத்தகத்தின் முதற் பகுதி எப்படி ஞானம் அஞ்ஞானத்திலிருந்து வெளி வருகிறது என்பது. இரண்டாம் பகுதி எப்படி அப்படி வெளி வந்த ஞானம், ஆன்மீகப் பரிணாமத்தால் ஆன்மாவாகி, ஆன்மா வளர்ந்து சத்தியஜீவியமாகிறது என்பதாகும். மேற்சொன்ன முதல் அத்தியாயம்

- ரிஷிகள், விஞ்ஞானிகள் இருவரும் நம்பும் நாத்திக-வாதத்திற்குப் பதில் சொல்வதுடன்,
- விஞ்ஞானிகள் திகைப்பை, தர்க்க ரீதியாக விலக்குகிறது.
- ஆன்மா ஆதி அந்தமற்றது, அசைவற்றது, அழிவற்றது, பிறக்காதது, இறப்பில்லாதது என்பது எப்படி மனம் கண்ட ஒருதலைக் காட்சிஎனவும் எடுத்துக் கூறுகிறது.
- பிரம்மத்தின் முழுமை, காலத்தின் மூன்று நிலைகள், மௌனம், ஐக்கியம், ரூபம், சிருஷ்டி, ஆகியவற்றிற்கு உள்ள நிலைகள் இரண்டல்ல, மூன்று என அறிவைக் கடந்த நிலையை அறிவுக்கு எட்டும்படிக் கூறுகிறார்.
- மாயையின் மூன்று நிலைகள், மாயையின் மூன்று திறன்களை பிரம்மத்தின் மூன்று நிலைகளுடைய சக்தியாக விவரித்து மாயை என்பது இல்லாததில்லை, இருப்பதிலேயே சிறந்தது, அது பிரம்மத்தின் ஜீவியம் என 8 அல்லது 10 வகைகளாக அறிவு ஞானமாக முதிரும்படிக் கூறுகிறார். ஐன்ஸ்டீனும், கோபர்னிகஸ்ஸும் விஞ்ஞானத்தில் ஏற்படுத்திய அடிப்படைப் புரட்சிகள் பெரியவை. பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஆன்மாவில் ஏற்படுத்தும் புரட்சி அவற்றை, சூரியமண்டலத்தின் முன் எறும்புப் புற்றாக்குகிறது.
- நூல் நம் ஆத்மா ஜீவியத்தில் ஏற்படுத்தும் புரட்சியை மனம் பரந்து விரிந்து விரும்பி மலர்ந்து ஏற்பது பக்தி. அது பலிப்பது சித்தி. இப்புரட்சியை மேற்கொள்ள முன் வருபவர்கள் மனத்தை இழந்து தோல்விடைகின்றனர். அத்தோல்வியும் வாழ்வின் பெரு வெற்றியாகும். தோற்க மறுப்பவர் புரட்சி வீரர். தோல்வி தோற்றால் ஆத்மா மலரும்.

மலர்ந்த ஆத்மா வளரும். அது பரிணாம வளர்ச்சி. ஆன்மீகப் பரிணாமம் உலகம் கற்பனை செய்யாத கருத்து. ஆரம்பத்தில் இது புரியா விட்டாலும், மனம் கேள்வியின்றி ஏற்றுக் கொண்டால் நாளடைவில் நூல் புரியும். புரியவில்லை என்ற நிலை விலகி அழியும்.

இந்த நோக்கத்துடன் மற்ற முக்கியமான சிக்கல்களை அவிழ்க்கும் வகையில் அடிப்படையான விளக்கங்களை எழுதுகிறேன்.

பிரம்மம், புருஷா, ஈஸ்வரா

மாயா, பிரகிருதி, சக்தி

ஒரு முதலாளி கம்பனியை ஆரம்பித்தால் மாணேஜர் ஒருவரை நியமிக்கிறார். தொழிலாளிகள் வேலையைச் செய்கிறார்கள். மகாத்மா காந்தி சுதந்திரத்தைப் பெற ஓர் இயக்கம் ஆரம்பித்த பொழுது காங்கிரஸ் என்ற கட்சிக்கு ஒரு தலைவரிருந்தார். தொண்டர்கள் வேலையைச் செய்தனர். குடும்பத்தலைவர் எண்ணத்தைத் தலைவி நிறைவேற்றுகிறார். பிள்ளைகள் மேலும் பூர்த்தி செய்கின்றனர் என்பவை வழக்கு. எடிசன் 1100 புதுப் பொருள்களை - பல்ப் போன்றவற்றைக் - கண்டுபிடித்து கம்பனி ஆரம்பித்துத் தானே மாணேஜராகவும் இன்ஜீனீயராகவும் தொழிலாளியாகவும் வேலை செய்து அவற்றைப் பதிவு செய்து (patented) இன்று உலகப் பிரசித்தி பெற்றதாக General Electric என்ற கம்பனியை நிறுவினார்.

- மனிதன் சிந்திப்பான்.

சிந்தனை சிருஷ்டியுடையது.

சிந்திக்கும் மனிதனை, பிரம்மம் எனவும் சிந்தனையால் சிருஷ்டிக்கும் திறனை, மாயை எனவும் கூறினர்.

- மனிதன் செயலாற்ற சாட்சியாய் நிற்பான்.

செயலை நிறைவேற்றுவான்.

செயலாற்றும் மௌனமான நிலையைப் புருஷனெனவும் அத்திறனை பிரகிருதி எனவும் கூறினர்.

- மனிதனால் சிந்தித்து சிருஷ்டி செய்து, மௌனமாக அத்திறனால் செயலை முடிக்கவும் முடியும்.

இருநிலைகளையும் ஏற்ற அவனை ஈஸ்வரன் எனவும் அவனது திறனை சக்தி எனவும் கூறினர்.

- சிந்தனையால் சிருஷ்டி செய்வது முதல் நிலை.
- மௌனமாயிருந்து செயலை முடிப்பது இரண்டாம் நிலை.
- சிந்தனையால் சிருஷ்டி செய்து தீவிரமாகச் செயலை முடிப்பது.

முதல் இருநிலைகளும் சேர்ந்த மூன்றாம் நிலை.

- இம்மூன்று நிலைகளும் ஒருவருக்கே உரியது.

பிரித்துப் பார்க்கும் மனம் மூன்றையும் வெவ்வேறு நிலைகளாகக் கருதி இல்லாத சிக்கலை எழுப்பி முடிச்சு அவிழவில்லை எனத் திகைக்கிறது.

முதலாளி – பிரம்மம்

மேனேஜர் – புருஷன்

தொழிலாளி – ஈஸ்வரன்

என்று நாம் கொண்டால் முதலாளி (conceptively creates) சிந்தனையால் கம்பனியை சிருஷ்டிக்கிறார். மேனேஜர் (dynamically executes) தீவிரமாகச் செயல்பட்டு முதலாளியின் சிந்தனையை நிறைவேற்றுகிறார். தொழிலாளி (conceptively creates and dynamically executes) முதலாளி சிந்தனையால் சிருஷ்டித்ததையும், மானேஜர் செயலால் பூர்த்தி செய்வதையும் சேர்த்துச் செய்கிறான். எடிசன் முதலாளியாகவும், மானேஜராகவும், தொழிலாளியாகவு—மிருந்தான். எனவே இந்த மூன்றும் இறைவனின் மூன்று அம்சங்கள், மூன்று வேறு நபர்களில்லை என்பது ஓரளவு விளக்கும் உதாரணம். மாயை என்பது பிரம்மத்தின் சக்தி, பிரகிருதி புருஷனின் சக்தி, சக்தி ஈஸ்வரனின் சக்தி. ஆகையால் பிரம்மம், புருஷன், ஈஸ்வரன்,

மாயா, பிரகிருதி, சக்தி எனக் கூறும் ஆறும் இறைவனின் 6 திருமுகங்கள், ஆறு அம்சங்கள்.

- இறைவன் ஒருவனே.
- அவன் அம்சங்கள் ஆறு.

பரமாத்மாவும், ஜீவாத்மாவும்

நமது ஆன்மீக மரபு பரமாத்மா அழிவற்றது, ஜீவாத்மா பரமாத்மாவில் அழிவது எனக் கூறுகிறது. ஜீவாத்மாவுக்கு நம் மரபு அமரத்வம் தரவில்லை. ஸ்ரீ அரவிந்தர் பரமாத்மா பிரபஞ்ச ஆத்மாவாகி, ஜீவாத்மா ஆயிற்று. ஜீவாத்மாவினுள் பிரபஞ்ச ஆத்மாவும், பரமாத்மாவும் புதைந்துள்ளனர் என்கிறார். பிரதமர், MP ஆக ஆரம்பித்து பார்லிமெண்ட்டில் மெஜாரிட்டி கட்சித் தலைவராகி பிரதமரானார். அதனால் MPயினுள் கட்சித் தலைவரும், பிரதமரும் புதைந்துள்ளனர் எனலாம்.

DIVINE AND UNDIVINE இறைவனும் அசுரனும்

நமது உடலில் வாய் உணவை உட்கொள்கிறது. வயிறும், குடலும் அதை ஜீரணம் செய்கின்றன. ஜீரணமாகாதவை வெளியேறுகின்றன. மூச்சு உள்ளே சென்று ஆக்ஸிஜனால் இரத்தத்தைச் சுத்தம் செய்து, அசுத்தமான காற்றை வெளியேற்றுகிறது. வியர்வை விசர்ஜனம். வாய் நாம், பெருங்குடல் நாமல்ல என்றோ உள்ளே போகும் காற்று நாம், வெளியே வரும் காற்று நாமல்ல என்றோ கூற முடியாது. வாயும், மூக்கும், குடலும் நாமே. குடலில்லாமல் உயிர் வாழ முடியாது. வேண்டியது, வேண்டாதது என உலகை இரண்டாகப் பிரித்தால்,

- வேண்டாதது என்பது தற்சமயம் வேண்டாதது, எப்பொழுதுமே வேண்டாததில்லை.
- எதுவுமே ஒரு சமயம் நமக்கு வேண்டியிருக்கும். அது பர்சனாலிட்டியின் அளவைப் பொருத்தது.

- அனுபவம் அதிகமாக அதிகமாக ஊரில் எவரும் ஒரு சமயம் நமக்கு இன்றியமையாதவராய் விடுவார் எனப் புரியும்.
- பல்வேறு வகையான சொத்து, பதவி, அதிகாரம் அதிக நாள் அனுபவித்தவருக்கு இரண்டு விஷயம் புரியும்.
 - எவரும் எந்த நேரமும் அவசியமாய் விடுவர்.
 - எவரும் எந்த நேரமும், நேரம் அவர்க்கு சாதகமாகி விட்டால், நம்மை முழுவதும் அழிக்க முடியும்.
- Circumconscient, சூழலின் ஜீவியமறிந்தவர் நம்முள்ளே உள்ள எதுவும் வெளியிலுள்ள எதையும் கவர்ந்து ஆபத்து விளைவிக்கலாம் என அறிவர். அவர்கள் எதிரிகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ள மாட்டார். எவரையும் எதிர்க்க மாட்டார்.
- அடுத்த கட்டத்தில் ஆன்மீக விவேகமுள்ளவர் எவரும், சூழலின் ஜீவியம், கரணங்களின் ஜீவியம் (intraconscient) ஆகிய இடங்களில் உள்ள எதுவும் நமக்கு திருவுருமாற உதவும் என அறிவர்.
- அதனால் உலகில், பிரபஞ்சத்தில் நமக்கு இன்றியமையாதது என ஒன்றில்லை என்பது ஆன்மீக ஞானம்.

இவற்றை பகவான் எடுத்துரைக்கக் கீழ்க்கண்டவாறு கூறுகிறார்.

- வேண்டாததை அனுபவிக்காதவனுக்கு வேண்டியதின் ஆழ்ந்த ருசியான அனுபவமில்லை. வறுமையை அனுபவித்தால் வசதியின் அருமை தெரியும்.
- இறைவன் நாடும் ஒருமையை நாம் ஏன் மறுக்க வேண்டும்? வேண்டாதது இறைவனுக்கு வேண்டியது என்பதால் நமக்கும் வேண்டியதே.
- வலியை அனுபவிக்காதவன் ஆனந்தத்தின் முழுமையை அறிய முடியாது.
- உலகம் இறைவனின் ஆனந்தலீலை என்று அறிய வேண்டாதது இருக்கக் கூடாது.

- தீமையை விலக்குபவன் நன்மையையும் விலக்குவான்.
- பேர்ஆனந்தம் பெற வேண்டி பெரிய இருளை இறைவன் ஏற்படுத்தினான்.
- வேண்டாதது என நாம் அறிவது நம் அறியாமை அறிவது.
- குறுகிய அளவு ஜீவனிலில்லை, அகந்தையில் உள்ளது.
- எதிரானதை அனுபவிக்காமல் முழு ஞானத்தை அறிய முடியாது.
- அறியாமை அறிவைவிடப் பெரியது.

இறைவனே உலகமானான் என்பது கொள்கையானால், வேண்டாதது வர முடியாது.

புத்தர், சங்கரர், பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர்

இதுவரை உலகில் புத்தரைப் போன்ற அறிஞர் (thinker) பிறக்கவில்லை என்று உலகம் கூறுகிறது. அதையே பகவானும் கூறுகிறார். புத்தரையும் சங்கரரையும் பற்றிப் பேசும் பொழுது ஸ்ரீ அரவிந்தர்,

- சங்கரர் புத்தரை விடப் பெரிய அறிஞர் ஆனால்
- புத்தர் அவரை விடப் பெரிய ஆத்மா,

என்று கூறுகிறார். உபநிஷதம் கூறுவது புத்தருக்கு ஒத்துவரவில்லை. அதனால் அவர் செய்த தவம் அவரை நிர்வாணம் எய்த உதவியது. எட்டுப் பாதைகளை அவர் உலகுக்கு அளித்தார். தீமையைக் கடக்க, அதிலிருந்து தப்பிக்கப் பெளத்தம் அகந்தையிலிருந்து விலகும் பாதையைக் காட்டுகிறது. மனம் அகந்தையிலிருந்து விலகினால் அகந்தை கரைகிறது என்று கண்டார். அதே போல் மனம் சத் புருஷனிலிருந்து (Self) விலகினால் சத் புருஷனும் கரையும் என்றார். அகந்தையை மனம் உற்பத்தி செய்ததால், மனத்தால் அகந்தையைக் கரைக்க முடியும். சத் புருஷனை அகந்தை உற்பத்தி செய்யவில்லை. அகந்தை உற்பத்தியாவதன் முன் சத்புருஷன் உற்பத்தியானதால் அதை

மனத்தால், மனத்தின் விசாரத்தால் கரைக்க முடியாது என பகவான் கூறுகிறார். அகந்தையையும், தீமையையும் வென்ற பெளத்தம் கடவுளில்லை என்றது. புத்தர் பிரபஞ்ச வாழ்வு (existence) என்ன என்பதை ஆராய மறுத்ததால் அவர் கூறுவதை நாம் ஏற்க முடியாது எனக் கூறுகிறார். புத்தரை சங்கரர் கடந்து சென்றார். அவரை வென்றார். உலகம் மாயை என்றார். உலகம் புத்தரைக் கைவிட்டு சங்கரரை ஏற்றது.

- சங்கரர் மாயை எனக் கூறுவது சரியில்லை.
- அஞ்ஞானத்தை சங்கரர் மாயை எனக் கூறுகிறார் என பகவான் கூறுகிறார்.

சங்கரர் புத்தரைக் கடந்து வந்ததைப் போல ஸ்ரீ அரவிந்தர் சங்கரரைக் கடந்த வகையை இரண்டாம் புத்தகம் 5, 6 அத்தியாயங்கள் கூறுகின்றன.

ஞானம், அஞ்ஞானம்

மனிதன் உலகை அறிய முயல்கிறான். அவனுக்குள்ள பெரிய கருவி மனம். மனம் பிரிக்கும் கருவி. இதனால் முழுமையைக் காண முடியாது. பகுதியைத்தான் காண முடியும். மனம் ஒரு பகுதியைக் கண்டால், காணாத பகுதியிருக்கும். அது எஞ்சியிருக்கும். இதை duality, இரட்டை என்கிறோம். ஒளி, இருள்; மெய், பொய்; பிரம்மம், சிருஷ்டி; வலி, ஆனந்தம்; மௌனம், சப்தம் என்பவை அது போன்ற இரட்டைகள். அதனால் சிருஷ்டியில் மனம் எதைக் கண்டாலும், அதற்கு எதிரான இரட்டை உடனே எழும். சத் என்பதை நாமறிந்த மாத்திரம் அசத் எழுகிறது. அப்படி எழுந்த இரட்டைகள் ஏராளம். தாழ்ந்தது, உயர்ந்தது; நல்லது, கெட்டது; ஆண், பெண்; என்பன போன்றவை அவை.

- மனம் பகுதியை அறியும் கருவி என்பதால் இறைவனையும் – பிரம்மத்தையும் – மனம் பகுதியாகவே அறிந்தது. வேதம், உபநிஷதம், கீதை ஆகியவை அப்படி அதிகபட்சம் இறைவனைக் கண்டு கொண்டதை அவர்கள் அக்ஷரப் பிரம்மம் என்றனர். அதுவே முடிவு என்றும் கூறினர்.

காமிரா படம் எடுத்தால், நாம் காணும் உலகில் ஒரு பகுதியைத்தான் படமாக எடுக்க முடியும். நாம் காண்பதே முழு உலகமில்லை, ஒரு பகுதிதான் என்பதால் காமிராவால் முழு உலகை அறிய முடியாது. அது கருவியின் குறை. வீடியோ காமிராவை விட அதிகமாக அறியும், அசைவைப் படம் பிடிக்கும் என்பது உண்மையானாலும், வீடியோவாலும் முழு உலகையறிய முடியாது. ராக்கட்டில் satellite மூலம் பூமியை முழுவதும் பார்க்க முடியும். மனம் காண முடியாத முழுமையை சத்தியஜீவியம் காண முடியும். சத்திய ஜீவியத்திற்கு இரட்டையில்லை, முழுமையுண்டு. அப்படி மனம் ஏற்படுத்திய அடிப்படையான இரட்டைகளில் சச்சிதானந்தத்தின் எட்டு அம்சங்கள் முக்கியமானவை.

சத்	சித்	ஆனந்தம்
↓	↓	↓
ஐக்கியம், சத்தியம், நன்மை (goodness)	ஞானம், சக்தி	அழகு, சந்தோஷம், அன்பு

இவ்விரட்டைகள்

ஐக்கியம்	X	பிரிவினை (பகுதி)
சத்தியம்	X	பொய்
நன்மை	X	தீமை
ஞானம்	X	அஞ்ஞானம்
சக்தி	X	இயலாமை
அழகு	X	விகாரம்
சந்தோஷம்	X	கவலை
அன்பு	X	வெறுப்பு

சச்சிதானந்தம் என்பது இறைவன். இறைவனை இந்த எட்டு இரட்டைகளில் ஒன்றின் மூலம் விளக்கிக் கூறலாம். ஆனால் வேதம், உபநிஷதம், ஸ்ரீ அரவிந்தம் இறைவனை ஞானம் X அஞ்ஞானம் என்பதன் மூலமே கூறுகின்றன. மனிதன்

மனமுடையவன். மனமே அவன் உயர்ந்த கருவி என்பதால் மனம் பெறுவது ஞானம் என்பதால் ஞானம் X அஞ்ஞானம் என்ற இரட்டை பொருத்தமாக அமைகிறது. அடுத்த அத்தியாயம் ஞானமும் அஞ்ஞானமும். அதை எடுக்கும் முன் சங்கரர் மாயை என்று கூறுவது உண்மையில் அஞ்ஞானம் என இரு அத்தியாயங்களில் கூறுகிறார். கனவு பொய்யன்று என்பதால் அந்த உதாரணம் பொருத்தமாகாது. பாம்பு, பழுது என்பவை இல்லாதவையல்ல என்பதால் அவை மாயையாகாது, அறியாமையாகும் என்பது பகவான் கூறும் விளக்கம்.

பகவான் தத்துவம் முழுமை, முழு முதற் கடவுள் முடிவான சிருஷ்டி என்ற அடிப்படையுடையது. அதனால்,

- பிரம்மம் சிருஷ்டியில் எல்லா நிலையிலும், எல்லா நேரங்களிலும், எல்லா ரூபங்களிலும், பிரம்மமாகவேயிருக்கிறது.
- நாம் பிரம்மம், நம் செயல்கள் பிரம்மம்.
- நல்லது பிரம்மம், கெட்டது பிரம்மம்.
- ஞானம் பிரம்மம், அஞ்ஞானம் பிரம்மம்.
- பிரம்மம் ஆனந்தம் தேடி அஞ்ஞானத்தை சிருஷ்டித்து, அதனுள் மறைந்து, வெளி வருவது பிரம்மானந்தம் என்பதால் சிருஷ்டியில் அஞ்ஞானம் உள்ளது.
- சிருஷ்டிக்கு அஞ்ஞானம் தேவையில்லை; ஆனால் நாமுள்ள இந்த சிருஷ்டிக்கு அஞ்ஞானம் அத்தியாவசியம்.
- சிருஷ்டியின் இரகஸ்யம் புரிய ஞானம், அஞ்ஞானம் ஏற்பட்ட வகை, அவற்றுக்குள்ள தொடர்பு, அஞ்ஞானம் ஞானமாகும் வகை, உபநிஷதம், வேதம் கைக்கொண்டு விளக்கம் கூறிய முறை, பகவான் கூறுவது எப்படி அவற்றிலிருந்து வேறுபடுகிறது என்பவை நாம் அறிய வேண்டியவை.
- முழுமையை முடிவாக அறிய வேண்டும் என்பதால் ஞானம், அஞ்ஞானம் என்ற விளக்கம் அதற்குச் சாதகமாக, பொருத்தமாக இருப்பது அவசியம்.

- ஞானம் தன்னை அளவுக்குட்படுத்துவதால் அஞ்ஞானம் ஏற்படுகிறது என்பது பகவான் கூறியது. அளவு அகன்றால் அஞ்ஞானம், ஞானமாகிறது. ஞானம் என்ற முழுமையை நாமடைய முடியும்.
- வேதம், கடவுள், உலகம் என்று பிரித்து கடவுளை அறிவது ஞானமாகவும், கடவுளை அறியாதது அஞ்ஞானமெனவும் கூறுகிறது. வேத விசாரம் கடவுளில் ஆரம்பித்துக் கடவுளில் முடிவதால், உலகம் விலக்கப்படுகிறது. அதனால் முழுமைக்கு வழியில்லை.
- உபநிஷதம் கூறுவது வேறு:
கடவுளை அறிவது வித்யா, உலகை அறிவது அவித்யா என்று உபநிஷதம் கூறுகிறது. கடவுளும், உலகமும் பிரிக்கப்படுகின்றன. அவை சந்திக்க வழியில்லை. அதனால் முழுமை எழ வழியில்லை.
- வேதம், உபநிஷதம், கீதை ஆகியவை மனம் என்ற கருவியைப் பயன்படுத்தின. மனம் பகுக்கும் கருவி. மனத்தால் முழுமையை அடைய முடியாது. அதனால் அவ்விளக்கங்கள் பூரண யோகத்திற்குப் பயன்படா.
- மேலும் சத்தியஜீவியம் ஞானம், மனம் அதை மறக்காதவரை ஞானத்தின் கருவியாகும். அதை மறந்தால் அஞ்ஞானத்தின் கருவியாகிறது. அம் மறதியின் நிலைகள் ஏழு. அவ்வேழுவகை அஞ்ஞானம் நாம் அறிய வேண்டியது. அஞ்ஞானத்தைப் பூரணமாக அறிய நாம் ஞானத்தை, அதன் நான்கு வகைகளை அறிவது அவசியம்.

ஞானம் என்றால் இறைவனை உலகமாக அறிவது என்பது விளக்கம்.

- 1) இறைவனுடன் இரண்டறக் கலந்த நிலை ஞானம், உயர்ந்த நிலை ஞானம்.
- 2) அவனிடமிருந்து அகந்தையால் பிரிந்து நின்று தன்னை வேறாக அறிவது பிரிந்த நிலை ஞானம். இது கடைசி கட்டமான தாழ்ந்த நிலை.

3) இவற்றிடையேயுள்ளவை இரண்டு.

➤ ஒன்று intuition நேரடி ஞானம்.

➤ Subliminal அடி மனம் பெறும் பிரபஞ்ச ஞானம்.

நாமுள்ள அகந்தை நிலையிலிருந்து அடி மனத்தில் பிரபஞ்ச ஞானம் பெற்று, அங்கிருந்து உயர்ந்து நேரடி ஞானமடைந்து, முடிவாக இரண்டறக் கலந்த ஞானம் பெறுவது யோகம்.

பூரணமான அஞ்ஞானம்

ஞானம் அஞ்ஞானமாக மாறும் நிலைகள் பல. அவற்றை ஏழு நிலைகளாகக் கூறுகிறோம். அஞ்ஞானம் பூரணமானால் சிருஷ்டி முடியும். பரிணாமம் ஆரம்பிக்கும். அது பூரணம்பெற, பரந்த பிரபஞ்சம் குறுகிய மனிதனாக வேண்டும். அடிமனம் மேல் மனமாகிறது. இம்மாற்றம் சிறப்பெய்த மேல்மனம் தலைகீழாக மாற வேண்டும். பரந்த அடிமனம் காலத்தாலும், மனத்தாலும் குறுகி, அகந்தையால் மேலும் சிறுத்து, சிறுமையின் முடிவு (கண்டம், infinitesimal) மேல்மனச் செயலானால் அஞ்ஞானம் பூர்த்தியாகும். சிருஷ்டியின் 8 நிலைகளில் ஒரு நிலையினின்று அடுத்த நிலைக்குவர தலைகீழ் மாற்றமுண்டு. இதை பகவான் reversal of consciousness தலைகீழாக மாறிய ஜீவியம் என்கிறார். இந்த மாற்றம் ஓர் அத்தியாயமாக விளக்கப்படுகிறது.

குறை, தவறு, பொய், தீமை

ERROR, MISTAKE, FALSEHOOD, WRONG, EVIL

இரண்டாம் புத்தகம் முதற்பகுதியின் 14 அத்தியாயம் இத்துடன் முடிகின்றன. மேற்கூறியவை அஞ்ஞானத்தின் இருண்ட பகுதிகள், இருள் திரண்டு கருமை, கடுமையாவது தீமை. எளிமையான மாறுபாடு சிக்கலான குதர்க்கமாவது தீமை என்கிறார் பகவான். Simple contrary becoming complex perversity. இங்கு,

- சிருஷ்டியில் தீமை படைக்கப்படவில்லை.

- அகந்தை பிரபஞ்சத்திலிருந்து பிரிந்து தனித்து வேறுபட்டு உலகை வேறாகக் காண்பதால் நோய், வலி, கவலை, மரணம், தீமை உற்பத்தியாயின என்கிறார்.

- பிரிந்தது கூடினால் தீமை கரையும்,

என்பவை முக்கியக் கருத்துகள். தீமையைப் பற்றி அறிவு ஏற்கும் வகையில் கூறப்பட்ட ஒரே விளக்கம் இதுவே. உலகம் கேட்டறியாத விளக்கமிது. இந்த 14 அத்தியாயங்களில் ஞானம் எப்படி அஞ்ஞானத்தினின்று எழுகிறது, அஞ்ஞானம் எப்படி ஞானமாகிறது என்பது கூறப்படுகிறது. அடுத்து வரும் 14 அத்தியாயங்களில் ஞானம் பரிணாமத்தால் எப்படி ஆன்மாவாகிறது என்பது விளக்கப்படுகின்றது.

இரண்டாம் புத்தகம் இரண்டாம் பாகம்: ஞானம் ஆன்மீகப் பரிணாமத்தால் ஆத்மாவாகி வளர்வது, இப்பாகம். இதன் கட்டங்கள்,

- இதுவரை நாம் ஞானம் என்றது, அஞ்ஞானத்திற்கு எதிரான ஞானம். இது மனிதனுக்குரியது, மனத்திற்குரியது, காலத்துள், மேல்மனத்தில் செயல்படுவது. இப்பகுதியில் பேசப்படும் ஞானம் பூரண ஞானம் (integral knowledge). மனிதன் பெறும் ஞானம் பொருள்களைப் பற்றியது, நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றியது. பகுதியானது. பூரண ஞானம் சத்தியத்தைப் பற்றியது (Reality). சத்தியம் என்பது எல்லா உலகங்களையும் தழுவியது. இதை அடிமனத்தால் பெற வேண்டும். நாம் அறிவை மனத்தால் பெறுவது போல், பூரண ஞானத்தை சத்தியஜீவியத்தால் பெற வேண்டும். நாம் கண் விழித்துப் பார்த்தால் கண்ணுக்கு எட்டிய தூரம்வரைத் தெரிகிறது. பூரண ஞானத்தின் பார்வைக்கு பிரபஞ்சம் முழுவதும் தெரியும். இது காலத்திற்கு உட்பட்டதன்று. முக்காலமும் தெரியும் ஞானமிது. முதல் அத்தியாயம் இஞ்ஞானத்தை பெறும் வகைகளைக் கூறி, இஞ்ஞானத்தின் எல்லா அம்சங்களையும் விவரிக்கிறது.

- இதைப் பெற முக்கிய நிபந்தனை அகந்தை கரைவது.

- இந்த ஞானத்திற்கும் நமது அறிவுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் மனித அறிவுக்கும் விலங்கின் அறிவுக்கும் உள்ளது. நாம் இந்த உலகையறிவோம், ஊரை அறிவோம். நம் வீட்டு நாய்க்கும் அறிவுண்டு. அதுவும் இந்த ஊரை அறியும். இவற்றிடையேயுள்ள வித்தியாசம் நாமறிவது.
- நமது இலட்சியம் தெய்வீக வாழ்வென்பதால், இப்பூரண ஞானம் நம் வாழ்வில் வெளிப்பட வேண்டும். ஆதி மனிதன் உலகில் வாழ்ந்தான். நம் மனம் வளர்ந்து விஞ்ஞான அறிவு பெற்று, நகரத்தில் வாழ்கிறோம். ஆதி மனிதன் காட்டில் வாழ்ந்தான். அவன் வாழ்வு விலங்கின் வாழ்வு. அதிலிருந்து நாம் வளர்ந்து விட்டோம். அதே போன்ற மாற்றம் அடுத்த கட்டத்தில் வரும். இப்பூரண ஞானம் எந்த வாழ்வில் வெளிப்பட வேண்டும்? வாழ்வு என்றால் என்ன?

- ☞ புவி வாழ்வு ஒரு நிலை.
- ☞ பிரபஞ்ச வாழ்வு அடுத்தது.
- ☞ பிரபஞ்சத்தைக் கடந்த வாழ்வு அடுத்தது.
- ☞ இவையனைத்தும் இணைந்த வாழ்வும் உண்டு.

நாம் 4ஆம் வாழ்வை மேற்கொள்கிறோம். புவியும், பிரபஞ்சமும், அதைக் கடந்த நிலையில் உள்ள வாழ்வில் பூரணஞானம் வெளிப்பட்டு அது சிறக்க வேண்டும். அது அடுத்த அத்தியாயம். துறவறம் வாழ்வை விலக்கியது. கிரகஸ்தன் புவிவாழ்வை மேற்கொண்டான். பூரணயோகி வாழ்வின் மூன்று நிலைகளையும் இணைத்து அதைப் பூரண ஞானம் மூலம் வாழ முடிவு செய்ததை விளக்கும் அத்தியாயம் இரண்டாம் அத்தியாயம்.

பாதாளமும், பரமாத்மாவும் ஐக்கியத்திற்காக இணைய வேண்டும். அடுத்த கட்டத்தில் ஆன்மா வளர இணைய வேண்டும். இணைந்தது உயர வேண்டும். உயர்ந்தால் ஆன்மா பரிணாமத்தால் வளரும். அந்த வளர்ச்சிக்கு 7 வகை அஞ்ஞானம் 7 வகை ஞானமாக வேண்டும். இந்த

ஆன்மீக மாறுதல் மறுபிறப்புத் தேவையில்லாமல் செய்கிறது. உடல் பரிணாம வளர்ச்சி பெற்றால் மறுபிறப்புத் தேவையில்லை. ஆன்மா வளரும் பொழுது, அதற்கேற்ப மனமும், உயிரும், உடலும் ஆன்மீக வளர்ச்சி பெற்றால் மறுபிறப்புத் தேவையில்லை. அதுவே மனித இலட்சணம். அவனை பகவான் மனிதன் பிறந்தான் என்கிறார். அத்திறனை அடுத்தவர்க்கு அளிப்பவன் ஆன்மீக மனிதன். மனிதன் ஆன்மீக மனிதனானபின் திருவுருமாற வேண்டும். அத்திருவுருமாற்றம் 3 நிலைகளில் உள்ளது. சைத்தியத் திருவுருமாற்றம், ஆன்மீகத் திருவுருமாற்றம், சத்தியஜீவியத் திருவுருமாற்றம் என அவை மூன்றாகும். அதன் மூலம் சத்தியஜீவியத்தை எட்டலாம். அதனால் சத்தியஜீவன் பிறப்பான். அவன் வாழ்வு தெய்வீக வாழ்வு. இத்துடன் நூல் முடிகிறது. மேலும் முக்கிய விஷயங்கள், சிக்கலானவை, சிக்கலான சிறப்புடையவை என 50 முதல் 300 வரை ஏராளமானவையுண்டு. அவற்றுள் பலவற்றைக் காண்பது பலன் தரும்.

தெய்வீக வாழ்வு

இது மனத்தை மையமாகயுடையதன்று. சத்தியஜீவியத்தை மையமாக உடையது. இதன் வாழ்வு பிரபஞ்சம் முழுவதும் பரவும். இதன் சக்தி என்றும் தோற்றதில்லை. இதைக் கடந்து எதுவுமில்லை என்ற முழுமையையுடையது. என்றும் ஆத்ம விழிப்புடையது. இதைத் திருவுருமாற்றத்தால் மட்டும் அடைய முடியும். திருவுருமாற்றம் பெற ஒரே கருவி சரணாகதி. அப்படிப்பட்ட தெய்வீக வாழ்வு,

- எளிமையாக இருக்க வேண்டும் என்ற அவசியமில்லை.
- எளிமையாகவோ, வளமாகவோ இருக்கலாம்.
- எப்படியுமிருக்கலாம் என்பது வழக்கமான பழக்கங் - களிலிருந்து நாம் பெறும் சுதந்திரம்.
- Freedom is the final law and the last consummation.

- பூரணச் சுதந்திரமே முடிவான கட்டுப்பாட்டின் சட்டம்.

அமர வாழ்வு

துறவிகளில் பலர் காயகல்பம் தேடினர். அவர்களில் பலர் பெரிய வைத்தியரானார். மரணமிலா வாழ்வு பெருவாழ்வு. அதைப் பெறும் நிலைகள் பல. வேத ரிஷிகள் அதை யோக லட்சியமாகக் கருதினர். அதை ஆத்மா அடைவது பேறு. அதன் இறுதி இலட்சியம் உடல் மரணத்தை வெல்வது. மருத்துவம் வலியை வென்றது. வாழ்வை நீட்டித்தது. மரணத்தை வெல்ல முயல்கிறது. ஆத்மா அழியும் உடலை விட்டு அடுத்த உடலை நாடி மறுபடியும் பிறக்கிறது. ஆத்மாவுக்கு அடுத்த பிறப்பற்ற நிலை உலகிலில்லை. பிரபஞ்சத்திலுண்டு. அதை Non-birth, Non-Becoming என்பார்கள். ஆத்மா அதனுலகில் பிறவியை வெல்லுதல் வேதம் நாடிய அமரவாழ்வு. ஆத்மா வளரும் பொழுது உடல் வளராவிட்டால் சிறுகுடும்பம் பெரிய குடும்பமாகும் பொழுது சிறுவீட்டை விட்டு பெரிய வீட்டுக்குப் போவது போல் ஆத்மா அடுத்த உடலை நாடுவது மறுபிறப்பு, புனர்ஜன்மம். குடும்பம் பெரியதாகும் பொழுது வீடும் பெரியதாக முடியுமானால் வீடு மாற வேண்டியதில்லை. பகவான் கூறும் அமர வாழ்வு அத்தகையது. அவ்வாழ்வு வந்த பின் மனிதன் பிறக்கிறான், என்று கூறுகிறார். (Evolution of Man).

ONENESS IS DIFFERENT FROM ONE

ஒன்று என்பது ஒருமையிலிருந்து வேறுபட்டது

நான் மனித குலத்தைச் சார்ந்தவன். மனிதர்கள் எத்தனை கோடியானாலும் நான் அவர்களுடன் ஒன்றிய மனிதன் என்பது மாறாது. ஒன்று என்பதும் ஒருமை என்பதும் வேறு வேறான கருத்து. இது ஒரு பேனா. அது ஒன்று. ஆயிரம் பேனாக்களுடன் இதுவும் ஒரு பேனா என்பது இதற்குப் பேனா என்ற அம்சமுண்டு எனக் காட்டுகிறது. ஒருமையைத் தவறாக ஒன்று எனப் புரிவது குழப்பம் விளைவிக்கும்.

கடவுள், சுதந்திரம், ஜோதி, அமரவாழ்வு

நூலின் முதல் அத்தியாயத்தில் முதற் பாராவில் மனிதன் தேடுவது கடவுள். அதை ஜோதியாகவும், சுதந்திரமாகவும், அமரவாழ்வாகவும் தேடுகிறான் (God, Light, Freedom, Immortality) என்கிறார். கடவுள் என்பது பிரம்மம். மனத்தில் அது ஜோதியாகவும், உடலின் ஆழத்தில் மரணமிலா வாழ்வாகவும், ஜீவனில் சுதந்திரமாகவும் காணப்படுகிறது. பூரணயோகம் எல்லாப் பகுதிகளிலும் கடவுளை நாடுகிறது. தவம் ஆன்மாவுக்கு மட்டும் விடுதலை மோட்சம் தேடுகிறது. இந்த இலட்சியத்தை ஆரம்பத்திலேயே பகவான் குறிப்பிடுகிறார்.

மாயை

இது நாமறிந்த சொல் “மாயமாய் மறைந்து விட்டது” என்கிறோம். மாயம் என்றால் புரியாதது, மறைவது, இல்லாதது என்பது வழக்கு. மயன் என்பவன் தெய்வலோக சிற்பி என அறிவோம். இந்த சிற்பி கட்டுவது கட்டடமில்லை. பாண்டவர் இந்திரப்-பிரஸ்தத்தில் மாளிகைகள் கட்டியது மயன். மயன் கட்டிய கட்டடம் உலகம், சொர்க்கம். இவன் பிரம்மாவின் சிற்பி. உலகை ஏற்படுத்தியது மாயை என்பதை பகவான்

- மாயை – தெய்வீக மாயை – பிரம்மத்தின் ஜீவியம் என்கிறார்.

உலகம் மாயை என்பதை சங்கரர் கருத்து மூலம் ஏற்கின்றனர். சங்கரர் மாயை என்பதை இல்லாதது என்று கூறுகிறார். பரமாத்மா சத்தியம், உள்ளது, நிலையானது. மற்றையெல்லாம் ஜீவாத்மா உட்பட மாயை இல்லாதன. அதனால், இல்லாத மாயையை விட்டகன்று, இருக்கும் பரமாத்மாவை நாடுவது அத்துவாதம்.

பகவான் மாயை என்பதை பிரம்மத்தின் ஜீவியம் என்றார். இது இரு உலகங்களையும் சிருஷ்டித்தது என்றார். அவற்றை அஞ்ஞான மாயை, ஞான மாயை (higher and lower Maya) எனப் பிரித்தார். அஞ்ஞான மாயை ஜீவாத்மாவுக்கே அர்த்தமில்லை

என்கிறது. அஞ்ஞான மாயையை ஏற்றுத் தழுவி, அதைக் கடந்து தெய்வீக மாயையை - higher Maya, ஞான மாயை - ஏற்க வேண்டும் என்கிறார். அஞ்ஞான மாயையும், தெய்வீக மாயையும் கருத்தில் சந்திக்குமிடத்தை நாம் அறிவது அவசியம் என்கிறார் பகவான். அது அஞ்ஞானம், ஞானமாகுமிடம். அஞ்ஞானமும், ஞானமும் சேர்ந்த முழுமை பூரணயோக அடிப்படை. அடிப்படையைக் கருதினால் அர்த்தம் அர்த்தபுஷ்டியாகும். சிருஷ்டியின் இரகஸ்யம் (key) தெரிந்து விட்டது. எந்தப் பூட்டில் இந்தச் சாவியைத் திறப்பது தெரியவில்லை என்கிறார். அந்த பூட்டு சிருஷ்டி. சிருஷ்டியின் முழுமையை அறிவது தெய்வீக மாயையும், அஞ்ஞான மாயையும் எண்ணத்தில் சந்திக்குமிடம். இக்கருத்து 'தெய்வீக மாயை' என்ற அத்தியாயத்தின் கரு, சூட்சுமம், இலட்சியம், இரகஸ்யம். இதன் வழி பகவான் சங்கரர் அத்துவைதத்தைக் கடந்து வருகிறார். புத்தரைக் கடந்து வந்த சங்கரரை பகவான் கடந்து வந்த வாயில்கள் அநேகம். அதனுள் முக்கியமானவற்றுள் இது ஒன்று.

ஜீவியம், பிரகிருதி, இயற்கை, புறம், சலனம்

ஜீவன் செயல்பட ஜீவியம் உதவுகிறது.

புருஷன் பிரகிருதியால் செயல்படுகிறான்.

இறைவனின் கருவி இயற்கை.

அகம் புறமாக வெளிப்படுகிறது.

அமைதியின் செயல் சலனம்.

வாய் செயல்படுவது பேச்சு.

உடலின் அசைவு செயல்.

ஒரு நிலை அடுத்த நிலைக்குப் போகும் பொழுது அதன் பெயர் நிலைக்கேற்ப மாறுகிறது. பெயர் எதுவானாலும் கருத்து ஒன்றே. பிரம்மம் செயல்பட மாயை உதவுகிறது. மாயை பிரம்மம் செயல்பட உதவும் அடுத்த நிலைக் கருவி. இவை தத்துவம்

பயன்படுத்தும் சொற்கள். எனவே மாயை என்றாலும் ஜீவியம் என்றாலும் ஒன்றேயாகும். அகம் புறமானதால் - பிரம்மம் செயல்பட முடிவு செய்ததால் - பிரம்மத்தின் அகம் பிரம்மம், அதன் புறம் சிருஷ்டி. சிருஷ்டிக்கு இரகஸ்யம் அகம், புறமாவது. அது பிரம்மம் எடுத்த முடிவு. பகவான் கூறுவது, பிரம்மம் வேறு, உலகம் வேறு, எப்படி உலகம் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது எனத் தெரியவில்லை என்பதன் முதற்பலன்,

- நம் வாழ்வு கர்மத்திற்கும், காலத்திற்கும் கட்டுப்பட்டது.
- நாம் பிரகிருதியை மட்டும் அறிந்து, புருஷனிலிருந்து எப்படி பிரகிருதி எழுந்தது என அறியாவிட்டால் கடைசிக் கட்டமான சட்டம் கர்மம். அசையாத புருஷன், அசையும் பிரகிருதியாயிற்று என்று அறிந்தால், முடிவான சட்டம் ஜீவன். ஜீவனுக்குக் கர்ம மில்லை. காலம் ஜீவனைக் கட்டுப்படுத்தாது. உலகம் பிரகிருதியில் வாழ்வதை பகவான் ஜீவனுக்கு - புருஷனுக்கு - மாற அழைக்கிறார்.
- இதன் இரகஸ்ய சூட்சுமம் முழுமையிலுள்ளது. ஆபீசில் அதிகாரியின் சட்டத்திற்கு ஊழியர் கட்டுப்பட்டவர். 10 நிமிஷம் வெளியே போக உத்தரவு வேண்டும். அதிகாரிக்கு உத்தரவு தேவையில்லை. நாம் ஊழியராகவோ, அதிகாரியாகவோ இருக்கும் (choice) முடிவு நம்முடையது.

கம்பனியில் சிருஷ்டி

இறைவன் என்பது அனந்தம், அனைத்தையும் தன்னுட்கொண்ட-வன், அவனன்றி அணுவும் அசையாது, உலகமே அவன், அவனைக் கடந்து எதுவுமில்லை, அவனில் இல்லாதது அவனியில்லை என நாம் கூறுகிறோம். இதை தத்துவமாக

- இறைவனை அனந்தம் (infinity) என்கிறார்.
- இறைவனை அனந்தம் எனக் கூறியவர் உலகிலுள்ள அனைத்தும், அணுவும், அனந்தம் என்கிறார்.

- அது உண்மையானால் அனுவினின்று அனந்தம் வெளிவரும். வாழ்வை இறைவனுக்கு ஏற்ப வாழ்ந்தால் நமக்கு ஏழ்மை, பஞ்சம், பற்றாக்குறையில்லை என ஆகும். இதை Practical concept of infinity, தொட்டனவெல்லாம் பொன்னாக வேண்டும் என்று அறியலாம். வாழ்வு கபிட்சமாவது வாழ்வு தெய்வமாவது.
- இறைவனில் அனைத்தும் அனைத்துள் உள்ளது, (all is in all). அதை மாயை சிருஷ்டியாக மாற்றுகிறது. இங்கு அனைத்தும் ஒன்றிலும், ஒன்று அனைத்துள்ளும் உள்ளன. (all is in each, each is in all).

கம்பனியின் முதலாளி இறைவன். கம்பனி உலகம். கம்பனியெனில் பணம், சரக்கு, அதிகாரம், சட்டம், சம்பளம், போனஸ், இலாபம், நஷ்டம் எனப் பல உண்டு. அவ்வளவும் முதலாளியுள் உள்ளன. பணமே சரக்கு, சரக்கே இலாபம், இலாபமே நிர்வாகம் என அனைத்தும் அனைத்தில் உள்ளன. முதலாளி கம்பனியானபின் பணம் என்பது சரக்காகவும், சட்டமாகவும், ஒழுங்காகவும், உற்பத்தியாகவும் காணப்படுகிறது. அதேபோல எதுவும் அனைத்துள் உள்ளது. அனைத்தும் இதனுள் காணப்படுகிறது சிருஷ்டியில் இதைச் செய்வது மாயை. கம்பனியில் இதைச் செய்வது முதலாளியின் செயல். அதை முதலாளியின் ஜீவியம் எனலாம்.

புறம் அகமானால் யுகம் க்ஷணமாகும்

நாட்டில் ஒரு புதுச் சட்டம் ஏற்பட நாம் நினைத்தால், பலருக்கு அது நினைவாகவே இருக்கும். சிலருக்கு அதைச் செய்ய முடியும். எவ்வளவு நாளில் அது முடியும் என்பது அவர் யார் என்பதைப் பொருத்தது. சிறிய மனிதனுக்கு நெடுநாளாகும். பெரிய மனிதனுக்கு சீக்கிரம் முடியும். சிறிய மனிதன், பெரிய மனிதன், மக்கள் அனைவரும் புறம், சர்க்கார் அகம். பிரதமர் அகத்தின் மையம். வெளியிலுள்ள மனிதர் பிரதமரானால், எண்ணம் உடனே சட்டமாகும்.

வாழ்வு மனத்தையும் உடலையும் இணைக்கும் லோகம்

உடல் உணரும் உணர்ச்சிகளை வாழ்வு மனத்திற்குக் கூறி அவ்வுணர்வுகளை எண்ணமாக மாற்றுகிறது. அந்த எண்ணத்திற்கு உடல் கட்டுப்படுகிறது என்பது நம் அனுபவம். காற்று சில்லென வீசினால் உடல் குளிருகிறது. உடல் ஜடமாக இருந்தால், அது குளிரால் வாடும். என்ன செய்வது என உடல் அறியாது. ஆடு அதுவும் செம்மறி ஆடு மடமைக்குப் பெயர் போனது. ஓர் ஆடு தவறி பள்ளத்தில் விழுந்தால், அதன் பின் எல்லா ஆடுகளும் பள்ளத்தில் விழும். என்ன செய்கிறோம் என அறியாமல், அறிய முடியாமல் செய்வது அறியாமை, மடமையாகும். நமக்கு மனம் என ஒன்றில்லையெனில், வாழ்வுமில்லா விட்டால், உடல் குளிரால் நடுங்கினால், என்ன செய்வது என அறியாது. நடுங்கிக் கொண்டேயிருக்கும். உணர்ச்சி என்பது உயிருக்குடையது. நாம் அதை வாழ்வு என்கிறோம். காற்று சில்லென வீசினால் உணர்ச்சி அறிவுக்கு அதை அறிவிக்கிறது. அறிவு அவ்வுணர்வை எண்ணமாக்கி, எழுந்து கதவைச் சாத்து என உத்தரவிடுகிறது. உயிர், வாழ்வு என்பதன் தன்மை,

- உடலையும், மனத்தையும் இணைப்பதாகும்.
- இணைப்பதன் மூலம் உடலை மனத்தின் அதிகாரத்துள் கொண்டு வருவதாகும்.

காலம், இடம்

காலம், இடமில்லாமல் உலகமில்லை. நாம் சிந்தனையிலாழ்வது கற்பனை. இறைவன் கற்பனை செய்தால் அகத்தில் எழுவது காலம், புறத்தில் எழுவது இடம்.

- காலம் இறைவனின் கற்பனை.
- காலம் அகம், இடம் புறம்.

SPIRITUAL RANGES OF MIND

தெய்வீக மனம், ஆன்மீக மனம் என்பவை நான்கு நிலைகளில் அடுக்கக்கூக அமைந்துள்ளன

- ஜடமான உடல், சக்திமயமான உயிர் (பிராணன்), அறிவின் உறைவிடமான மனம், மௌனமாய் சிந்திக்கும் முனிவர் மனம், ஞானதிருஷ்டியுள்ள ரிஷியின் மனம், நேரடி ஞானம் பெற்ற யோகியின் மனம், தெய்வங்கள் பெற்றுள்ள தெய்வீக மனம், சத்தியஜீவியம் பெற்ற சத்தியஜீவியம், ஜீவியம், ஜீவன், பிரம்மம் ஆகியவை மனித ஜீவனின் பகுதிகள். அது போக இருண்ட பாதாளம், அதைக் கடந்த ஜடமான இருள், நம்மைச் சூழ்ந்துள்ள சூழலின் ஜீவியம், நம் கரணங்களிடையே சூட்சுமமாக நிலவும் ஜீவியம் ஆகியவையும் நம் ஜீவனுக்குரிய பகுதிகள் (Parts of the Being). கை, கால், கண், மூக்கு, இதயம், ஈரல் போன்றவை உடலின் உறுப்புகள் (Parts of the body). அதேபோல் ஜீவன், மனித ஜீவனுக்கு இத்தனைப் பகுதிகளுண்டு. அவற்றுள் மனத்திற்கும் சத்தியஜீவியத்திற்கும் இடையேயுள்ள நான்கு நிலைகளை ஆன்மீக மனம் என பகவான் பெயரிட்டழைக்கிறார். முனிவர் மனத்திலிருந்து சத்புருஷன்வரை உள்ள பகுதிகளை நாம் அறிய முடியவில்லை என்பதால் அவற்றை Superconscious பரமாத்மா எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

ஜீவியம் என்பது Consciousness. சிருஷ்டிக்குரிய முறைகள் மூன்று. அவை தன்னிச்சையாக சிந்திப்பது (Self-conception), தன்னைத் தானே அளவிட்டுக் கொள்வது (Self-limitation), தன்னைத் தன்னுள் கிரகிப்பது (Self-absorption) என்பவை. ஜீவியம் தன்னைத் தன்னுள் கிரகித்துக் கொண்டால் ஜீவியம் அறிய முடியாத நிலை ஏற்படுவதை Superconscious பரமாத்மா என்ற நிலை எழுகிறது. எந்த நிலைக்கும் எதிரான நிலையுண்டு என்பதால் inconscient ஜட இருளும் ஏற்படுகிறது. ஜட இருளுக்கு சக்தியுண்டு. அது அளவு கடந்த சக்தி. உலகம் அதனால் இயங்குகிறது. அது ஜடம், இருண்டது, ஆனால் சக்தியுடையது, இயங்க வல்லது. அந்த இயக்கமே பூவுலக வாழ்வு, மனித வாழ்வு.

இங்கு ஆன்மீக மனம் என்ற 4 நிலைகளை மட்டும் விளக்குவோம்.

- 1) முனிவர் மனம் - இது நம் மனத்தைவிட ஏராளமான சக்தியுடையது. சிந்திக்காமல் புரியும் சக்தியுடையது. நம் மனம் அறிவால் செயல்படுவது. புலன்களால் நம் மனம் உலகையறியும். சிந்தனையால் புரிந்து கொள்ளும். இன்று உலகில் நாம் காணும் விஞ்ஞான விந்தைகளை எல்லாம் உற்பத்தி செய்தது நம் மனம், மனித மனம். முனிவர் மனம் மௌனம் காப்பது. பார்த்தவுடன் அறியும் பாங்குடையது. சிந்தனை அறிவின் கருவி. முனிவர் மனம் சிந்தனையற்ற மௌனமுடையது. Silent Will சக்தி வாய்ந்தது. அதன் உறைவிடம் முனிவர் மனம்.

☞ சிந்தனை அறிவின் ஊற்று.

☞ சிந்தனையற்ற மௌனம் பெரிய ஊற்று.

- 2) ரிஷியின் மனம்

மனிதச் சிந்தனையை முனிவர் கடந்து மௌனத்தில் உறைந்து பெரிய ஞானம் பெறுகிறார். ரிஷி மௌனத்தைக் கடந்து ஓளியை நாடி திருஷ்டி பெற்று, ஞானத்தை ஞானதிருஷ்டியாக அடைகிறார்.

- 3) யோகியின் மனம்

அறிவின் கருவிகள் பல. மனிதனுக்குச் சிந்தனை, முனிவர்க்கு மௌனம், ரிஷிக்கு ஜோதி. யோகிக்கு எந்தக் கருவியும் தேவையில்லை. அவர் ஞானத்தை நேரடியாகப் பெறுகிறார். அதை நேரடி ஞானம் intuition என்கிறார்.

- 4) தெய்வீக மனம்

மனிதனும், முனிவரும், ரிஷியும் கருவிகள் மூலம் ஞானத்தைப் பெறுகின்றனர். யோகி கருவியின்றி ஞானத்தைப் பெறுகின்றார். தெய்வத்திற்கு இவை எதுவும் தேவையில்லை. தெய்வீக மனம் ஞானத்தைப் பெற வேண்டிய அவசியமில்லை. ஏனெனில் ஏற்கனவே அங்கு ஞானம் உள்ளது. ஆனால் ஞானம் மட்டுமன்று, அத்துடன்

அஞ்ஞானமும் கலந்துள்ளது. அதற்குக் காரணம் தெய்வீக மனத்தில் அகந்தையுள்ளது. தெய்வீக மனமானாலும், அது மனம். இது சத்தியஜீவியமன்று. தெய்வங்கள் சில சமயங்களில் நம்மைப் போல் வம்பில் மாட்டிக் கொண்டு தவிப்பதுண்டு. விஷ்ணு வந்து காப்பாற்றுவார். விஷ்ணு தெய்வீக மனத்தின் சிறப்பான உச்சகட்டம். இது சத்திய ஜீவியப் பிரதிநிதி. இதற்கும் சத்தியஜீவியத்திற்கும் இடையே பொன்மூடி ஒன்றுண்டு.

கிருஷ்ணாவதாரம் இந்நிலைக்குரியது. பிரம்மா இந்த லோகத்தைச் சேர்ந்தவர். அதனால் பிரம்மா உலகை கிருஷ்டத்தார் எனில் மனம் உலகை கிருஷ்டத்தது எனப் பொருள். இதன் திறன் infinity யை finite ஆக்குவது. அகண்டத்தைக் கண்டமாக்குவது. அதைக் கடைசிவரை செய்வதால் 'துச்சேன' என்று கூறப்படும் (infinitesimal) அணுவரை தெய்வீக மனம் பொருள்களைப் பிரிக்கும்.

சத்தியஜீவியம் சத்திய லோகத்திற்குரியது. நம் லோகம் அசத்தியமான லோகம். தெய்வீக மனம் சத்தியஜீவியத்தின் பிரதிநிதியாக நம் லோகத்திற்கு வந்துள்ளது.

கிருஷ்ட - தலைகீழ் மாற்றம்

பிரம்மம் ஒளிந்து வெளிவர முடிவு செய்ததால் ஏற்பட்டது இந்த கிருஷ்ட. ஒளிவது என்றால் தன் ஆரம்ப நிலைகளை மறப்பது. ஏழு வகை அஞ்ஞானம் அப்படி ஏற்பட்டது. இப்படி ஒளிவதைப் பல வகைகளாகக் கூறலாம்.

- 1) ஒளிந்து ஞானம் அஞ்ஞானமாயிற்று.
- 2) சச்சிதானந்தத்தின் எட்டு அம்சங்கள் அதற்கெதிரான எட்டு அம்சங்களாக மாறுவதும் ஒளிவதே. ஞானம் அஞ்ஞானமாவது அவற்றுள் ஒன்று.
- 3) சத்து, சித்து, ஆனந்தம், சத்தியஜீவியம் மேலேயுள்ளது. ஜடம், சைத்தியப்புருஷன், வாழ்வு, மனம் கீழேயுள்ளது. இந்த மாற்றம் ஒளிவதாகும். இதில்,

சத்து ஜடமாகிறது.

சித்து வாழ்வாகிறது.

ஆனந்தம் சைத்தியப்புருஷனாகிறது.

சத்தியஜீவியம் மனமாகிறது.

4) கிருஷ்ட பரிணாமமாவது மற்றொரு வகை.

5) அனந்தன் அணுவாவது ஒரு வகை.

6) Process of Creation கிருஷ்ட ஏற்பட்ட வழி என்பதும் ஒளிவதாகும்.

இதை ஜீவனின் எழுவகை என்கிறார். முதற் புத்தகம் 27ஆம் அத்தியாயம் இதை விளக்குகிறது.

வேதாந்த ஞானம்

வேதாந்தம் வேதத்தைக் கடந்தது. மனிதனுக்கு அறிவு (Reason) உண்டு. அறிவு புலன்களால் உலகையறிகிறது. புலனின்றி நேரடியாக மனத்தால் உலகை அறிய முடியும். மனம் புலன்-களினின்று விடுபட்டால் அறிவு ஞானமாகிறது (Reason becomes intuition). இது வேதாந்தம் கண்ட உண்மை. மனிதன் ஞானம் பெற்றால் பாதாளமும், பரமாத்மாவும் ஞானத்தில் இணையும். பரமாத்மாவில் ஞானம் நேரடியாக ஒளியாக இருக்கிறது. பாதாளம் வாழ்வுக்குரியது. வாழ்வில் ஞானம் செயலாகத் தலைகீழாக உள்ளது. வாழ்வு தலைகீழே மாறினால் ஞானம் வெளிவரும். மேலேயுள்ள பரமாத்மாவின் ஞானமும், கீழே பாதாளத்தின் ஞானமும் இணைந்தால் அது (Self) பிரம்மம். அதுவே உலகம்.

மனம், வாழ்வு, ஜடம்

இன்றுவரை விஞ்ஞானமோ, ஆன்மீகமோ இவை என்ன என்று (definition) விளக்கம் தரவில்லை. சர்க்கார், சட்டம், கல்வி, பொருளாதாரம் போன்ற எல்லாக் கருத்துகளும் விளக்கப்-

பட்டுள்ளன. ஆனால் மனம், வாழ்வு, ஜடம் விளக்கப்படவில்லை. உலகில் அறிவு வளர்ந்துள்ளது. அது விஞ்ஞான அறிவு. ஆனால்

- விஞ்ஞானி ஜடம் என்ன என்று கூற முடியாமல் தவிக்கிறான்.
- Biologist வாழ்வு என்ன என்று கூற வேண்டும் என நினைக்க-வில்லை.
- Psychologist மனம் என்ன என்று அறியவில்லை.
- Doctor உடல் நலம் என்றால் என்ன என்று கூறுவது முக்கியம் என நினைக்கவில்லை.
- Philosopher energy என்றால் என்ன எனக் கூறவில்லை.

பகவான் இவற்றை 1914இல் விளக்கியுள்ளார். அவர் கூறிய விளக்கங்கள் புரிந்தால் மனம் நமக்குக் கட்டுப்படும், வாழ்வு கட்டுப்படுவது தோல்வியில்லை என்பது தெரியும். ஜடம் விளங்கினால் நம் ஆத்மாவுக்கு அது கட்டுப்படும்.

மனம் என்பது மனோசக்தி. சத்தியஜீவியம் இரண்டாகப் பிரியுமிடத்தில் ஏற்படுகிறது. பிரியுமிடத்தில் உற்பத்தியாகும் மனம் பிரிக்கும் கருவியாகிறது. சத்தியஜீவியம் முழுப்பார்வையுடையது. அதன் பார்வைக்கு உலகம் முழுவதும், ஏன் பிரபஞ்சம் முழுவதும் தெரியும். சத்தியஜீவியம் இரண்டாகப் பிரியும் பொழுது இடையில் ஏற்படும் மனம் ஒரே பார்வையில் இருபுறமும் பார்க்க முடியாது. ஒரு பகுதியை ஒரு பார்வையிலும், திரும்பி மறுபகுதியையும் பார்க்க வேண்டும். பார்வை பகுதியாகிறது. இது பிரிக்கும் மனத்தின் தன்மை. அதிலிருந்து நம் மனம் வரை எந்த நேரத்திலும் மனம் ஒரு பகுதியை மட்டும் பார்க்கும். அதனால் அதன் பார்வை பகுதியானது. பகுதியாகச் செய்வது பிரிப்பது. பிரிப்பது தொடரும். ஏனெனில் மனம் அனந்தமானது. அனந்தம் முடிவற்றது. அதனால் முடிவற்று மனம் பிரிக்கிறது. பிரிப்பது தொடர்வதால் அகண்டம் கண்டமாகி, அணுவாகி, “துச்சேன” என்ற சிறு பகுதிக்கு வருகிறது. இதற்கு மேல் பிரிக்க முடியாது என்பதாலும் பிரிக்கும் மனம் அனந்தமானது அதனால் அது செயல்படாமலிருக்க முடியாது என்பதாலும், பிரிந்த அணுக்கள் சேர்ந்து ஜடம் உருவாகிறது.

வாழ்வு

மனத்தில் ஞானம், உறுதியுண்டு. உறுதியில் ஒளியில்லை. ஞானம் ஒளிமயமானது. ஒளி உறுதிமேல் செயல்பட்டால் சக்தி பிறக்கிறது. இதை சக்தி லோகம், வாழ்வு என்கிறோம். ஒளி உறுதியில் மறைவது வாழ்வு. ஒளி முழுவதும் உறுதியில் மறைந்தால் சக்தி ரூபம் பெற்று இருண்டு ஜடமாகிறது. ஜடத்தை பல வகைகளாக வர்ணிக்கலாம். அவற்றுள் இது ஒன்று.

ஜடம்

- பிரம்மத்தின் முடிவு - சிருஷ்டிக்க முடிவு செய்தது - சச்சிதானந்தத்தில் தெரிகிறது.
- சச்சிதானந்தம் சத் எனப்படும். இது ஜீவன். முழுமையான விழிப்புடைய ஜீவன் Conscious Being. பகவான் இதை Self-Conscious Being எனவும் கூறுவார்.
- இது தன்னிச்சையாகச் செயல்படும். (Self-Conception)
- தன்னைப் பிரபஞ்சத்துள் வெளிப்படுத்த சத் முடிவு செய்தது.
- அவ்வெளிப்பாடு substance பொருளாயிற்று. அது Spiritual substance.
- பிரபஞ்சம் சத்தின் வெளிப்பாடு. (பிரம்மத்தின் வெளிப்பாடு எனவும் கூறலாம்.)
- பிரபஞ்சத்தில் மனமும், வாழ்வும் செயல்படுகின்றன.
- மனம் பிரிக்கும், வாழ்வு சக்தியை வெளிப்படுத்தும்.
- மனத்திற்குப் பிரபஞ்ச கடமையொன்றுண்டு.
- மனம் எதையும் அணுவாகும்வரைப் பிரிக்கும் திறனுடையது.
- அணுவைப் பிரிக்க முடியாது. ஆனால் மனம் செயல்படுவதை நிறுத்தாது.

- பிரிக்க முடியாத மனம் செயல்படுவதை நிறுத்த முடியாது என்பதால் சேர்க்கும். பிரிப்பதும், சேர்ப்பதும் ஒன்றன்றோ!
 - அணுக்கள் சேர்ந்த தொகுதி ஜடமாகும்.
 - இதுவே ஜடத்தின் விளக்கம்.
- சத்புருஷன் தன்னைத் தன்னிச்சையாகப் பிரபஞ்சத்தில் வெளிப்படுத்திப் பொருளாகி, அப்பொருள் மனத்தால் அணுவாகப் பிரிக்கப்பட்டுச் சேர்ந்த தொகுதி ஜடம்.
- ஜடம் பிரம்மம். மனமும், வாழ்வும் பிரம்மம்.
 - ஜடம் ரூபம் பெற்றது. சக்தியை உட்கொண்டது.
 - மனம் ஜடத்திற்கு ரூபமளித்தது. வாழ்வு ஜடத்திற்கு சக்தியளித்தது. இச்சக்தி ஜடத்துள் மறைந்துள்ளது.
 - பிரம்மம் தன்னைத் தன்னுள் கிரகித்துக் கொண்டதால் ஜடம் ஏற்பட்டது.
 - அதனால் ஜடத்தில் பிரம்மம் தன்னை மறந்து விட்டது.
 - பிரம்மம் ஜடத்துள் கலந்து ஒளிந்து சிக்கியுள்ளது.
 - ஜடத்துள் இரகஸ்யமாக மறைந்துள்ள கடவுளை - பிரம்மத்தை - கண்டுபிடிக்க வேண்டி மறைந்துள்ள ஜீவியத்திற்கு ஜடம் ஆசை காட்டுகிறது.

Page No.239 The Life Divineஇல் Matter என்ற அத்தியாயத்தின் கடைசி பாராவில் உள்ள 7 கருத்துகள் 7 வாக்கியமாக அமைகின்றன. அவற்றுள் இது முக்கிய கருத்து. அதன் விளக்கம் கீழேயுள்ளது:

- ஜடம் என்பது சத் என மேலே கூறினோம்.
- சத் ஜடமாக மாற சித் வழியாக வருகிறது.
- சத் ஜடமாக மாற உதவுபவை மனமும், வாழ்வும் என்பதை மேலே கூறினோம்.
- ஜடம் என்பது ரூபம் பெற்றது.

ஜடத்திற்கு இந்த ரூபத்தை அளித்தது மனம். ஏனெனில் எல்லா ரூபங்களும் மனத்தால் அளிக்கப்பட்டவை.

மனம் தந்த ரூபத்தை சித்திக்க வைத்தது வாழ்வு.

ஜடம் பெற்ற ரூபத்துள் சித் - ஜீவியம் - மறைந்துள்ளது.

இந்த ஜீவியத்துள் ஜீவன் மறைந்துள்ளது. ஜீவன் என்பது சத்.

சத் - சித் - சக்தி - ரூபம் - ஜடம் என்ற வரிசை ஏற்படுகிறது. அதையே ஜீவன் - ஜீவியம் - வாழ்வு - ரூபம் - ஜடம் எனலாம்.

ஜடத்துள் அதன் சத்தியமான ஜீவியம் ஒளிந்துள்ளது. அந்த ஜீவியத்துள் சத் என்ற ஜீவன் மறைந்துள்ளது.

- மறைவது சிருஷ்டி (involution).
 - வெளிவருவது பரிணாமம் (evolution).
 - சத் தன்னைத் தன்னுள் மறைத்து ஜடமாயிற்று.
- ஒளிந்ததைக் கண்டுபிடிப்பது பரிணாமம். அதுவே சிருஷ்டிக்குக் காரணம்.
- கண்டுபிடிக்கும் வேலை ஜீவியத்திற்கு. கண்டுபிடிக்கப்பட வேண்டியது சத் - ஜீவன் - ஒளிந்துள்ள கடவுள் என்ற பிரம்மம்.
 - இவ்வேலையை ஆரம்பிப்பது ஜடம்.
- ஜடம் ஜீவியத்தை ஜீவனைக் கண்டுபிடிக்கத் தூண்டுகிறது, ஆசை காட்டுகிறது.
- தூண்ட உணர்ச்சியைக் கருவியாக்குகிறது.
- உணர்ச்சியால் செயல்படும் மனிதன் தன் ஜீவியத்தால் ஒளிந்துள்ள ஜீவனை (கடவுளை) அடைய முயல்கிறான்.

– செயல் (மனிதச் செயல்) இறைவனைத் தேடுவதாகும்.

செயலுக்கு ஆரம்பம் உணர்ச்சி.

ஜடம் அவ்வுணர்ச்சியால் மறைந்துள்ள ஜீவியத்தை அதனுள் ஒளிந்துள்ள ஜீவனைக் காணத் தூண்டுகிறது. இதை பாஸ்டிவாகவும், நெகட்டிவாகவும் கூறலாம்.

இரண்டும் இறைவனை நாடும் தவமாகும்.

கடமையுணர்ச்சியால் மனிதன் தன் ஜீவியம் செயல்பட்டு கண்ணுக்குத் தெரியாத இலட்சியத்தை அடைய முயல்வது மனிதன் இறைவனை நாடுவதாகும்.

மனிதனுடைய எந்த செயலும் வாழ்வில் இறைவனை அடையும் தவமாகும், யோகமாகும்.

குடும்பம் முன்னுக்கு வரும் இலட்சியம் தன் உணர்வில் மறைந்துள்ளதை செயலால் அடைய முயலும் மனிதன் உண்மையில் இறைவனை குடும்பத்துள் தேடுகிறான்.

திருடனுக்கும் இதுவே உண்மை. திருட்டை நாடும் திருடன் இறைவனைத் தேடி தவம் செய்கிறான்.

- பிரபஞ்சத்தில் வெளிப்பட்ட பிரம்மம் ஜடம்.
- ஜடம் சக்தி பெற்ற ரூபம்.
- இந்த ரூபம் பிரம்மம் தன்னைத் தனக்கே அடையாளமாகக் காட்டுவது.
- ஜீவியம் தன்னை ஆனந்தமாக அனுபவிக்கும் புறம் ஜடம்.
- ஜடம் சச்சிதானந்தம்.

சச்சிதானந்தம் தன்னைத் தானே அனுபவிக்க மனம் என்ற அரங்கத்தில் புறமான ஞானமாகவும், செயலாகவும், ஆனந்தமாகவுமானது ஜடம்.

ஜடம் சச்சிதானந்தம் தவிர வேறில்லை.

- மனம் ஆத்மாவைப் புலன் வழி ஜடமாகக் காண்கிறது.

உடல் மீது வெறுப்பு

அழியும் உடலுக்கு அர்த்தமில்லை என தவசிகள் உடலைப் புறக்கணித்தனர். உடலை ஒதுக்குவது ஜடத்தை விலக்குவது. பூமாதேவியைப் புறக்கணிப்பது. பழைய நாகரீகங்கள் – மாயன், சாஸ்டியன், வேதம், கன்பூசியஸ் – பூமியைத் தாயாகவும், வானத்தைத் தந்தையாகவும் வர்ணித்ததை பகவான் சுட்டிக் காட்டி, உடலை விலக்குவது சரியில்லை என்கிறார். மேலும் உடலே உயிருக்கும், ஜீவனுக்கும் உரிய பீடம் என்றும் கூறுகிறார்.

தர்மம், அதர்மம்

மனிதன் தர்ம நியாயத்திற்கும், பாவ புண்ணியத்திற்கும் கட்டுப்பட்டவன். அவனுக்கு மேலேயுள்ள தெய்வத்திற்கும், கீழேயுள்ள விலங்குக்கும் தர்மம், நியாயமில்லை. தெய்வம், மனிதன், விலங்கென மூன்றாகப் பிரியும் பிரபஞ்சம் நம் கொள்கையைப் பூர்த்தி செய்யாது. நம் கொள்கை பூரணம், முழுமை. அதனால் இந்த மூன்றுக்கும் பொதுவானது என்ன? ஆனந்தம் மறைந்தும், வெளிப்பட்டுமுள்ளது. மறைந்துள்ள ஆனந்தம் வெளிப்படுவது பரிணாமம். மேல் லோக ஆனந்தம் பூலோகத்தில் மின்னலெனத் தெறிக்கும். நிலையான மின்னலை நாடுவது பூரணயோகம். பெரிய மனிதனைத் தெரியுமானால் அவர் செல்வாக்கு ஒரு நேரம் நம் வாழ்வில் கூணம் செயல்படும். நமக்குப் பதவி, அந்தஸ்து இருந்தால், அவருக்கு நாம் தேவைப் படுமானால், அவர் செல்வாக்கு நமக்கு நிலையாகப் பயன்படும். நம் உலகில் ஜடம் ஆனந்தத்தைப் பெற்றால் ஆனந்தம் நிலையாகும். பரிணாமத்தில் சச்சிதானந்தம் ஜடத்தில் – பொருள்களில் – தன்னை வெளிப்படுத்த முயல்கிறது. மனிதன் வெறும் ஜடத்தை நாடி ஏமாந்து போகிறான் என்று பகவான் கூறுகிறார். ஆனந்தம் ஜடத்தில் வெளிப்படுவது பூலோகச் சுவர்க்கம். சாமி வரம் கொடுத்தாலும் பூசாரி மறுப்பது வழக்கு.

ஆனந்தம் ஜடத்தில் வெளிப்படுவது பூசாரி சாமியிடம் நமக்காக வரம் கேட்டுப் பெற்று அளிப்பது. படித்ததற்கு அடையாளமாகப் பட்டம் பெறுகிறோம். இப்பொழுது பணம் கொடுத்து பட்டம் படிக்காமல் பெற்றுக் கொள்கின்றனர். அதற்கு அர்த்தமில்லை. கேலிக்கு உரியவராவோம். பட்டம் படிப்பால் நிறைவு பெறுவது ஆனந்தம் பொருளில் வெளிப்படுவது, பண்ணிய புண்ணியம் பயிரில் தெரியும் என்ற சொல் ஓர் அம்சத்தைக் குறிக்கும்.

விஞ்ஞானியும் துறவியும்

துறவி விஞ்ஞானியை ஏற்கவில்லை. விஞ்ஞானி துறவியை ஏற்கவில்லை. துறவி அவனது துறையில் முடிவான பிரம்மத்தை எட்டிவிட்டான். விஞ்ஞானி அவனது துறையில் அனைத்தும் சக்தி (energy) எனக் கண்டதுடன் நிறுத்திக் கொண்டான். அடுத்த கட்டம் போனால் energy is existence சக்தி என்பது பிரம்ம வாழ்வு, existence is being. அவ்வாழ்வு ஜீவன் என அறியலாம். விஞ்ஞானி அதைச் செய்ய வேண்டும் என்கிறார் பகவான்.

வேதம் கண்ட ஒற்றுமை, ஒருமை

வேத ரிஷிகளுக்கு மலை கடவுள், நதி ஜீவநதி என இயற்கையுடன் ஒன்றி வாழ்ந்தனர். புருஷனும், பிரகிருதியும் ஒன்று எனக் கண்டனர். உபநிஷதம் அவற்றைப் பிரித்தது. அது சன்னியாசத்தில் முடிந்தது. புத்தர் அதை நிலைநிறுத்தினார். இன்றுவரை இந்தியாவில் வாழ்வும், துறவறமும் பிரிந்து நிற்கின்றன. நாம் கூறுவது ஸ்ரீ அரவிந்தம், முழுமை, பூரணமாதலால் எதையும் விலக்க முடியாது. விலக்கிப் பூரணத்தையடைய முடியாது. வேதம் உடல் வாழ்வு, உபநிஷதம் மனம், இடைப்பட்டது வாழ்வு. மனத்தைக் கடந்தது ஆத்மா. அது வளராத ஆத்மா. வளரும் ஆத்மா அதைக் கடந்தது. அது சத்தியஜீவியம். பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் இந்த ஒற்றுமை சத்தியஜீவிய ஒற்றுமையாக இருக்க வேண்டும் என்கிறார். அதாவது மனிதன் உபநிஷத காலத்துப் பிளவை விலக்கி, வாழ்வு, மனம், ஆத்மாவைக் கடந்து வளரும் ஆத்மாவையடைய வேண்டும். அங்கு ஒற்றுமையைக் காண வேண்டும் என்கிறார்.

சிருஷ்டி, பரிணாமம்

இறைவன் உலகுக்கு வருவது சிருஷ்டி. மனிதன் இறைவனையடைவது பரிணாமம். மனிதன் சிருஷ்டியை அறிந்தது போல் பரிணாமத்தை அறிய வேண்டும் என விஞ்ஞானியையும், யோகியையும் பகவான் குறிப்பிடுகிறார். புல்லாகிப், பூடாகி, பல்விருகமாகி எனக் கூறிய மரபு பரிணாமத்தையறியும். ஆனால் சர்வம் பிரம்மம் என்றவர் அதைக் கருதாதது போல், பரிணாமத்தை ஒரு கொள்கையாக மரபு ஏற்கவில்லை. அதை ஏற்க வேண்டும். அதுவே பூரணயோகம்.

அறிவும், ஜீவியமும்

- அறிவு அறிய முடியாததை - கடவுளை - ஜீவியம் அறியும்.
- எண்ணத்தைக் கடந்த ஞானமுண்டு. அது வாழ்வு, மனம், சத்தியஜீவியத்தை ஆராயும்.
- மனம், வாழ்வு, ஜடம் என்பது மூலகையான சக்தி. வேலை என்பது சிருஷ்டியும், பரிணாமமுமாகும்.
- உறுதி சிருஷ்டிக்காக சக்தியைப் படைத்தது.
- உறுதி முடிவில்லாத ஞானத்தை நாடுகிறது.

நாத்திகனின் மறுப்பு

- பிரபஞ்ச ஜீவியத்தைக் கடந்து பிரம்ம ஜீவியம் உண்டு.
- சாட்சி என்பது பிரபஞ்ச ஜீவியம். நமது ஜீவியம் விரிவதால் மட்டுமே அதையறிய முடியும்.
- அத்வைதம் கூறும் பிரம்மத்தின் பின்னால் அசத் உள்ளது.
- ஜடம் நித்தியமில்லை என துறவி அசத்தைக் கண்டு கூறுகிறான். பிரம்மம் மனித குலம் தவறிவிட்டது எனக் கூறுவதில்லை அது. மனிதன் சிறப்படையத் தேவையான

நிபந்தனையை அதன்மூலம் அவன் - பிரம்மம் - கூறுகிறான்.

பரம்பொருள்

- ஜடமும், ஆன்மாவும் முதலில் பிரபஞ்ச ஜீவியத்தில் சந்திக்கின்றன.
- மௌனம் செயலுக்கு ஆதாரம், செயலை மௌனம் நிராகரிக்கவில்லை.
- சிறந்த மனிதன் சத்தில் ஊன்றிய காலை எடுக்காமல் அசத்துள் நுழைய வேண்டும்.
- இது ஜடமும், ஆன்மாவும் பிரம்ம ஜீவியத்துள் சந்திப்பதாகும்.

மனிதனின் ஆன்மீக இலட்சியம்

- சத்தியம் என்பது ஒன்று, அறிய முடியாதது. வேதாந்தம் சச்சிதானந்தத்தைக் கடந்து அசத் உண்டு எனக் கண்டது.
- ஜடமோ, ஆன்மாவோ உண்மையாக இருக்க வேண்டுமானால், சிகரத்தையும் ஜடத்தையும் அறிய வேண்டும்.
- பிரம்மம், பிரபஞ்சம், ஜீவாத்மா ஆகியவை அவசியம். 'அது' மாறுவில்லை. மாறுவது நம் கண்ணோட்டம்.
- பிரபஞ்சத்தைக் கடந்தது பாதாளம், மனிதன், பரமாத்மாவை சிருஷ்டித்தது. அகந்தை கூட்டை விட்டு வெளியேறி அவற்றை அறிகிறது.
- எனவே ஜீவாத்மாவே சூட்சும இரகஸ்யம். தெய்வீக ஆன்மா இதர விடுதலை பெற்ற ஆன்மாக்களில் குட்டி போடுகிறது. தாவரம், விலங்கு, மனிதன் குட்டி போடப் பருவம் உண்டு. செடி வளர்ந்து, பூத்து, காய்த்து, பழுத்து, விதை பிடிக்கும். விதை அடுத்த மரத்தை உற்பத்தி செய்யும். விலங்கு வளர்ந்து,

முதிர்ந்து, பருவம் எய்தினால் குட்டி போடும். மனிதன் 16 வயது, பெண் 14 அல்லது 15 வயதானால் பிள்ளை பிறக்கும். The child is an extension of the body. உடல் குழந்தையாக ஜனிக்க உடலுக்குரிய பருவம் 15 வயதளவில் வருகிறது. உடல் குட்டி போடுவது போல் உயிரும் குட்டி போடும். வீரர்கள், கலைஞர்கள், தலைவர்கள் தங்கள் வீரம், கலை, தலைமை குழந்தைகளில் அல்லது சிஷ்யர்களில் எழுவதைக் காணலாம். மகாத்மா காந்தி 1920இல் இராஜாஜி தன் வாரிசு என்றார். நேரு வந்த பிறகு நேருவே தன் வாரிசு என்றார். தலைமை அடுத்த தலைமுறையில் வருவதுண்டு. மாஸிடேனியா பிலிப் மகன் அலெக்ஸாண்டர் அப்படித் தலைமையைத் தகப்பனாரிடம் இருந்து பெற்றவன். மனம் அறிவை உற்பத்தி செய்தால், ஞானத்திற்கும் வாரிசுண்டு. ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சருக்கு விவேகானந்தர் அப்படி வாரிசாக அமைந்தார். ஆத்மாவுக்குரிய வாரிசும் உண்டு. ஆத்மாவின் வாரிசு சூட்சும உலகில் எழும். அவர் குடும்பத்தில் அது எழவேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தமில்லை. மோட்சம் பெற்ற ஆத்மா முதிர்ச்சி பெற்றது. தெய்வீக ஆன்மா உலகில் ஜனிக்கக் காத்துள்ளது. அது எந்த ஆத்மா மோட்சத் தகுதி பெறுகிறது எனக் காத்துள்ளது.

- தெய்வீக ஆன்மா மோட்சம் பெற்ற ஆன்மாவில் ஜனிக்கும்.
- இதே காரணத்தால் ஒரு ஆன்மா சித்தி பெறும் நேரம் பல ஆன்மாக்கள் சித்தி பெறுவதை உலகம் உணர்ந்துள்ளது.
- ஆதியிலிருந்த ஐக்கியத்தை மீண்டும் பெறுவது மனிதனின் கடமை.

பிரபஞ்சமும் மனிதனும்

- விஷ்ணு மனிதன் அதிகபட்சம் எட்டிய இலட்சியம். சத்தன்னை ரூபத்தில் சித்தித்து ஜீவாத்மாவில் வெளிப்படுத்துவது விஷ்ணு எனப்படும்.
- மனம், உயிர், உடலில் (ஜீவாத்மாவின் பகுதிகளில்) அனந்தம் சிருஷ்டியாக வெளிப்பட உதவுவது விஷ்ணு.
- பிரபஞ்சம் செறிந்து, அச்செறிவின் மூலம் பிரம்மத்தை – யடைய முயல்வதற்காக ஜீவாத்மா ஏற்பட்டது.
- ஜீவாத்மா பிரபஞ்சத்தின் மூலமே பிரம்மத்தைச் சித்திக்க முடியும்.
- ஜீவாத்மா வாழ்வில் ஆன்மாவைச் சித்திக்கப் பயன்படுவது மனோமயப் புருஷன்.
- தெய்வீக வாழ்வையடைய மனோமயப் புருஷனைக் கடந்த புருஷன் தேவை.
- மேல்மனத்தை ஊடுருவி உள்ளே போனால் அசத் அதற்கு விடை தரும். அசத் சச்சிதானந்தத்தைவிடப் பெரியது.

அகந்தை

- ஜீவாத்மா பிரபஞ்ச ஆத்மாவானால் அகந்தையிலிருந்து தப்பலாம்.
உடலின் ஜீவியத்துள் ஆன்மா வெளிப்படுவது அகந்தை அழிய உதவும்.
- மரணம் என்பது மாற்றம் என உயர்ந்த ஜீவியம் அறியும்.
- பூமி சூரியனைச் சுற்றி வருவதை நம் புலன்கள் காண பிரபஞ்சமும், பிரம்மமும் சித்திக்க வேண்டும்.
- பகுத்தறிவு மூலம் நம்முள் பிரம்மம் வர முடியும்.

- சுயநலமாக நாம் செயல்பட மறுத்தால் சுயமான ஆனந்தம் நமக்கு அனுபவமாகும்.

சுய ஆனந்தம் எனில் என்ன?

ஆனந்தம் புறத்திலிருந்தும், அகத்திலிருந்தும் எழும்.

வசதி, விருந்து, உடை, பதவி, பிரபலம் தருவது ஆனந்தம் புறத்திலிருந்து எழுவது.

அறிவு, திறமை, நாணயம், நிதானம் ஆகியவற்றிலிருந்து எழுவது அகம் தரும் ஆனந்தம்.

இவை அகம் தந்தாலும், இவை நம் புறச் செயல்களால் அகத்தில் சேகரிக்கப்பட்டவை.

சுயம் என்பது இவற்றைக் கடந்த ஆத்மாவிலிருந்து எழுவது. அது பிரம்மம் நம்முள் உறையுமிடம்.

அந்த ஆனந்தம் இனம் புரியாத இன்பம் எனப்படும் causeless joy.

அது ஆத்மானந்தம், பிரம்மானந்தம்.

அதுவும் bliss அல்லது delight ஆக இருக்கலாம்.

வளராத ஆத்மா எழுப்பும் ஆனந்தம் bliss. அது பகுதியானது.

வளரும் ஆன்மா எழுப்பும் ஆனந்தம் delight. அது முழுமையானது.

இது சுய ஆனந்தம்.

சுய ஆனந்தம் எழ சுயநலம் (selfishness) இருக்கக் கூடாது.

சுயநலம் அகந்தையிலிருந்து எழுவது.

சுய ஆனந்தம் எழ சுயநலமான அகந்தை அகன்று அழிய வேண்டும்.

- இயற்கை ஜீவனில் அனந்தம் மலரக் காத்துள்ளது.

வேதாந்த ஞானம்

- அறிவு புலனைக் கடந்தால் பாதாளத்தின் ஞானத்தையும், பரமாத்மா ஞானத்தையும் இணைக்கவல்லது.
- வேதாந்தம் பிரம்ம ஞானத்தின் மூலம் பிரபஞ்சத்தை அறிய முயல்கிறது.
- 'அது' ஞானத்தால் உள்ளே அறியப்படுவது.
- வேதாந்தம் 'சோஹம்' 'அஹம்பிரம்மாஸி' 'சர்வம் பிரம்மம்' என்பவற்றை அறியும்.

சத் புருஷன்

- வாழ்வு என்பது சக்தி. இதைக் கடந்த நிலையுண்டுஎன அறிவு கூறுகிறது. அது இடத்தையும், காலத்தையும் கடந்தது.
- கடந்தது பிரம்மம்.
- வாழ்வு என்பது சலனம். சலனம் காலம், இடம், இரண்டும் உண்மை. நித்தியம் சத்தியம். சலனத்தால் ஏற்படும் காலம் பிரம்மம். பிரகிருதி என்பது புருஷன்.
- 'அது' நம்முள் உள்ளது. நாம் அதனுள் சென்று நிலையாக வாழலாம்.
- ஞானம் பிரகிருதியிலுறைந்தால் காலம் உற்பத்தியாகிறது.
- சத் புருஷன், பிரபஞ்ச வாழ்வு என்பவை ஜீவனுடைய சத்தியம், பிரகிருதியின் உண்மை. அவை அடிப்படையான உண்மைகள்.
- இவையிரண்டிற்கும் உள்ள தொடர்பை அறிவது விவேகம்.
- நிலை, சலனம், ஐக்கியம், பன்மை என்பவை மனம் கற்பித்த உண்மை. பிரம்மம் இவற்றைக் கடந்தது.
- சத் என்னஎன அறிவோம். சக்தி என்பதென்ன?

- சத், சக்தி வெவ்வேறானவையா? சக்தி சத்தினுடைய வெளிப்பாடா என்பது முக்கியக் கேள்வி.

சித்-சக்தி

- வாழ்வின் தோற்றங்களை ஆராய்ந்தால், அவை சக்தியாகவும், ரூபமாகவும் முடியும்.
- உலகை நிர்மாணிக்கும் சக்தி விழிப்பான சக்தி. அச்சக்தியில் வெளிப்படும் சக்தி விழிப்பான ஜீவன். சிறப்பான ரூபம் இலட்சியம்.

ஆனந்தம்

- பிரம்மம் மேலும் ஓர் ஆனந்தத்தை நாடுகிறது.
- தீமை, வேதனை என்பவை தார்மீகக் கருத்துகள். அதில் உண்மையில்லை.
- வாழ்வு தர்மத்திற்குக் கட்டுப்பட்டதன்று. மனிதன் தர்மத்திற்குக் கட்டுப்பட்டவன்.

நாம் வாழ்வு என அறிவது ஊர், உலகம் வாழும் வாழ்வு.

தத்துவம் வாழ்வு எனக் கூறுவது மனம், வாழ்வு, உடல் வரிசைக்குரியது.

இதன் முழு வரிசை சத் - சித் - ஆனந்தம் - சத்தியஜீவியம் - மனம் - வாழ்வு - உடல். வாழ்வு Life என்ற அத்தியாயத்தில் இது விளக்கப்படுகிறது.

மனம் ஞானம், உறுதி என்ற இரு பகுதிகள் உடையது.

ஞானத்திற்குத் திறனில்லை. உறுதிக்கு ஞானமில்லை.

பரிணாம வளர்ச்சியை நாம் மேல் நோக்கிப் போவதாக அறிவோம்.

மனம் சிருஷ்டியில் அடுத்த கட்ட வாழ்வாகும்.

மனம் வாழ்வாக மாற ஞானம் உறுதிமேல் செயல்படும், உறுதியைத் தாக்கும். உறுதிக்கு அறிவு தரும்.

உறுதி வலிமை வாய்ந்த இருள். ஞானம் ஒளி பொருந்தியது.

உறுதி ஞானத்தை ஏற்றால் உற்சாகமான சக்தி பிறக்கும்.

உலகத்தின் ஞானம், உலகத்தின் உறுதியை செயல்படுத்தினால் உலகம் சக்தி பெறும். அதை வாழ்வு life என்கிறோம்.

நாம் இன்றறிந்த உலகமும், பிரபஞ்சமும் அழிந்தால் அவ்வாழ்வு இருக்கும் என பகவான் கூறுகிறார்.

இந்த வாழ்வின் பகுதிகள் மூன்று.

மனிதன் இடைப்பட்டவன்.

விலங்கும் தாவரமும் கீழ்ப்பட்டவை.

கந்தர்வர்கள், மோகினி, தெய்வம் மனிதனுக்கு மேற்பட்டவை.

மனிதனுக்கு நல்லது, கெட்டது உண்டு; பாவம், புண்ணியம் உண்டு; தர்மத்திற்கு அவன் கட்டுப்பட்டவன்.

விலங்குக்குப் பாவமில்லை, நல்லதில்லை, புண்ணியமில்லை.

தெய்வம், கந்தர்வர்கள் ஆகியோருக்கு பாவ, புண்ணியம், நல்லது, கெட்டது என்ற தர்மமில்லை.

மனிதன் மட்டுமே தர்மத்திற்குக் கட்டுப்பட்டவன்.

இந்த யோகம் மனிதனுக்குரியதல்ல, இறைவனுக்குரியது.

அதனால் மனிதனுக்கு மட்டுமே உரிய தர்மம் இந்த யோகத்தைக் கட்டுப்படுத்தாது.

- மனிதனுடைய பரிணாம வளர்ச்சியில் தர்மம் ஒரு கட்டம்.
- பாதாளமும், பரமாத்மாவும் தர்மத்திற்குக் கட்டுப்பட்டதில்லை என்பதால், இவை இரண்டுடன் மனிதனுக்கும் பொதுவானது எது எனக் காண்போம்.

- ஜீவனின் ஆனந்தம் பிரகிருதியின் ஆனந்தமாவதே மூன்றிற்கும் பொது.

- பிரபஞ்சத்தை ஜீவாத்மாவில் சச்சிதானந்தம் காண முயலும் பொழுது இதையே செய்கிறது.

- பொருள்களில், பொருள்களைக் கடந்த ஆனந்தத்தைக் காண சச்சிதானந்தம் முயல்கிறது.

- மனிதன் ஆனந்தத்தை மறந்து பொருளை நாடி வலியை அனுபவிக்கிறான்.

- சுதந்திரமான மனிதனின் ஆனந்தம் பொருள்களில் பிரதிபலிக்கிறது.

சிறைப்பட்ட மனிதன் ஆனந்தத்திற்காகப் பொருள்களை நாடி ஏமாறுகிறான்.

- சத்புருஷனுக்கு உலகம் மாயை.

உலகம் தோற்றம்.

- மாயை, பிரகிருதி, லீலை.

அவனே லீலை, அவனே ஆடுபவன், அவனே அரங்கம்.

- சிருஷ்டியின் இரகஸ்ய மூலம்:

சலனமற்ற ஆனந்தம் ஆனந்தச் சலனமாவது.

- நாம் முழு ஜீவியம், முழு ஆனந்தம், உலகம் நம்மைப் ஸ்பர்சிக்கும் பொழுது அதை வேதனையால் வரவேற்கும் நிர்ப்பந்தமில்லை.

- எல்லாப் பகுதிகளிலும் விடுதலை பெற்றபின் முழு விடுதலை கிடைக்கும்.

- ஜீவாத்மா பிரபஞ்ச ஆத்மாவாகும் பொழுது வலி ஆனந்தமாக நேரடியாக மாறும்.

தெய்வீக மாயை

- நாம் சத்தியத்தை அறிவோம். சத்தியம் எப்படி உலகமா-கிறது என அறியோம்.
- அசைவற்ற சத்தியம் உலகத்தின் அசைவான சத்தியமாக மாயையால் மாற்றப் படுகிறது.
- லீலை நடக்க எல்லாம் ஒன்றிலும், ஒன்று எல்லாவற்றுள்ளும் இருக்கும்படி மாற வேண்டும். எல்லாம் எல்லாவற்றுள்ளு-மிருப்பது லீலைக்குதவாது.
- மனம் சத்தியத்தைக் காண முடியாதபடி தடுக்கிறது.
- யதார்த்தம், இலட்சியம் இரண்டும் உலகம் அறிந்தது. பகவான் சொல்வது அவற்றைக் கடந்தது.
- மனம் பிரபஞ்சத்தை விளக்கிக் கூற முடியாது. அதைச் செய்ய அனந்த ஜீவியம் அனந்தமான மனமாக வேண்டும். அதுவே சத்தியஜீவியம்.
- அறிவைப் பயன்படுத்தாவிட்டால், ஞானம் கொலுவீற்றிருப்-பதைக் காணலாம்.

சத்தியஜீவியம் - சிருஷ்டி கர்த்தா

- தெய்வம் பிறந்தது சத்தியஜீவிய லோகத்தில்.
இங்கு ஞானமும், உறுதியும் இணைந்து செயல்படுகின்றன.
இதற்கு இருபகுதிகள் உண்டு. மரபில் அவற்றை ஹிரண்ய கர்ப்பம் எனவும் பிரக்ஞா எனவும் கூறுவர். பகவான் அவற்றை
1) God காலத்தைக் கடந்த சத்தியஜீவியம்.
2) உலகம் காலத்தில் சத்தியஜீவியம் என்றழைக்கிறார்.
- சத்தியஜீவியம் பிரம்மத்தின் பரந்த வெளிப்பாடு.

ஐக்கியத்தினின்று எண்ணத்தால் (Real-Idea) சத்தியஜீவியம் உலகை சிருஷ்டிக்கிறது.

- இயற்கை (பிரகிருதி) என்பது சத்புருஷன் செய்த முடிவின் பலன். ஆதியில் தன்னிடையேயுள்ள சத்தியத்தை சத்புருஷன் சக்தியாகவும், ரூபமாகவும் மாற்றுவது சிருஷ்டி.
- எண்ணம் என்பது ஜீவனுடைய (vibration) கதிரான எழுச்சி.
- சத்தியஜீவியம் ஐக்கியத்தில் ஆரம்பிக்கிறது, பிரிவினையில் இல்லை.

உயர்ந்த சத்தியஜீவியம்

- தெய்வீக ஜீவியத்தின் பொதுவான சத்தியம் மனம் எனும் லோகத்தில் வெளிப்படுவது சத்தியஜீவியம்.
(மனத்தில் ஆத்மா உண்டு. அது ஆன்மீகமாக வெளிப்படுவது மௌனம், சாந்தி, ஜோதியாகத் தெரிகிறது. ஆத்மா மனத்திலும் வெளிப்படும் (Psychological truth). பொய் சொல்ல மறுப்பது ஆன்மா மனத்தில் வெளிப்படுவதாகும். அதேபோல் தெய்வீக ஜீவியம் (Psychological truth) மனத்தில் வெளிப்படுகிறது. அது சத்தியஜீவியம்.)
- காலமும், இடமும்ல்லாமல் உலகம் முன்னேற முடியாது. காலம் கற்பனையில் உருவாக்குவதை இடம் பொருளாக மாற்றுகிறது.
அகத்தின் வாய்ப்பைப் புறம் வெளிப்படுத்துவது அபிவிருத்தி, முன்னேற்றம்.
பிரபஞ்சம் சத்தியஜீவியத்தின் ஞானதிருஷ்டி.
ஞானி, ஞானம், ஞானத்தால் அறியப்படுவது என்ற பேதம் இங்கில்லை.

- பிரம்மம் அனைத்திலும் உண்டு. அனைத்தும் பிரம்மத்திலுண்டு. அனைத்தும் பிரம்மம் என்பது சத்தியஜீவியச் சூத்திரம்.
- ஞானி, ஞானம், ஞானம் அறியும் பொருள் என்ற பிரிவினை அடுத்த கட்டத்தில் உற்பத்தியாகிறது. அது தொடர்ந்தால் அஞ்ஞானமாகும்.

சிருஷ்டியில் அனைத்தும் முழுமையாக இருந்து பின் பிரிந்தது. கடவுள், இறைவன், ஜீவியம் எனப் பலவாறு நாம் கூறுவது ஒன்றே. ஒன்று ஒன்றாக இருந்தால் லீலையில்லை. இரண்டாகப் பிரிந்தால், பலவானால் ஒன்றுடன் மற்றது உறவாடும். **அது லீலை.** Consciousness ஜீவியம் என்பது ஆரம்பத்தில் ஒன்றே. சமுத்திரம் என்றனர் வேதரிஷிகள். ஒன்று பலவாகப் பிரிவது சிருஷ்டி. பலவாகப் பிரிவதின் பாங்கு பல. அவற்றுள் ஒன்று ஞானி, ஞானம், ஞானம் அறிவது. நான் உட்கார்ந்துள்ளேன். எதிரில் என் மகன் இருக்கிறான். நான் அவனை என் மகன் என அறிவேன். அறிபவன் ஞானி, அறிவு ஞானம், அறியப்படுவது எதிரில் உள்ள பொருள். இவை மூன்றாகத் தெரிவது நம் வாழ்வு. **இவை மூன்றல்ல, ஒன்றே.** அதையே ஆடுபவன், ஆட்டம், அரங்கம் என்கிறோம். இப்பிரிவால் சிருஷ்டி, லீலை ஏற்படுகிறது. லீலைக்காக ஒன்றானது பலவாகத் தோன்றுகிறது. பல எனப் பிரித்துவிட்டால் ஒன்று என்ற உண்மை போய்விடும். மகன் திருமணம் செய்து தனிக்குடும்பம் வைத்தாலும் அதுவும் என் குடும்பமே. வேறு குடும்பம் என நினைத்துவிட்டால் இல்லாத பிரிவினைக்கு உயிர் வரும். அப்படிப் பிரிப்பது அஞ்ஞானம். முதலாளி தான் வேறு, கம்பனி வேறு என நினைத்தால், அது எப்படியிருக்கும்?

- கடவுள், ஜீவாத்மா, அகந்தை என்ற மூன்று நிலைகளை சத்தியஜீவியம் ஏற்கிறது.

தெய்வீக ஆன்மா

- தெய்வீக வாழ்வு உண்டானால் தெய்வீக ஆன்மா இருக்க வேண்டும்.
- இது முழுமையுடையது என்பதால் கீழ் லோகத்தையோ, மேல் லோகத்தையோ விலக்க முடியாது. அதனால் அவ்விரு லோகங்களிலும் தெய்வீக ஆன்மா இருக்க முடியாது. சச்சிதானந்தம் மேல் லோகத்திற்குரியதானதால் அங்கும் இருக்க முடியாது. அக்ஷரப் பிரம்மம் உள்ள சச்சிதானந்தம் மேல் லோகத்திற்கு மட்டும் உரியது. பகவான் கண்டது முழுப் பிரம்மம். இது க்ஷர, அக்ஷரப் பிரம்மம் இரண்டையும் உட்கொண்டது. மேலும் ஓர் அம்சமுடையது. இது வளரும் ஆன்மா உறையும் சச்சிதானந்தம். இதனுள் மேல் லோகமும், கீழ் லோகமும் உண்டு.

• தெய்வீக ஆன்மா சச்சிதானந்த லீலையுள் உள்ளது.

- தெய்வீக ஆன்மா பிரம்மத்தின் முன்னிலையை விட்ட - கல்வது இல்லை.
- பிரம்மத்தையும், பிரம்மம் ஜீவன்களில் உறைவதையும், ஜீவன்கள் பிரம்மத்திலிருப்பதையும், பிரம்மம் ஜீவனில் ஜீவனுக்குத் தனித்தன்மை தருவதையும் தெய்வீக ஆன்மா சிந்தனையாலும், உள்ளுணர்வாலும், உணர்வாலும் அறிகிறது.

தெய்வீக ஆன்மா மூன்று விஷயங்களை அறியும். அவை,

- 1) Self பிரம்மத்தால் அத்தனை ஜீவாத்மாக்களும் ஆனவை.
- 2) அத்தனை ஜீவாத்மாக்களும் self, பிரம்மம், இறைவனில் உள்ளன.
- 3) பிரம்மம் அத்தனை ஜீவாத்மாக்களுள்ளும் உள்ளது.

அறிவு என்பதற்கு 3 நிலைகள் உண்டு. அவை, (1) சிந்தனை, (2) உள்ளுணர்வு, (3) உடல் உணர்வு. சிந்தனை மனத்திற்கும், உள்ளுணர்வு emotions உணர்வுக்கும், உடல் உணர்வு உடலுக்கும் உரியது. இம்மூன்றாம் நிலையை எட்டினால் அறிவு பூரணம் பெறுகிறது. மனிதன் இவற்றை மனிதனாக அறியலாம், தெய்வமாக அறியலாம். தெய்வீக ஆன்மா இம்மூன்று நிலைகளையும் தெய்வீகமாக அறிகிறது.

- வேதம் இம் மூன்று நிலைகளையும் கடவுள்களுக்குக் கொடுக்கிறது.

அக்னி அனைத்துக் கடவுள்கட்கும் தலைவன்.

எல்லாக் கடவுள்களும் அக்னியில் சேர்கின்றனர்.

அக்னி மற்ற கடவுள்கட்குச் சேவகன்.

மனமும் சத்தியஜீவியமும்

- உலகத்தை சிருஷ்டித்த செயலை இறைவனுக்குப் புறம்பானது என நாம் கருதுகிறோம்.
- சத்தியஜீவியம் இரண்டாகப் பிரியும் பொழுது மனம் உற்பத்தி ஆயிற்று.
- மனம் பிரிவினையாலுண்டானது. இது பிரிக்கும் கருவி. மனம் பிரிப்பது முடிவற்றது. அணுவாகும்வரை பிரிக்கிறது. இனி பிரிக்க முடியாத நிலையில் சேர்க்கிறது.

பிரிவினையும் சேர்ப்பதும் ஒன்றே.

- அடிமனம் மேல்மனத்தை ஆள்வதை அறிவது முதல் சித்தி. இது பிராணமயப் புருஷன்.
- மனத்திற்குரியது மனோமயப் புருஷன். மனோமயப் புருஷனுக்கும் மனத்தின் அறியாமையுண்டு.

வாழ்வு

- உறுதி சக்தியில் மறைந்தால் ஜடம் உற்பத்தியாகிறது.
- வாழ்வு உடல் உணர்வை மனத்திற்குக் கொண்டு போய் எண்ணமாக மாற்றி, அந்த எண்ணத்திற்கு உடலை கட்டுப்படுத்துகிறது.
- ஆழ்மனம் என்பது சக்தி மறைவதால் ஏற்படுவது.

மரணம், ஆசை, இயலாமை

- மரணம் வாழ்வுக்கு அமரத்வம் தருகிறது.
- பசி அன்பாக மாறும் இடையில் ஏற்படுவது ஆசை.
- இயலாமை பிணக்கால் இருபுறத்தையும் உயர்த்தி அன்பை உற்பத்தி செய்கிறது.
- பிரபஞ்சத்தில் வாழ்வு தன்னை வலியுறுத்த மரணம், ஆசை, பிணக்கைப் பயன்படுத்துகிறது.

1) மரணம் - வாழ்வு:

மரணத்தால் உடல் அழிகிறது. ஆன்மா அடுத்த உடலில் ஜனிக்கிறது. அழிவது ஒரு உடல். ஆனால் உலகில் 'உடல்' அழிவதில்லை. ஒரு ரூபத்தில் அழிந்தவுடல், அடுத்த ரூபத்தில் எழுகிறது. அவ்வகையில் 'உடலு'க்கு நித்தியத்துவம், அமரத்துவம் தருகிறது. ஒரு ஆபீசர் மாற்றப்படுகிறார். அடுத்தவர் வருகிறார். ஆபீசர்கள் மாறுகிறார்கள். ஆபீஸ் நிலையாக இருக்கிறது. அவருக்கு வேறு போஸ்டிங் வந்தது; வேலை போகவில்லை. வேலைக்கு நிரந்தரம் தருவது மாற்றல். உடலுக்கு அமரத்துவம் தருவது மரணம். ஒரே ஆபீசர் ஒரே ஊரிலிருந்தால் இலஞ்சம் ஏற்பட வழியாகும். ஒரே உடல் அமரத்துவமடைந்தால் வளரும் ஆன்மாவுக்குரியத் தகுதியை அதனால் தரமுடியாது. ஒரு பிறவியில்

ஆன்மா பெற்ற அனுபவத்தை அப்பிறவியில் உடல் ஆதரித்தது. ஆன்மா வளர்ந்தபின் அவ்வுடல் தொடர்ந்து சேவை செய்ய முடியாது. பள்ளி முடித்த பையன் கல்லூரி போக வேண்டும். படிப்பை பள்ளியிலேயே தொடர முடியாது.

2) பசி - அன்பு:

வாழ்வுக்கு மனத்தைப்போல், உடலைப்போல் வேகம் உண்டு. உடலின் வேகம் செயலுக்குரியது. மனத்தின் வேகம் அறிவை நாடும். வாழ்வின் வேகம் பசியில் ஆரம்பித்து அன்பில் முடியும். வாழ்வின் வேகத்தை ஆசை எனலாம். வாழ்வு சிறியது முதல் பெரியதுவரை நீடிக்கும். சிறியதற்கு வேகம் எழுந்தால் எடுத்துக் கொள்ளப் பிரியப்படும், முயலும். பெரியதற்கு வேகம் வந்தால் கொடுக்கப் பிரியப்படும். எடுத்துக்கொள்வது பசி. கொடுப்பது அன்பு. பசியும், அன்பும் வாழ்வின் சிறிய முனையிலும், பெரிய முனையிலும் உள்ள ஆசை.

3) இயலாமை - பிணக்கு:

முடிந்தவன் செய்வான். முடியாதவன் சண்டையிடுவான். பிணக்கில் இரு புறம் உண்டு. பிணக்கால் இரு புறமும் ஓரளவு அனுபவம் பெறும். அதனால் உயரும். உயர்வதால் ஏற்படுவது அன்பு.

4) வாழ்வு வலியுறுத்துவது (self-affirmation):

வாழ்வுக்கு மேல் மனமும், கீழே உடலும் உள்ளன. வாழ்வு உயிருடனிருப்பது வாழ்வுக்கு அவசியம். மரணம் வாழ்வுக்கு அமரத்துவம் தருகிறது என்றோம். ஆசையும், பிணக்கும் அன்பை உற்பத்தி செய்ய இருக்கின்றன.

- வாழ்வு உயிருடனிருக்க மரணம் அவசியம்.

- வாழ்வு தன் பரிணாமக் கடமையைச் செய்ய ஆசையும், பிணக்கும் அவசியம்.
- வாழ்வின் கடமை உடல் உணர்வை மனத்திற்குக் கொண்டு போய் எண்ணமாக மாற்றி, அவ்வெண்ணத்தின் ஆட்சிக்குள் உடலைக் கொண்டு வருவது. உடலுக்குரியது செயல், உணர்வுக்குரியது உறவு, மனத்திற்குரியது அறிவு. செயல் அறிவால் உறவை உயர்த்துவது பசியும், ஆசையும், பிணக்கும் அன்பாவது. அன்பு சைத்தியப்புருஷனுக்குரியது. பரிணாமம் சைத்தியப் புருஷனை உருவாக்க வாழ்வு ஓர் அரங்கமாக இருக்கிறது.

வாழ்வின் எழுச்சி

- அணு மனிதனை இரு கூறுகளாகப் பிரிக்கிறது.
- சைத்தியப்புருஷன் என்ற மையம் அன்பால் பிணக்கைச் சுழகமாக்கக் 'கொடுத்து வளர்வது' என்ற கொள்கையை ஏற்கிறது.

வாழ்வின் பிரச்சினை

- வாழ்வு என்பது சச்சிதானந்தத்தின் விழிப்பான சக்தி. அதன் மையம் துண்டு செய்யும் மனம். மனம் எதிரான இரட்டைகளை மோதவிடுகிறது. இதற்குத் தீர்வு வாழ்வில் மனம் தேடவேண்டும்.
- ஜீவியத்தின் நான்கு முனைகள் சத்தியஜீவியம், மனம், வாழ்வு, உடல்.
- மூன்று தடைகள்:

- 1) மனிதன் மேல் மனத்தில் வாழ்கிறான்.
 - 2) மனத்தால் மனிதன் பிரிக்கப்பட்டுவிட்டான்.
 - 3) சக்தியும் ஜீவியமும் பிரிந்துள்ளன.
- சக்தியும், ஜீவியமும் சுமுகமாக இணைய மனித ஜீவியம் பிரபஞ்சம் முழுவதும் பரவ வேண்டும். அது சத்தியஜீவியத்திற்கு உரியது. அதுவே நான்காம் நிலை.

இரட்டையான ஆத்மா

- மனம், உடல், உயிர், ஆன்மா ஆகியவை இரண்டிரண்டாகப் பிரிந்துள்ளன.
- 1) மனம் - அடிமனம்
மேல்மனம்
 - 2) வாழ்வு - வாழ்வு
சூட்சும வாழ்வு
 - 3) உடல் - ஜடமான உடல்
சூட்சும உடல்
 - 4) ஆத்மா - வளராத ஜீவாத்மா
வளரும் சைத்தியப்புருஷன்.
- சைத்தியப்புருஷன் ஆசையை வென்று, ஆத்மாவை விடுதலை செய்து, சத்தியஜீவியத்தை அடைந்து, மூன்று திருவுருமாற்றங்-களைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும்.

ஜடம்

- ஜடம் என்பது சச்சிதானந்தம்.
- மனம் புலன்வழி ஆத்மாவை ஜடமாகக் காண்கிறது.
 - சத் பிரபஞ்சத்தில் ஆன்மீகப் பொருளாகி, மனத்தால் பிரிக்கப்படும் சேர்க்கப்படும் ஜடமாகிறது.

- மனம், வாழ்வுபோல் ஜடமும் பிரம்மமே.
- ஜடம் என்பது சக்தி பெற்ற ரூபம் சக்தியைக் கொடுத்தது வாழ்வு.
ரூபத்தைக் கொடுத்தது மனம்.
- சத் தன்னைத் தன்னுள்ளே கிரகித்து சிக்கலாகி, மறந்த நிலை ஜடம் எனப்படும்.
- ஜடத்துள் ஜீவியம் ஒளிந்துள்ளது.
ஜீவியத்துள் ஜீவன் ஒளிந்துள்ளது.
ஜடம் ஜீவியத்தை ஜீவனைக் கண்டுபிடிக்கத் தூண்டுகிறது.
- சச்சிதானந்தம் தன்னை மனத்தின் புலன்வழிக் காணும் பொழுது தானே அதற்கு ஜடமாகத் தெரிகிறது.

ஜடத்தின் முடிச்சு

- ஜடம் பரிணாமத்தால் சத்புருஷனாக உள்ள தடைகள் மூன்று.
- 1) அறியாமை 2) தமஸ் 3) பகுதியாகப் பிரிந்த நிலை.
- பிணக்கின்பின் சுமுகம் உண்டு. அற்புதமான ஐக்கியத்தை நோக்கி உலகம் செல்கிறது.
- வாழ்வு பிரிவினையை அனுமதிக்கிறது. தன்னுள் பொருள்களை கிரகித்து விழுங்குவது வாழ்வின் வழி.
- மனமும், சத்தியஜீவியமும் வாழ்விலிருந்தும், ஜடத்திலிருந்தும் பரிணாமத்தால் எழுகின்றன. பிரிவினை ஒழிய முடியும்.

- நம் மனத்தின் கண்ணோட்டம் தடை. பொருள் பல நிலை-களிலிருப்பதால் நம் மனம் மாறினால் பொருள் திருவுருமாறிச் சத்தாகும்.

பொருளின் பல கட்டங்கள்

- பொருள் ஏழு கட்டங்களிலிருந்தாலும் எல்லாம் ஒரே வகையின. அதனால் பரிணாமத்தால் ஜடம் உயர்ந்து சத்தாகும். நாம் காய்கறிகளைச் சாப்பிடுகிறோம். அவை ஜீரணமாகி உடலுடன் கலக்கின்றன. நம் உடலும், காய்கறியும் வேறு வேறு வகையான தானாலும் இரண்டும் ஒரே பொருளால் செய்யப்பட்டதால் அவற்றால் உடலுடன் கலக்க முடிகிறது.

சப்த லோகம்

- வேதம் உலகை 7 அல்லது 8 ஆகப் பிரிக்கிறது. 10 அல்லது 12 ஆகவும் பிரிக்கலாம். பகவான் மரபின் 7 பிரிவை 8 பிரிவாக்குகிறார். அப்படி அவர் புதியதாகச் சேர்த்தது சைத்தியப்புருஷன்.
- சத், சித், ஆனந்தம், சத்தியஜீவியம் மேலேயுள்ளவை. அவை தலைகீழே மாறி ஜடம், வாழ்வு, சைத்தியப்புருஷன், மனமாகின்றன.

தெய்வீக மனத்தின் மாயை

- அறியாமை என்பது முழுமையிலிருந்து பிரிந்து ஒரே விஷயத்தில் நிலைப்பது.
- மேல்மனத்திலிருந்து உள்மனம் சென்று அங்கிருந்து உயர்ந்து ஆன்மீக மனத்தை (முனி, ரிஷி, யோகி, தெய்வம்) அடைந்தால் சத்தியஜீவியத்தையடையலாம். இது சூட்சுமத் தொடர்பு. விவேகானந்தர் பகவானுக்கு சத்திய ஜீவியத்தைக் காட்டினார். எப்படி அதை அடைவது எனக்

கூறவில்லை. அதைக் கண்டு-பிடிக்க பகவானுக்கு 10 வருஷமாயிற்று. மேலே போக உள்ளே போக வேண்டும் என்பது இரகஸ்யம்.

- மேல்மனத்திலிருந்து உள்மனம் சென்றடைந்தால்

1) மனோமயப் புருஷன் தெரியும்.

2) நிர்வாணக் கதவு திறக்கும்.

3) சைத்தியப்புருஷனை அடிமனத்தில் நாடும் வழி பிறக்கும்.

சைத்தியப்புருஷனை நாடினால் அங்கிருந்து உயர்ந்து ஆன்மீக மனம் வழி சத்தியஜீவியமடையலாம்.

- தெய்வீக மனம் One ஏகனுக்கு அனந்தமான வாய்ப்புகளை அளிக்கிறது.

பிரம்ம சிருஷ்டி பிரபஞ்ச சிருஷ்டி

- உலகை சிருஷ்டித்த சித்-சக்தி தன்னை நமக்கு வெளிப்படுத்துவதில்லை.
- விஞ்ஞானி ஜட உலகில் இரகஸ்யத்தைத் தேடுகிறான்.
- ஜீவியம் ஜட இருளினின்று பரிணாமத்தால் வெளி வருகிறது என்ற கொள்கை சரி என நிரூபிக்கப்பட்டது.
- ஏன் விதையிலிருந்து மரம் வருகிறது, ஆக்ஸிஜன், ஹைட்ரஜனிலிருந்து ஏன் நீர் உற்பத்தியாகிறது என்று இக் கொள்கை விளக்குகிறது.
- ஜீன், குரோமசோம் என்ற ஜடப்பொருள் எப்படி மனித சுவாவத்தைத் தாங்கி வருகின்றன என அவை நிரூபிக்கின்றன.
- அகம் புறத்தை நிர்ணயிப்பதுபோல் மனம் ஜடத்தை ஆள்கிறது.

பகவான் சிருஷ்டியைப் பற்றிக் கூறுவது:

- இறைவன் அனந்தமான ஜீவியஜோதி.
இறைவன் தானே உலகமாக முடிவு செய்து அணுவான ஜடமான இருளானான்.
இறைவன் உலகமானது சிருஷ்டி.
உலகம் மீண்டும் இறைவனையடைவது பரிணாமம்.
ஜடம் வாழ்வாகி மனமெனும் மனிதனாகியது பரிணாம வளர்ச்சி.
உலகில் ஆயிரம் பொருள்கள் உள்ளன.
மரம், செடி, மனிதன், கல், நீர், நெருப்பு போன்றவை அவை.
விஞ்ஞானிகளும், ரிஷிகளும் இவை எப்படி உற்பத்தி ஆயின எனக் கேட்கிறார்கள். (Who determined them to be what they are?)
ஜடம் மரமாக வேண்டும் என முடிவு செய்தது யார்?
ஜடம் முதலில் மரம் அடுத்தது.
முதலிலுள்ள ஜடம் அடுத்து வரும் மரத்தை நிர்ணயிக்கிறது.
முதலிலுள்ளது அகம், அடுத்து வருவது புறம்.
எனவே அகம் புறத்தை நிர்ணயிக்கிறது.
இந்த ஜடம் அதன் முன் மனத்திலிருந்து எழுந்தது.
எனவே மனம் ஜடத்தை ஆள்கிறது.
- அம்மனம் மனித மனமில்லை, தெய்வீக மனம்.
- சத்தியஜீவியம் சிருஷ்டிக்கிறது. அதன் வழியை மனத்தால் அறிய முடிவதில்லை.

- தெய்வீக மனத்தில் ஐக்கியமில்லை. சத்தியஜீவியத்தில் ஐக்கியமுண்டு. அதனால் அது சிருஷ்டிக்கிறது.
- சத்தியஜீவியம் என்பது சச்சிதானந்தம், முடிவாக அது பிரம்மம்.
- அஞ்ஞானத்தின் முக்கியத்துவத்தை அறிவது அவசியம்.
- பிரம்மத்திலில்லாதது உலகில் சிருஷ்டியாக வர முடியாது.

பிரம்மம், புருஷா, ஈஸ்வரா

- மனம் சத்தியத்தை அறிய முடியாது. அறிவுக்குத் திறனில்லை. ஞானத்திற்கும் ஊடுருவும் பார்வைக்கும் அத்திறனுண்டு.
- மனம் பிரம்மத்தையறியப் பாடுபடுகிறது. பிரம்மம், புருஷா, ஈஸ்வரா ஆகிய மூன்றையும் இணைத்து ஏகனையும், அநேகனையும் ஒரே சமயத்தில் காணும்படி முயன்றால் மெளனமும் சலனமும் ஒன்றாகும். ரூபமும் அரூபமும் ஒன்றாகும், கண்டமும், அகண்டமும் ஒன்றாகும். மனத்தின் தடையைக் கடக்கலாம்.
- மாயையால் எதையும் செய்ய முடியும். தன்னைத் தானே கட்டுப்படுத்திக் கொள்ள முடியும். தன்னுள் தன்னைக் கிரகித்துக் கொள்ள முடியும்.
- இதனால் பாதாளமும், பரமாத்மாவும் ஏற்படுகின்றன.
- நாம் சத்திலிருந்தால் அனைத்தையும் செய்வது மாயை என அறிகிறோம். அங்கிருந்து சாட்சிப் புருஷனையடையாமல் ஆன்மாவின் தீவிரச் செயலின் அனுபவத்தையடைந்தால், மாயை ஜீவனின் சக்தியாகக் காணப்படும்.

மாயை, பிரகிருதி, சக்தி என்பவை பிரம்மம், புருஷா, ஈஸ்வரனுடைய சக்திகளாகும்.

மாயை - சிந்தனையால் சிருஷ்டி செய்வது.

பிரகிருதி- தீவிரமாகச் செயல்படுவது.

ஈஸ்வரன் - இவையிரண்டையும் சேர்த்து செய்ய வல்லது.

சிந்தனையால் சிருஷ்டித்து, தீவிரமாகச் செயல்படுவது.

ஈஸ்வரன், பிரம்மம், புருஷனைத் தன்னுட்கொண்டது.

சக்தி, மாயை, பிரகிருதியைத் தன்னுட்கொண்டது.

பிரம்மம், புருஷா, ஈஸ்வரா, மாயை, பிரகிருதி, சக்தி இவற்றிடையே எந்த முரண்பாடும் இல்லை.

- ஆன்மீகம் யதார்த்தம், தெளிவானது. தத்துவ ஆராய்ச்சி ஏட்டுச் சுரைக்காய். யோகம் செய்தால் தெளிவு ஏற்படும்.
- ஏகன் என்பது அடிப்படை. அகந்தை இதை மறைக்கிறது. ஆத்மா பிரம்மத்திற்குரியது.
- சமர்ப்பணத்தாலும், சரணாகதியாலும் நாம் சத்தியத்தை அடையலாம். ஆத்மாவையும், சுபாவத்தையும் இறைவனுக்கு அர்ப்பணம் செய்வோம்.
- சத் புருஷனில் சிருஷ்டிக்கும், அதற்கு முன் நிலைக்கும் வித்தியாசமில்லை.
- காலம், காலத்தைக் கடந்தது என்பவை ஒன்றே. நித்தியத்தின் இரு நிலைகள் அவை.
- காலத்துள், காலத்தைக் கடந்தது வந்து உடனுறைந்தால் மூன்றாம் நிலைக் காலம் - அற்புதம், அதிசயம், ஆச்சரியம் - ஏற்படுகிறது.

பரமாத்மாவும், ஜீவாத்மாவும்

- அஞ்ஞானம் என்பது என்ன என்று தெரிவது முக்கியம்.
- ஜீவன், நமது ஜீவனுடைய ஆத்மா என்பது பிரபஞ்ச ஆத்மாவில் உள்ளது. அது பிரம்மத்தில் உறைகிறது. அமர வாழ்வு அவனுக்கே.

- மூன்று தவறுகள்:

- 1) சிருஷ்டிக்கும் பிரம்மத்திற்கும் இடையே வெளி உள்ளதாக நினைக்கிறோம்.
- 2) முரண்பாடு முடிவானதாகக் கருதுகிறோம்.
- 3) சிருஷ்டி காலத்தால் ஏற்பட்டது எனக் கருதுகிறோம்.

- பிரம்மம் சொல்லைக் கடந்தது.
- வேண்டியது உயிர்வாழ வேண்டாதது வேண்டும். வேண்டாதது வாழ வேண்டியது வேண்டும். அவற்றிடையே முரண்பாடில்லை.
- தனித்தன்மை, பொதுத்தன்மை, சாரம்.
- முத்துவும், வைரமும் வேறு என்பது முதல் நிலை சத்தியம். இவையிரண்டும் பொது என்பது விஞ்ஞானம் கூறுவது. தனித்தன்மை தெரிந்தால் பயன்படுத்தலாம். பொதுத்தன்மை தெரிந்தால் அவற்றைச் செய்யலாம். சாரம் (பிரம்மம்) தெரிந்தால் ஒன்றை மற்றதாக மாற்றலாம். அது ரஸவாதம் எனப்படும்.
- பிரம்மத்திற்கும் சிருஷ்டிக்கும் வேறுபாடுண்டு எனக் கருதுவது விஞ்ஞானத்தின் குறை. வேறுபாடில்லை.

இறைவனும், அசுரனும்

- நாம் அறியாமையால் வாழ்கிறோம். அறிவால் வாழலாம். அறிவால் வாழ்வது இறைவன். அறியாமையில் வாழ்வது அசுரன்.
- குறை பிரிவினையிலிருந்து எழுகிறது. அது லிமிட்டாகவும், குதர்க்கமாகவும் தெரிகிறது.

- உலகை இறைவனின் அற்புதமாக அறியும்வரை எந்த விளக்கமும் பயன்தராது, நம்மை இறைவனாக நாம் அறிய வேண்டும்.
- விமிட் என்பது நமக்கு, ஜீவனுக்கில்லை.
- இறைவனது சிருஷ்டியில் அஞ்ஞானமே பெரிய சக்தி.
- வலி ஆனந்தத்தை முழுமையாக அனுபவிக்க உதவும்.
- முழுமையை மனம் அனுபவிப்பதைத் தடை செய்கிறது. அதனால் எதிரானதையும் அனுபவிக்க முடியும்.
- தீமையை விலக்கினால் நன்மையையும் விலக்க வேண்டி வரும். (நாட்டில் லஞ்சத்தை முழுமையாக விலக்க முடியுமென்றால் எல்லா development activitiesஉம் உடனே நின்றுவிடும்.)
- லீலைக்கு ஜீவாத்மாவின் அனுமதியும், பரமாத்மாவின் அனுமதியும் தேவை. (எந்தக் காரியத்திற்கும், சிறியது பெரியதானாலும், இந்த இரண்டு அனுமதியில்லாமல் நடக்காது.)
- பிரம்மத்திற்கு எதையும் சுயமாக வெளிப்படுத்தும் உரிமையுண்டு.

சிரமம் அதிகமானால், ஆனந்த அனுபவமும் அதிகமாகும்.

பிரபஞ்ச மாயை

- ஜடமனம் எதையும் நம்ப மறுக்கும்.
- உயிரின் மனம் மாயையை நம்பும்.
- சிந்தனைக்குரிய மனம் பிரம்மத்தை நாடும்.
- ஜடம் என்பது உடல்; தொட்டால் அறியும்; தொடாவிட்டால் அறியாது. கண்ணை மூடிக்கொண்டால் எதிரிலுள்ள ஸ்டீல் தெரியாது. தெரியாது என்பதால் இல்லை என்கிறோம். கையால் தொட்டுப் பார்த்தால்

ஸ்டீல் இருக்கிறது என்கிறோம். ஜடமான உடலுக்கு தான் தொட்டுப் பார்க்க முடியாத எதுவும் இல்லை என நம்பும். எதையும் நம்பமுடியாத தத்துவம் agnosticism எனப் பெயர்.

- உயிர் உற்சாகமுள்ளது. எதையும் கற்பனை செய்யும் திறனுள்ளது. கற்பனையில் தெரிந்தால் அதற்கு உயிர் வரும்; அதை நம்பும். அது உண்டா, இல்லையா என்பது கேள்வியில்லை. கற்பனை மகிழ்ந்தால் கருத்து ஏற்கும். உள்ளதையே இம்மனம் கற்பனையால் மட்டும் ஏற்கவல்லது. அதனால் இதற்கு மாயை இதமாக ஏற்படையது.
- சிந்தனையின் இலட்சியம் இருப்பதன் அடிப்படையைக் காண்பது. ஆராய்ச்சியை நடுவில் நிறுத்தாவிட்டால் சிந்தனை பிரம்மத்தில் முடியும்.
- பகவான் மாயை என்ற தத்துவத்தை மறுத்து அனைத்தும் சத்தியம் என்ற கொள்கையை நமக்களிக்கிறார்.
- கனவு பொய்யன்று, ஆவி ரூபங்களும் பொய்யல்ல. கனவு அடிமனத்திற்கு உண்மை. ஆவிரூபங்கள் உள்ளதின் பிரதிநிதிகள்.
- ஆதியான ஜீவியம் மாயையை உற்பத்தி செய்யும். அஞ்ஞானத்தின் கருவியாக மனத்தை உற்பத்தி செய்யும். மனம் மாயையைக் கைவிட்டு பிரம்மத்துடன் இணைய வல்லது. இக்கொள்கையை பகவான் ஏற்கிறார்.

சத்தியமும், பிரபஞ்ச மாயையும்

- மனிதன் மறுக்கலாம். பார்ப்பதை மறுக்கலாம். பார்வையை மறுக்கலாம். பார்ப்பவனையும் மறுக்கலாம்.

- உலகில் தூய்மையான அக்ஷரமான சத்தியம் உண்டு. மாயையான உலகமும் உண்டு.
- பிரம்மத்தின் நிலைகள்:
 - 1) ஜீவன் (Self) என்பது பிரம்மம்.
 - 2) உலகிலுள்ள அனைத்தும் பிரம்மம்.
 - 3) உலகில் உள்ள அனைத்தும் ஜீவன், ஜீவனால் பார்க்கப்படும் ஜீவன் - அதை 4 நிலைகளில் காண்கிறது.
- உபநிஷதம் கூறும் மூன்று நிலைகள்
 - 1) அகம், புறமற்ற பரமாத்மா.
 - 2) ஒளிமயமான சமாதியில் பரமாத்மா திரளான ஜீவியமாகிறது.
 - 3) அகமும் புறமுமான ஜீவன்.
- புத்தர் போட்ட முட்டுக்கட்டையை உடைக்க சங்கரர் வாதம் பயன்பட்டது. ஆனால் அதனால் முடிவான தீர்வைத் தர இயலாது.
- அறிவு கட்டிய அத்தனைக் கோபுரங்களும் தீர்க்கமான ஆன்மீக அனுபவத்தால் மாயமாய் மறையும்.
- தெய்வீக மனத்திற்கும் சத்தியஜீவியத்திற்குமிடையே ஒரு சுழலம் உண்டு.

ஞானமும், அஞ்ஞானமும்

- அறியாமையற்ற பிரபஞ்சத்தை நம்மால் கருத முடியும். வேதம் அப்படி நினைத்தது.
- அனந்தமான ஆத்மாவின் இலட்சிய லோகமும், சிறப்பான ஒருமையும் சேர்ந்திருப்பது நடக்க முடியாதது.
- ஆழ்வார்கள் கற்பனை செய்த பூலோகச் சுவர்க்கம் இதினின்று எழுந்தது.

- சிருஷ்டியின் இரகஸ்யம் பிடிபடாதது என நினைத்து புத்தர் அதை விலக்கினார்.
- நாமே அஞ்ஞானமாக இருப்பதால், அதன் ஆரம்பத்தை நாம் கண்டுபிடிக்க முடியாது.
- ஜீவனை ஜீவியம் மூலம்தான் காண முடியும்.
- ஜீவியத்தை ஊடுருவினால் ஜீவனும், ஜீவியமும் பிரம்மத்தில் இணைகின்றது. இதை பகவான் Supreme discovery உச்சகட்ட சித்தி என்கிறார்.
- அஞ்ஞானம் ஞானத்துடன் மூலகைத் தொடர்புள்ளது.
 - 1) முழுவதும் தழுவுவது
 - 2) எதிர்ப்பு
 - 3) இடைப்பட்ட நிலை.

ஒரு முனை ஞானம், அடுத்த முனை அஞ்ஞானம் என்ற தொடர் சங்கிலி சிருஷ்டி. ஆரம்பத்தில் முழு அஞ்ஞானமிருந்தது. அது முழுஞானத்தை முழுவதும் ஆட்கொண்டது. அஞ்ஞானம் குறைந்து ஞானம் வளரும் பொழுது ஞானத்திற்கு வலு ஏற்பட்டதால் ஞானம் அஞ்ஞானத்தை எதிர்க்கிறது. இரண்டுக்கும் சமமான நிலை (compromise) இடைப்பட்ட நிலை.
- அஞ்ஞானமும், ஞானமும் பிரம்மத்தையடையும் இரு பாதைகளில்லை. அஞ்ஞானம், ஞானத்தின் பகுதி.

நினைவு, சுய-ஜீவியம், அஞ்ஞானம்

- நினைவு என்பது செயல்படும் முறை. சத்தியம் அதைக் கடந்து ஜீவியத்திலும், ஜீவனிலும் உள்ளது.
- கம்பனியில் கணக்கு என்பது நடைமுறை வரவு, செலவைப் புள்ளி விவரமாகக் குறிப்பது. கணக்கு முதலில்லை,

கம்பனியில்லை. முதலும், இலாபமும் கணக்கைக் கடந்து உற்பத்தியிலும், விற்பனையிலும் உள்ளன.

- வேதம் இரு ஜீவியங்கள் உள்ளன எனக் கூறவில்லை. ஜீவியம் ஒன்றே அதன் அம்சங்கள் இரண்டு என்கிறது.
- தெய்வீக ஜீவியம் இருளிலோ, ஒளியிலோ மறைந்தில்லை. சலனமற்ற ஏகனையும், சலனத்தால் ஏற்பட்ட அநேகனையும் அனைத்தையும் தழுவும் சுய-ஞானத்துள் வைத்துள்ளது.
- நிகழ்காலம், கடந்த காலம் என்பவை மனம் விளையாடும் யுக்திகள்.
- பின்னணியிலுள்ள நிலையான ஜீவியம் காலத்தையும், காலத்தைக் கடந்ததையும் அறியும்.
- மேல் மனம், அதன் ஜீவன் என்பது ஆழ்ந்த பிரம்மம் காலம் என்ற அரங்கில் உயிரைத் திரணமாக மதித்து விளையாடும் ஆபத்தான விளையாட்டு.

The surface being is the adventure of Spirit in Time என்பது பகவான் வாக்கு.

Surface being என்பது மேல் மனத்தின் ஜீவன்.

இது காலம், மனம், அகந்தை, சிறியது என்பவையாலான அரங்கம்.

காலம் என்பது ஆன்மாவின் அகம், ஆன்மா தன் செயலைத் தானே பார்ப்பது காலம் என பகவான் விளக்கம் தருகிறார்.

ஆன்மா தான் ஏற்படுத்திய காலத்தின் ஆட்சிக்குள் தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்வது ஒரு adventure ஆபத்தான விளையாட்டு.

தகப்பனார் தன் மகன் கையில் தான் ஈட்டிய பெரும் பொருளைக் கொடுத்து அவன் செய்யும் வியாபாரத்தைக் கண்டுகளிப்பது ஆபத்தான விளையாட்டு அல்லவா? அதேபோல் ஆத்மா மேல்மனத்தில் விளையாடுகிறது.

நினைவு, அகந்தை, சுய-அனுபவம்

- புலனுக்கும் அறிவுக்கும் இடையேயுள்ள கருவி ஞாபகம்.
- (புறம், செயல், விலகுதல், அகந்தை. கோபம் வந்த பின் கோபமாக மாறாமல், நினைத்துப் பார்ப்பது செயல், கோபம் புறம். நினைவால் விலகினால் நிதானம் வரும். போதுமான அளவு விலகினால் அகந்தை தெரியும். அகந்தை மனோமயப் புருஷன்.)
 - 1) கோபம், பசி, ஆசை போன்றவை மனத்தில் எழும்.
 - 2) எழுந்தபின் மனம் அதனினின்று விலகி நிற்க முடியும்.
 - 3) விலகுதல் அதிகமானால், விலகியவன் அகந்தையென அறியலாம்.
 - 4) Concentration ஆல் அகந்தை மனோமயப் புருஷனாகத் தெரியும். சமர்ப்பணத்தால் அதுவே சைத்தியப் புருஷனாகத் தெரியும்.
- மனம் செயலையறிய காலத்தால் ஜீவியம் பிரிக்கப்பட வேண்டும்.
- செயலோ, ஜீவியமோ முழுமையுடையவை, பகுதியானவை அல்ல.

நம் பார்வை - மனத்தின் பார்வை - முழுச் செயலைப் பகுதியாக்குகிறது.
- ஞானத்தின் உண்மையான அடிப்படையைக் காண நாம் நம் சுபாவத்தையும், ஆத்மாவையும் முழுமையாகக் காண வேண்டும். மேலே அல்லது உள்ளே காண்பது பகுதி. இரு இடங்களிலும் ஒரே சமயத்தில் காண்பது முழுமை.

இரண்டறக் கலந்த ஞானம், பிரிந்து நிற்கும் ஞானம்

- நால்வகை

- 1) இரண்டறக் கலந்த ஞானம் - காலத்தைக் கடந்த பிரம்மம் நம்முள் தெரிவது.
- 2) நெருங்கிய நேரடியான தொடர்பின் ஞானம் - உள்மனம் (Intuition - நேரடி ஞானம்)
- 3) பிரிந்து நிற்கும் நேரடித் தொடர்பான ஞானம் - அடிமனம்.
- 4) பிரிந்து நிற்கும் மறைமுகத் தொடர்பின் ஞானம் - மேல்மனம்.
 - 1) ஞானம் என்பது இறைவனை மனம் அறிவது. மனம் உயர்ந்து பரமாத்மாவையடைந்தால் அது இரண்டறக் கலந்துவிடும் - இது இரண்டறக் கலந்த ஞானம் எனப்படும். இது காலத்தைக் கடந்த பிரம்மம். இதை நாம் நம்முள் காண்கிறோம்.
 - 2) பரமாத்மாவை விட்டகன்று நகர்ந்து செல்லும் பொழுது நேரடியான தொடர்பு விட்டுப் போகாத நிலை யோகியின் மனம் (intuition). இதையறிவது உள்மனம். இதை நேரடி ஞானம் என்கிறோம். இதுவும் காலத்தைக் கடந்தது.
 - 3) அஞ்ஞானம் மேலிட்டால் பரமாத்மாவின் பிறிந்துவிடுகிறோம். அந்நிலையில் நம் முழுமனம் பிரபஞ்சம் முழுவதும் பரவி நிற்கும். இதுவும், பிரிந்தாலும் தொடர்பு நேரடியானது. அடிமனம் எனப்படும் - இது காலமும் கடந்ததும் சந்திக்குமிடம்.
 - 4) முடிவான நிலை அஞ்ஞானம் அகந்தையும் நுழைந்து பரமாத்மாவின் பிறிந்த நிலையில் தொடர்பு மறைமுகமானது. இது மேல்மனம்.

அஞ்ஞானத்தின் எல்லை

- 1) ஆதியின் அஞ்ஞானம் - பிரம்மத்தை மறப்பது.
- 2) பிரபஞ்ச அஞ்ஞானம் - பிரபஞ்ச பிரம்மத்தை மறப்பது
- 3) உலகைப் பற்றிய அஞ்ஞானம் - அகந்தை உலகை மறப்பது.
- 4) காலத்தின் அஞ்ஞானம் - காலத்திற்குக் கட்டுப்படுவது
- 5) சூழலின் அஞ்ஞானம் - நம்மைச் சுற்றியுள்ள உலகங்களை அறியாதது.
- 6) கரணங்களின் அஞ்ஞானம் - கரணங்கள் பிரிந்து நிற்பது.
- 7) நடைமுறை அஞ்ஞானம் - செய்வது அறியாதது.

அஞ்ஞானத்தின் உற்பத்திஸ்தானம்

- ஜீவியத்தின் தீவிரச் செயலின் தோற்றம் அஞ்ஞானம்.
- சக்தி நிலையாக இருக்கும், சலனத்தாலும் சக்தி வெளிப்படும்.
சலனத்திலும், நிலையிலும் சக்தி பிரம்மம். ஒரே பிரம்மம்.
- எனவே பூரண பிரம்மமோ, பூரணமான சச்சிதானந்தமோ அஞ்ஞானத்தின் உற்பத்தி ஸ்தானமாக இருக்க முடியாது.
- ஒன்று பல ஆனதால் அஞ்ஞானம் உற்பத்தியாகியிருக்க முடியாது. ஏனெனில் பிரம்மம் நூறு வடிவம் பெற வல்லது.
- மனம் சத்திய ஜீவியத்தினின்று பிரிந்த பொழுது அஞ்ஞானம் உற்பத்தியாயிற்று.
- சித்-சக்தி செயல்படும் பொழுது தன்னைத் தன்னுள்ளே கிரகித்துக் கொள்வதால் அஞ்ஞானம் உற்பத்தியாயிற்று.

சித்-சக்தியின் தீவிர செறிவும் அஞ்ஞானமும்

- அஞ்ஞானம் என்பது இயற்கை. பிரம்மத்தையும், அனைத்தையும் மறக்க முயன்றதால் ஏற்பட்டது.
- சாரமானது, பூரணமானது, பல முகங்களையுடையது, பிரிந்த ஜீவியம் பரமாத்மாவையும், ஐட இருளையும் பிரதிபலிக்கிறது. அதுவே சச்சிதானந்தம், சத்தியஜீவியம், தெய்வீக மனம், மனம் ஆகிய லோகங்களாகும்.
- குறிப்பிட்ட செறிவு மீதி ஜீவனைப் பின்னணியில் வைத்துள்-ளது. ஆனால் அஞ்ஞானம் அவற்றிடையே எழுந்த தடையான சுவற்றால் ஏற்பட்டது.

நாம் ஒரு காரியம் செய்யும்பொழுது, நமக்கு அக்காரியம் தெரியும். அது மட்டும் தெரியும். காரியத்தை செய்வது நாம். எழுதும்பொழுது கை எழுதுகிறது. ஆனால் உடலின் மற்ற பகுதிகள், மனத்தின் இதர திறமைகள் எழுத்தில் வருவதில்லை. அவை அனைத்தும் ஒதுங்கி நின்று, கையை எழுத அனுமதிக்கின்றன. எழுதும்பொழுது, நம் முழுஜீவனின் இதர பகுதிகள் அனைத்தும் பின்னணியில் ஒதுங்கி நின்று எழுத்தை அனுமதிப்பதை நாம் அறிவோம். உலகம் முழுமையானது. ஒரு பஸ் ரோட்டில் போகும்பொழுது உலகம் அந்த பஸ்ஸை ஒட்டுகிறது (நம் கை எழுதுவதுபோல). உலகம் முழுவதும் ஒதுங்கி நின்று ஒரு செயலை நடத்துகின்றது.

- கடந்த காலத்தை மறந்து, நிகழ்காலத்தில் நம்மை இழப்பது அடுத்தகட்ட கிரகிப்பு.
- அஞ்ஞானமும், சுய-கண்டுபிடிப்பில்லாமல் சிருஷ்டியில்லை.
- திரை, பொன்மூடி, சத்தியஜீவியத்திற்கும், தெய்வீக மனத்திற்கும் இடையே எழுந்தது. அது அஞ்ஞானத்தின் ஆரம்பம்.

பொய், தவறு, குறை, தீமை இவற்றின் ஆரம்பம்

- ஜீவியம் மறைவிலிருந்து வெளிவரும் பொழுது ஞானம் அதனினின்று வருவதால் தவறு ஏற்படுகிறது.
- அகந்தை வாழ்வில் தன்னை வலியுறுத்துவதால் வெளிப்படும் ஞானம் சிதறுகிறது. இது பரிணாம வளர்ச்சி.
- வாழ்விற்கு நல்லதும் கெட்டதும் வளரும் பாதைகள்.
- தவறான அகந்தையின் ஜீவியம் தீமை வளரப் பயன்படுகிறது.
- அகந்தை பிணக்கை உருவாக்குகிறது. பிரம்மத்தினின்று பிரிந்த ஜீவன் வளர பிணக்கு அவசியம்.
- மனம் மூலம் வாழ்வை தர்மம் கட்டுப்படுத்துவது ஜீவனுடைய பிரச்சினையைத் தீர்க்க உதவாது.
- சுபாவம் பிரிந்ததால் தீமை உண்டாயிற்று. அதனால் மீண்டும் அது சோந்தால் பிரச்சினை தீரும்.
- ஆன்மீக வளர்ச்சி மூலம் தெய்வீகச் சுபாவத்தை எட்டினால் தீமை அழியும்.

உள்ளதும் பூரண ஞானமும்

- ஏகனோ, அநேகனோ முடிவல்ல. இரண்டையும் உட்கொண்ட 'அது' பிரம்மமே பரம்பொருள்.
- மனம் உலகைச் சிருஷ்டிக்கவில்லை. ஜீவியம் சிருஷ்டித்தது.
- புறத்தின் ஞானம் முடிவானதன்று. ஏனெனில் அதையும் அகத்தால் அறிய வேண்டும்.
- அனுபவத்தைச் சோதிக்க அதைப் போன்ற அனுபவம் மூலம் சோதனை செய்ய வேண்டும்.
- ஆராய்ச்சியை முடிவுவரைத் தொடர வேண்டும்.
- எழுவகை அஞ்ஞானத்தில் எதையும் ஏற்கக் கூடாது.

- இது அனுபவத்தால் பெறும் ஞானம். அறிவு பயன்படாது.

பூரண ஞானமும், வாழ்வின் இலட்சியமும்

- பொருள்களின் இரகஸ்யம், ஆதரவு, ஆதி பிரம்மம் என்பது நம் அடிப்படை.
- ஆத்மா வளரும் பொழுது சுய ஞானம் பெற்று அமரத்துவமடைகிறது. அது சத் புருஷனையறியும் பொழுது அமரத்துவம் கிடைக்கிறது. அப்பொழுது அதனால் பிரம்மத்தையும் அறிய முடியும். பிரம்மத்தின் சுபாவத்தை ஆத்மா பெறுவது நம் இலட்சியம்.
- பிரம்மத்தை விலக்கும் வாழ்வின் தத்துவம் எதையும் நாம் ஏற்க முடியாது.
- இரட்டைகளை ஏற்கும் தத்துவம் கடவுளை ஏற்கின்றன. ஆனால் கடவுள் ஆத்மாவுடன் இணைவதை மறுக்கின்றன.
- பிரம்ம வாழ்வு, பிரபஞ்ச வாழ்வு, புவி வாழ்வு, அனைத்தும் இணைந்த வாழ்வு என 4 வாழ்க்கைத் தத்துவங்கள் உள.
- வேதாந்தம் பிரகிருதியை பிரம்மமென ஏற்கிறது. ஆனால் ஜீவாத்மாவின் அமரவாழ்வை ஏற்பதில்லை.
- வாழ்வும் ஆன்மாவும் இணைய மனிதனை மையமாகக் கொண்ட ஆன்மீகப் பரிணாமம் தேவை.

கடவுள் - மனிதன் - இயற்கை ஞானத்தை நோக்கிய முன்னேற்றம்

- வாழ்வில் ஜீவியம் தன்னை உருவகப்படுத்தியதில் முதற் கட்டம் அஞ்ஞானம் சூழலை ஆள்வது, ஜீவனில் முழுமை பெறுவது அவன் இலட்சியம். சச்சிதானந்தமாக மாறி இதைச் சாதிக்கலாம்.

- அகந்தையைக் கடப்பது வாழ்வு தன்னையறியாமல் முயல்வது. வேதம் கண்ட அமர வாழ்வே உண்மையான இலட்சியம்.
- கடவுள், மனிதன், இயற்கையிடம் புருஷன் தன்னை வெளிப்படுத்துகிறது.
- கடவுளை மனிதன் மூலம் அறியும் பொழுது மனிதன் தன்னை விவரிக்க முடியாத விசாலத்தில் இழந்து விடுகிறான்.
- மனிதன் முதலில் தேடுவது அதிகாரம். அடுத்தது ஞானம்.
- சுயஞானத்தைத் தேடும்பொழுது நாம் 'அதை'க் கண்டோம். அது தெரிந்தால் அனைத்தும் தெரியும்.
- மனிதன் தன் ஜீவனை அறிகிறான். அது பிரபஞ்ச ஜீவனுடன் ஒன்றியது. இது 'அதை'ப் பிரதிபலிக்கும்.
- கடவுள், மனிதன், இயற்கை ஆகிய மூன்றும் மனிதனில் விழிப்பாகச் சந்திப்பது அந்த ஞானம் தேடும் அடிப்படை.

பரிணாமம் - உயர்ந்து இணைவது

- ரூபத்தை உற்பத்தி செய்து, அடுக்கடுக்காக வைத்து, உள்ள நிலையைக் கடந்து, எல்லா நிலைகளையும் இணைப்பது பரிணாமம்.
- ஜடம், வாழ்வு, மனம் ஆகியவை பரிணாம சக்தியில்லை. சத்தியஜீவியம் அச்சக்தி.
- வடித்தெடுக்கப்பட்ட வழியோ, முன் கூட்டியறியக் கூடியதோ இல்லை பரிணாமம். அது உருமாற்றத்தின் ஆச்சரியம்.
- தாழ்ந்தது உயர மனிதன் கீழ் நோக்கிப் பார்க்கிறான். உயர்வதும், இணைவதும் இலட்சியங்கள்.
- உள்மனம் தன் வாயில் திறந்து ஆன்மீக மனத்திற்கும் சூட்சும ஆன்மாவுக்கும் உயர்த்தும். இது இரட்டை வாயில். புதிய பரிணாமத்தின் இரகஸ்யம்.

- கீழிருந்து மேலும், வெளியிலிருந்து உள்ளும் மையம் மாறும்.

எழுவகை அஞ்ஞானம், எழுவகை ஞானம்

- அமைப்பின் அஞ்ஞானம் அனைத்தின் சிக்கலான முடிச்சு.
- விழிப்பான ஜீவன் சிறியது என்பதால் மனத்தின் அஞ்ஞானம் நமக்குப் பிடிபடாது. அது பிடிபட்டபின் அனைத்தும் பிடிபடும்.
- உள்ளே போய், அடிமனம் சேர்ந்து, அங்கிருந்து பரமாத்மாவை நோக்கி உயர எழுவது அவசியம்.
- அமைப்பின் அஞ்ஞானம், மனத்தின் அஞ்ஞானம் ஆகியவற்றின் பெரும்பகுதியை பரமாத்மாவையடையாமல் விலக்கலாம்.
- பூரணமாக, சிறப்பாக இணைய மேலும் உயர்வது அவசியம்.
- பிரம்மத்தைப் புருஷனில் அறிவது, பிறப்பைக் கடந்த நிலையில் அறிவது அமர வாழ்வாகும்.
- இம்மாற்றங்கள் நடைபெற நாம் உள்மனத்துள் ஜீவனின் உயர்ந்த லோகங்களை அகந்தையை அழித்து அடைய வேண்டும்.
- இப்பாதை பிரபஞ்ச அஞ்ஞானத்தையும் கரைக்கும்.
- இங்ஙனம் சுயஞானம் பூர்த்தியடைந்து நடைமுறை அஞ்ஞானம் கரைகிறது.
- இது ஆன்மீகப் பரிணாமத்தை அறிந்து ஏற்பதாகும்.

புனர்ஜன்ம தத்துவம்

- வாழ்வின் புதிர்கள் இரண்டு. பிறப்பு முதற் புதிர். இறப்பு அடுத்தது. பிறப்பின் முன்னும், இறப்பின் பின்னும் உள்ளவை அறிவுக்கும் நினைவுக்கும் எட்டா. அதனால் மறுபிறப்பு எப்பொழுதும் புரியாத புதிராக இருக்கிறது.

- பௌத்தனுக்கும், மாயாவாதிக்கும் புனர்ஜன்மம் தேவை இல்லை, வேதாந்தம் லீலை என்பதால் மறுபிறப்பு இன்றியமையாததில்லை.
- பகவானுடைய தத்துவம் ஆன்மா வளர்கிறது, பரிணாம வளர்ச்சியுறுகிறது என்பதால் புனர்ஜன்மம் அவசியமா-கிறது.
- மனிதனுடைய ஜீவியம் வளர்கிறது. அதற்கு முக்கியத்துவம் ஏற்படுகிறது. நம் மனத்திலுள்ள பிரம்மம் பிரபஞ்சத்தின் பிரம்மமானால் அல்லது அதைக் கடந்த ஆத்மாவானால், அவை பிரம்மத்தின் சக்தியானால் ஜீவாத்மா முக்கியம் பெறுகிறது.
- பகுதியான பிரிக்கும் மனம் ஐக்கியத்தை வெளிப்படுத்தி உடலளவில் வெளிப்பட்டால் இந்த லீலை முடிவடையும்.
- அதனால் புனர்ஜன்மம் இன்றியமையாதது.

மற்ற லோகங்கள்

- பரிணாமத்தின் வேகம் சிருஷ்டிக்குச் சக்தியளிக்கிறது.
- உலகம் பல கட்டங்களாக அமைந்துள்ளது என்பதால் ஜீவாத்மாவும், அவனது இலட்சியமும் உலகம் சிருஷ்டிக்-கப்படு முன் இருந்தன என்றாகிறது.
- ஜடத்தின் அறியாமை மனிதனின் அறியாமைக்கு முந்தையது.
- மனம், உயிர், ஜடலோகங்கள் இருக்க வேண்டும். ஜடலோகம் மட்டும் இருப்பது பொருந்தாது.
- நிருபணம் கேட்பது அறிவுக்குப் பொருந்தாது. எதையும் அதற்குரிய சட்டப்படி ஆராய வேண்டும்.
- இந்த லோகங்கள் ஜடத்திலிருந்து எழுவதால் அவை நமக்குத் தட்டுப்படாமலிருக்காது.

- மனிதன் உள்ளே சென்றால் பரந்த வாழ்வும் ஜீவியமும் காத்துள்ளன.

கர்மம், ஆத்மா, அமரவாழ்வு

- புனர்ஜன்மமுண்டு என்றால் அடுத்த லோகங்கட்குப் போகும் பாதைகளை அறிய வேண்டும்.
- பரவலாக ஆயிரம் எண்ணங்கள் உள. அவை அறிவுக்குப் பொருந்தா.
- ஆத்மா பிறப்பால் தன்னை வெளிப்படுத்தி, சுய அனுபவம் பெறுகிறது.
- ஜடமான மனம் ஆத்மா வளராது எனக் கருதுகிறது. அதை ஏற்காவிடில் கர்மம் நம்மைக் கட்டுப்படுத்தாது.

மன்னராட்சியில் மக்கள் மன்னராகும் வாய்ப்பில்லை. மக்களாட்சியில் உண்டு.

நாம் மனதால் ஏற்பவை நம் வாழ்வில் பலிக்கும்.

கர்மம் அது போன்றது.

நமக்குப் பலன் தருவதும், பாதிப்பதும் நாம் ஏற்றுக் கொண்டவையேயாகும்.

நாம் கர்மத்தை ஏற்கிறோம்.

அது நம்மைப் பாதிக்கிறது.

மேல்நாட்டார் கர்மத்தை ஏற்பதில்லை.

நம்மைப்போல் அவர்கள் பாதிக்கப்படுவதில்லை.

கர்மம் பிரகிருதிக்குட்பட்டது.

பிரகிருதியைக் கடந்து ஜீவன் உள்ளது.

பிரகிருதியிலுள்ளவரை கர்மம் பாதிக்கும்.

அதைக் கடந்து ஜீவனுக்குப் போனால் கர்மம் பாதிக்காது.

சர்க்கார் அதிகாரிக்கு பரிட்சைகள் உண்டு, இன்கிரிமெண்டு, பிரமோஷனுண்டு.

அவை சட்டம்.

எவரும் அதை ஏற்க வேண்டும்.

இது பிரகிருதியைப்போல.

அரசியலை ஜீவனுக்கு ஒப்பிடலாம்.

அரசியலில் பரிட்சையில்லை, பிரமோஷனில்லை, இன்கிரிமெண்ட் இல்லை.

எத்தனை கட்டங்களும் எவரும், முடிந்தால், தாண்டிப் போகலாம்.

இது ஜடமான நம்பிக்கை.

சிந்திக்கும் மனம் ஆத்மா வளர்வதை அறிய முடியும்.

அதற்கு கர்மத்தை விட்டகலும் திறனுண்டு.

அது ஜீவனை எட்டலாம்.

கர்மம் அதற்கில்லை.

மனிதனும், பரிணாமமும்

- பிறப்பால் புறத்தில் ரூபமும், அகத்தில் ஜீவியமும் பரிணாம வளர்ச்சி பெறுகின்றன.
- மனிதக் குரங்கிற்குப் பரிணாம சக்தியிருந்ததுபோல் மனிதனுக்கு இல்லை.
- மனிதன் தன் நிலையைக் கடந்து உயரும் தலைமையுடையவன்.
- பரிணாமம் முந்நிலைக்குரிய ரூபத்தை நம்பியுள்ளது. அதை முழுவதும் வளர்க்கும் வாய்ப்பு பரிணாமம்.

- வளர்ந்த ஜீவியத்திற்குரிய வளர்ந்த உடல் தேவை என்பது வளர்ந்த ஜீவியம் உடலை வளரச் செய்யுமென மாறுகிறது. அதனால் பரிணாமம் இன்றியமையாததாகிறது.

ஆன்மீக மனிதனின் பரிணாம வளர்ச்சி

- தனியான ஆத்மாவைக் காணுதல் புருஷனைக் காண்ப-தாகும்.
- தாழ்ந்த பகுதிகள் - உடல், உயிர், மனம் - சிறப்படைந்தால் ஆத்மா வெளிவரும்.
- அஞ்ஞானம் ஞானமாகத் திருவுருமாற, ஆன்மீக அறிவு அவசியம்.
- ஆன்மீக ஜீவனைத் தன்னுள் கண்டு அதைப் பிறர் காண உதவுவது உண்மையான சேவை.

மூன்று திருவுருமாற்றம்

- 1) சைத்தியப் புருஷன் வெளிவருதல்
 - 2) ஆன்மீகத் திருவுருமாற்றம்
 - 3) சத்தியஜீவியத் திருவுருமாற்றம்.
- ஆன்மா முழுவதும் வெளிவருதல்எனில் நேரடியாக ஆன்மீக சத்தியத்தை அறிவது.
 - மேற்கொண்டு திருவுருமாற, சத்தியஜீவியச் சட்டம் தாழ்ந்த பகுதிகளில் வெளிவர வேண்டும்.

சத்யாரோகணம்

- மேலிருந்து சக்தி கீழே வருவது அவசியம்.
- உள்ளே விழிப்பது அவசியம்.

- சுதந்திரம் என்பது தாழ்ந்தது உயர்ந்ததற்கு அடங்க வேண்டும்.
- மனிதன் பிரபஞ்சத்தின் பொதுச் சட்டத்திற்கு உட்பட வேண்டும்.
- வேதம் கூறும் புறம் அகமானால் யுகம் க்ஷணமாகும்.
- மேலிருந்து வரும் சக்தி தாழ்ந்ததை உயர்ந்ததுடன் இணைக்கும்.
- முனிவர் மனம் முதற்படி.
- ரிஷி, யோகி, தெய்வமனம் அடுத்தவை.
- ஒளிமயமான அவசியம் ஜட இருளின் குருட்டு அவசியத்தை மீறிச் செயல்படும்.

சத்தியஜீவன்

- சத்தியஜீவியம் தெய்வீக மனத்தை வெளிப்படுத்தும்.
- அது அஞ்ஞானத்தின் சத்தியத்தை ஊடுருவியடையும்.
- புறம் அகமாகத் தலைகீழே மாறும்.
- மனம் இரண்டறக் கலக்க முயலும்.
- நித்தியத்துவத்திற்கு நிலையான வாழ்வுண்டு.
- ஜடம் ஆன்மாவை வெளிப்படுத்தும்.
- புறத்தை அகம் கட்டுப்படுத்தும் சக்தி. வலி அப்படி ஆனந்தமாகும்.
- சத்தியஜீவியத்தின் இலட்சியம் “to be” ‘இருப்பது’.
- ஆர்வம் பூரிப்பாகி, திருஷ்டியாகும். ஏக்கம், சக்தி, நிலையான ஆனந்தம்.
- பர்சனாலிட்டி புறச்செயலை அகத்தால் கட்டுப்படுத்தும். பர்சனாலிட்டிக்கு பொது சக்தி ஆதரவாக எழும்.

Manners, behaviour, character, personality நடத்தை, பழக்கம், சுபாவம் என்பவற்றைக் கடந்தது பர்சனாலிட்டி. சுபாவம் திறமையுடையது. ஒரு துறையின் திறமையை அடுத்த துறையில் பயன்படுத்தவல்லது. புதியதாக வருவனவற்றை ஏற்று பழைய திறமையால் புதியதை வெற்றிகரமாக்குவது பர்சனாலிட்டி. திறமையாக பஸ் நடத்தியவர் முனிசிபல் சேர்மனாக இருப்பது அவருடைய பர்சனாலிட்டியைக் காட்டும்.

பர்சனாலிட்டி என்பது அகத்திறமை. அதற்கு உலகம் ஒத்துவரும், அடங்கும், பணியும். Impersonal power, personal power என்பவை பொது சக்தி, தனிப்பட்ட சக்தி என ஆகும். பொது சக்தி என்பது சட்டம், உலகம், வழக்கு தரும் உரிமை. தனிப்பட்டது என்பது குறிப்பிட்டவரின் திறமை. ஒரு ஆபீசில் கிளார்க்காக இருப்பவர் திறமையால் ஆபீசர் வேலையை செய்தால், அவரிடம் வேலை பெற்றுக்கொள்வார்கள், பதவியைத் தரமாட்டார்கள். பதவியைக் கொடுத்தால் தயா விஷயமாகத் தருவார்கள். அப்படி ஒரு சட்டமிருந்தால் அவர் உரிமையுடன் அதைப் பெறுவார். சட்டம் impersonal பொது சக்தி. I.A.S. ஆபீசர் மந்திரி வேலையைத் திறமையாக செய்வதற்கும், அத்திறமையால் அவர் மந்திரி பதவி வகிக்க சட்டம் வருவதற்கும் உள்ள வித்தியாசமிது.

- ஜீவன் புருஷனாக எழும்.
- இயற்கை இயல்பாகச் செயல்படுவது, தெய்வம் ஆணையிட்டு ஆள்வதாக மாறும்.
- ஞானமும், உறுதியும்; ஒழுங்கும் சுதந்திரமும் உடன் உறையும்.
- கண்டத்தினின்று அகண்டம் எழும்.
- பிரபஞ்சம் மனிதனை சிருஷ்டிக்கிறது.
- பிரம்மம் சத்தியத்தையுடையது, தேடாது.
- சுதந்திரம், சட்டமில்லை.

- அனைத்தையும் உட்கொண்ட பிரம்மம், சுயநலமில்லை.
- கருவியும் வளரும்.
- பிறப்பில் சுயஞானமுண்டு; உலகை நுணுக்கமாக அறியும்.
- சிருஷ்டியில் கட்டங்களுண்டு. திருவுருமாறாத மனிதகுலம் இருக்கும்.
- மேலும் பரிணாமம் சுமுகமாக ஞானத்தில் நடைபெறும்.

தெய்வீக வாழ்வு

- 1) அகத்தின் சத்தியத்தைக் கண்டு சித்திக்க வேண்டும்.
- 2) சத்தியஜீவியம் அந்த அகத்தின் சத்தியம். அகம் வளர்ந்து சிறப்பதால் இதையடையலாம்.
- 3) இயற்கை முழுமை, விழிப்பு, சக்தி, ஆனந்தம், பிரபஞ்ச வாழ்வு ஆகியவற்றைக் கண்ணுக்குத் தெரியாத வழியில் அடைய முயல்கிறது.
- 4) ஆன்மீக முறை அகத்திற்குரிய முறை. அது இறைவனாவது. இறைவனாகித் தானே சிருஷ்டிப்பது.
- 5) ஐக்கியம் சக்தி வாய்ந்து தெய்வீக வாழ்வை நிர்வகிக்கும். ஆன்மீக ஞானத்தாலும், உலக ஞானத்தாலும் அகத்தில் ஜீவன் பூரணமடைகிறது.
- 6) ஐக்கியம், பரஸ்பரம், சுமுகம் ஆகியவை மனத்தின் உயர்ந்த சக்திகளால் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. ஆன்மீக ஞானத்தாலும், உலக ஞானத்தாலும் அகத்தில் ஜீவன் பூரணமடைகிறது.
- 7) மனம் வாழ்வைக் கடக்கிறது. ஆன்மா ஜடத்தை ஆள்கிறது.
- 8) சத்தியஜீவனைச் சுற்றி இயல்பான ஜீவனின் ஐக்கியம் எழும்.
- 9) ஞானம் சாதிக்கும், அறிவால் முடியாது.

- 10) மனிதன் மையமான இரகஸ்யம். ஆத்ம சுதந்திரமும், சுபாவத்தின் சிறப்பும் நிபந்தனைகள்.
- 11) ஆன்மா முழுவதும் வெளிவந்து திருவுருமாறுவது தவிர்க்க முடியாதது.
- 12) உடலும், வாழ்வும் இனி கொடுமைப்படுத்த முடியாது.
- 13) பிரம்மம் சித்தித்த ஜீவன் ஆன்மீகப் பிரம்மம் கரணங்களை ஆட்சி செய்வது சத்தியஜீவனாகும்.
- 14) இரட்டை ஜடங்கள் இருளுக்குரியன. அது முடிந்தது. அஞ்ஞானத்தின் ருசி இனியில்லை.
- 15) புதிய சிருஷ்டி சுயமான சிருஷ்டி. அனந்தனை அனந்தனின் ஞானரூபங்களாக சிருஷ்டிக்கிறது. முடிவற்ற ரஸா எழுகிறது. வாழ்வு அற்புதமாக மாறும். ஜீவனும் வாழ்வும் முழுமை அடைகின்றன. வாழ்வின் பரிணாமம் பிரம்மத்திற்குத் திரும்பி வருகிறது. அதன் முயற்சி முடிந்தது.

முடிவுரை

The Life Divine இல் உள்ள முக்கிய கருத்துகளை பகவான் கூறும் புதிய முக்கிய அம்சம் புலப்படும்படி இதுவரை கட்டுரையை எழுதினேன். வாசகர்கள் அன்பர்கள். அன்னையைப் பற்றி அமுதசுரபி, அன்னை தரிசனம் மூலமாகக் கேள்விப்பட்டவர்கள் அன்பர்களானார்கள். தமிழ் மக்கள் அன்னையை அறிந்தனர். அறிந்தவர் ஏற்றனர். அதன் பலன்,

- இதுவரை பலிக்காத பிரார்த்தனை பலித்தது.
- அன்னை ஜீவியம் சூழலாக அவர் வாழ்வைத் தழுவியது.

அன்னையை அறிவது ஆயிரம் கட்டங்கள், குறைந்தபட்சம் நூறு எனலாம். இது அவற்றுள் முதற் கட்டம். அடுத்த கட்டம் வர மனம் மாற வேண்டும் என்று அறிபவர் மனம் மாற முடியாமல் தவிக்கின்றனர். தாமுள்ள நிலையில் அன்னையை ஏற்றது முதலில் எனில், நம் நிலையை அனைக்கேற்றவாறு மாற்றி அன்னையை

ஏற்பது அடுத்தது. இது இரண்டாம் நிலை. அதனால் மனித வாழ்வு எல்லையைக் கடந்து தெய்வீக வாழ்வாக மாறும்நிலை ஏற்பட்டது. முடிவு மிக உயர்ந்தது, தெய்வங்களைக் கடந்தது. அதை 100ஆம் நிலை எனலாம். அன்னையின் வரலாறு, கோட்பாடுகளை அறிந்தவர், அவர் வாழ்வில் பரிச்சயமுள்ளவர் இக் கட்டுரையைப் படித்து, ஊன்றிப் படிப்பதால் புரிவதாகக் கருதினால், மனமாற்றம் ஏற்பட்டால் பெரும்பலனைப் பெறுவர். அப்பெரும்பலன் உள்ள நிலைகள் பல.

- 1) சத்தியஜீவியத்தில் அது ascent ஆக அல்லது ஆரம்ப descent ஆகத் தெரியும். Ascent என்பது சத்தியஜீவியத்தை எட்டித் தொடுவது. Descent என்பது தொட்டபின் சத்தியஜீவியம் அதனிடத்திலிருந்து நகர்ந்து நம்மை நோக்கி வருவது. இதை நாம் யோகசித்தியாகப் புரிந்துகொள்ளக்கூடாது. நாம் இன்றுள்ள நிலைக்குரிய சத்தியஜீவிய அம்சமாக அறிய வேண்டும். எந்த நிலையிலும் எல்லா நிலைகளும் ஓரளவு உண்டு என்பது தத்துவம். உதாரணமாக கல் ஜடம். அதற்கு அறிவில்லை என நாம் அறிவோம். தத்துவரீதியாக கல்லுக்கும் அறிவுண்டு. ஒரு சிறுவன் விஷமமாக ஆற்றங்கரையில் நாம் உட்கார்ந்திருக்கும் பொழுது ஒரு கல்லை எடுத்து பின்புறமாக நம் முதுகை நோக்கி அடித்தால் அக்கல் அவன் கைதவறி நம்மீது படவில்லை என்றால், 1 வாரம் முன் நாம் அதே இடத்தில் அதே கல்லை எடுத்து அன்புடன் விளையாடியதால் அக்கல் நன்றியறிதலால் நம் மீது பட மறுக்கிறது என்பது தத்துவ விளக்கம். கல்லுக்கும் அறிவுண்டு. அது இப்படிச் செயல்படுகிறது. அதேபோல் சத்திய ஜீவியம் நாமுள்ள நிலையில் இதுபோல் செயல்படுகிறது என அறிய வேண்டும். இதன் முக்கிய vibration சுபாவம் சுமுகம்.
- படிப்பதால் சத்தியஜீவிய சுமுகம் நம்முள் சிறப்பாகச் செயல்படும். பரம எதிரியானவர் சிரித்த முகமாகப் பேசுவார். இச் சுமுகம் ஓரளவு தெரியும்.

- 2) சத்தியஜீவியத்திற்கு அடுத்தது தெய்வீக மனம் (Overmind). இது கடவுள்கள் வாழும் லோகம். இந்த லோகத்திற்கு ஞானம் உண்டு. அத்துடன் உறையும் அஞ்ஞானமும்

ஓரளவுண்டு. இருந்தாலும் அஞ்ஞானத்தால் சிரமமில்லாமல் ஞானம் செயல்படும் திறன் உண்டு. இக்கட்டுரையைப் படிப்பதால் தெய்வீக மனத்தின் திறனும் நமக்குச் சிறிதளவு வரும். நடைமுறையில் நமக்குத் தொடர்ந்து தொந்தரவு செய்யும் உறவினர், உடன் வேலை செய்பவர் நமக்கு வந்த இத்திறனால் அவர்கள் தொந்தரவு பலிக்கவில்லை எனக் காண்பார்.

- 3) அடுத்த நிலை யோகியின் மனம். இது நேரடியாக விஷயத்தை அறியவல்லது. ஐன்ஸ்டீன், பெர்னாட்ஷா, ராமானுஜம் இந்நிலையைச் சேர்ந்தவர்கள். *The Life Divine* சாரத்தை இக்கட்டுரை தருவதால், intuition நேரடி ஞானமும் நமக்கு மின்னல்போல் தோன்றும். M.A. படித்து 8 வருஷம் வேலையில்லாமல் இப்பொழுது ரூ.4000/-த்திற்கு வேலை செய்பவர் இதைப் படித்தால் intuitive mind யோகியின் மனம் செயல்பட்டு அவர் மனத்தில் intuition மின்னலாகத் தோன்றும். அவர் மனம் வேலையிலிருப்பதால் அவருக்குத் தகுந்த வேலை அமெரிக்காவில் மாதச் சம்பளம் ரூபாய் 1 லட்சத்திற்கு காத்திருப்பது சூழல் மூலம் அவர் கண்ணில் பட்டு வேலை பெற்று அமெரிக்கா செல்வார்.
- 4) அடுத்தது ஞானதிருஷ்டியுள்ள ரிஷி மனம். இக்கட்டுரையைப் படிப்பவருக்கு ஞான திருஷ்டி ஆன்மீகமாக இருக்காது. IAS பரீட்சை 1962இல் எழுதியவர் கண்முன் 8 கேள்விகள் தோன்றின. அவை இரண்டு நாள் கழித்து பரீட்சையில் வந்தன. அதன் சூட்சுமமறிந்து அவர் தயாரானதால் IAS இல் அந்த பேப்பரில் முதலாக வந்தார்.
- 5) முனிவர் மனம் மௌனம் நிறைந்தது அடுத்த நிலை. பல நாள் யோசனை செய்து புரியாதவை யோசனையில்லாமல் - மௌனத்தில் - இப்பொழுது புரியும்.
- 6) மனித மனம், கட்டுரை முகத்தைப் பிரகாசமாக்கும். அறிவு தீட்சண்யம் பெற்றது தெரியும்.
- 7) உயிர் அடுத்தது. உடல் முடிவானது. உயிர் சந்தோஷமாக இருக்கும். உடலில் உள்ள வியாதி போய், ஆரோக்கியம் பெருகும்.

இவை பெரிய பேறுகள் என்றாலும் மனதைத் தொடர். ஸ்ரீ அரவிந்தத்தின் மகிமையை நம் மனத்திற்கு உணர்த்தா. அது பிரமோஷன், எலக்ஷன் வெற்றி, சொத்து, பணம், பரிசு, பதவி இவற்றில் வெளிப்பட்டால்தான் தெரியும். *The Life Divine* பகவானுடைய Magnum Opus, பெரு நூல். அதன் சாரம் மனதில் பதிவதால் செல்வம் பெருகும். அது அனைவருக்கும் புரியும். செல்வம் என்பது மனத்தின் திறமை. குணத்தின் சிறப்பு. இந்நூலில் 30 பெரிய சிக்கல்களும் 770 பெரிய கருத்துகளும் மொத்தமாக 1452 இதர இனிய கருத்துகளும் உண்டு. அவற்றுள் முக்கியமானவை அறிவுக்குப் புரியுமாறு கட்டுரையில் எழுதப்பட்டுள்ளதால் அது புரிந்தால் குணத்தில் அக்குறை நீங்கி முடிச்சு அவிழும். அதனால் செல்வம் பெருகும். அதன் அளவுக்குக் குறைந்த பட்சம், அதிகபட்சம் உண்டு. அமெரிக்காவிலும் இன்று 1 மில்லியன் டாலர் பணம் பெரியது. அது குறைந்தபட்சம். அதிகபட்சம் 100 மடங்கு. இந்நூல் இக் கட்டுரையால் புரியும். கட்டுரையை நிதானமாகப் படித்து மனம் சிறந்தால் 1 முதல் 100 வரை எந்தக் கட்டத்திலும் இச்செல்வம் பலிக்கும். எந்த அளவு பலிக்கும் என்பது படிப்பவர் Personality பர்சனாலிட்டியைப் பொருத்தது. பொதுவாக இந்நூல் போன்ற நூல்களை Scriptures படிப்பவர் சத்தியசீலர்களாகவும், நல்ல மனமுடையவர்களாகவும் இருப்பார்கள். நிபந்தனை என்றால் அவையிரண்டுமே நிபந்தனைகள்.

- சொல், எண்ணம், உணர்ச்சி, செயல், ஜீவியம் தூய்மையான சத்தியத்தால் மட்டுமே நிறைந்திருக்க வேண்டும். எளிய பாஷையில் ஒரு பொய் சொல்லக் கூடாது.
- சொல், எண்ணம், உணர்ச்சி, செயல், ஜீவியம் Goodness நல்லெண்ணத்தால் மட்டும் நிரம்ப வேண்டும். கெட்ட எண்ணம் அறவே கூடாது.

என் கட்டுரைகளில் போர் முதலியார், வால்டர் என்ற அமெரிக்கர், 12,000 மார்க்கட் விலையுள்ள நிலத்தை 27,000 ரூபாய்க்கு 10 வருஷமாக விற்க முடியாமல் 81,000க்கு விற்குவர் நிகழ்ச்சிகளை நான் பலமுறை குறிப்பிட்டுள்ளேன். 30 ஆண்டு

வருமானம் முதலியாருக்கு ஒரு ஆண்டில் வந்தது. பெற்றுக் கொடுத்த அன்பரை தூஷித்துப் பேசினார் முதலியார். 1 கோடி வியாபாரம் 800 கோடியான பொழுது வால்டர் காணிக்கை கொடுக்க மறுத்தார். 81,000 ரூபாய்க்கு நிலத்தை விற்பவர் உதவிய அன்பர் மனம் நோகப் பேசினார். இவை மனிதச் சுபாவம். உதவியவருக்கு உபத்திரவம் செய்வது. இந்தச் சுபாவம் அந்த அருளைத் தடுக்கும். நன்றியறிதல் பொருத்தமான பரிகாரம். இம்மூவரும் அன்பர்களில்லை. பக்தியுள்ள குருக்கள் மகள்கள் திருமணம் ஆச்சரியமாக நிறைவேறியது. லாட்டரி பரிசைக் கையால் தொட மாட்டேன் என்ற சாஸ்திரி போன்றவர் மனம் தூய்மையானது. அப்படிப்பட்டவருக்கு உடனே பலிக்கும்.

ஆன்மீகம், சத்தியஜீவியம், சரணாகதி, திருவுருமாற்றம் ஆகியவை உயர்ந்த இலட்சியச் சிகரங்கள். இது போன்ற உன்னத குறிக்கோள்களை பணம், செல்வம் போன்ற லௌகீக முறைகளால் அடைய முயல்வது அறிவுக்குப் பொருந்துமா என்பது கேள்வி. இவை உன்னதமான யோக லட்சியங்கள். செல்வம் யோக வாழ்வில் யோக இலட்சியம். உலகம் புறக்கணிப்பது செல்வமில்லை. செல்வம் மகாலட்சுமி. உலகம் செல்வத்தைப் புறக்கணிக்கவில்லை. உலகம் புறக்கணிப்பது தவறான முறையில் பெற்ற செல்வம். துறவி செல்வத்தைப் புறக்கணிக்கிறான். நமது இலட்சியம் துறவறமன்று, மோட்சமன்று. மோட்சம்பெற செல்வம் புறக்கணிக்கப்பட வேண்டுமா என்ற கேள்வியை நான் எழுப்பவில்லை. வேண்டாம் என்பது உண்மை. சத்தியஜீவியத்தையடைய செல்வம் இன்றியமையாத கருவி என்பது பகவான் வாக்கு.

- செல்வம் ஆன்மீகமயமானது.
- தவறு செல்வத்திலில்லை.
- செல்வத்தை ஈட்டும் மனம் தவறாக இருக்கலாம். அது தவறு.
- நல்ல முறையில் ஈட்டிய செல்வம் ஆன்மீக இலட்சியத்தைப் பூர்த்தி செய்யும் கருவி.

மேற்கூறிய காரணங்களால் பலன் பணமாக வரும்என நான் கூறினேன். இது அனைவருக்கும் புரியும் பாஷை என்பதால் நான் அதை மேற்கொண்டேன்.

1920இல் எழுதி முடித்த *The Life Divine* 1940 இல்தான் முதலில் புத்தகமாக வெளிவந்தது. பகவானுடைய கருத்துகளை மக்களிடையே பரப்புவதில் அன்னை இரு எண்ணங்களைக் கைக்கொண்டார். அவையிரண்டும் நேர்எதிரானவை. இக்-கொள்கைகள் பரப்பக் கூடியவையன்று. அடுத்தது இவற்றைத் தெளிவாக எடுத்துக் கூறுவது நல்லது. அர்த்தமற்றவர் பலர் செய்த முயற்சிகளை அன்னை விரும்பவில்லை. பல ஆண்டுகளாக சத்பிரேம் என்பவரை *The Adventure of Consciousness* என்ற நூலை எழுதத் தூண்டினார். பல ஆயிரக்கணக்கான மேல்நாட்டார் ஆசிரமம்வர உதவிய நூல் அது. இரண்டும் ஒன்றுக்கு ஒன்று முரணானவை. செய்பவரின் நோக்கம் முக்கியமானது. ஆதரவு சேர்க்க விரும்புவது நல்ல நோக்கமன்று. அது பிரச்சாரத்திற்குரியது என்பதால் தவிர்க்கப்பட வேண்டியது. கடுமையான கருத்துகளை எளிமையாக எடுத்துக் கூறும் அவசியத்தை அன்னை உணர்ந்து மேற்கூறிய நூலை எழுதத் தூண்டினார்.

- சிக்கலான கருத்தை, சிக்கலின்றிக் கூறுவது நல்ல முயற்சி.
- ஆர்வமுள்ள இதயங்களை அணுகும் எண்ணம் உயர்ந்தது.

இவ்விரு நோக்கங்களும் பூர்த்தியாகும் வகையில் எழுதப்பட்ட கட்டுரை என்பதால், இக் கட்டுரை அன்னையின் நோக்கத்தைப் பூர்த்தி செய்யும் என நினைக்கிறேன்.

நாம் காலத்தில் வாழ்கிறோம். ரிஷி காலத்தைக் கடந்து வாழ்கிறார். சத்தியஜீவிய வாழ்வு இவையிரண்டும் சந்திக்கும் இடத்தில் உள்ளது. இன்று அது உலகிலில்லை. உலகிலில்லாத ஒரு லோகத்தை உலகிலுள்ள மக்களுக்கு உணர்த்தும் எழுத்து உண்டா? அப்படி ஒரு எழுத்திருந்தால், அது *The Life Divine* விளக்கும். *The Life Divine* அப்படி எழுதப்பட்டது. இறைவனின் லீலை இப்புதிய லோகத்திலிருப்பதாலும், அதற்குரிய கருவி மனிதனிடம்

இல்லை என்பதாலும் ரிஷிகள் Process of Creation சிருஷ்டி ஏற்பட்ட வகையை அறிய முடியவில்லை. பகவான் 1910இல் அந்த லோகத்தை நாராயண தரிசனமாகக் கண்டார். 1950 இல் உடலை விட்டு நீங்கி சூட்சும லோகத்தில் செய்த தவப்பயனால் 1956 இல் அந்த லோகத்தை பூமிக்குக் கொண்டு வந்தார். அதனால் சிறிதளவு நம் முயற்சி பலன் தரும் என்று நான் இக் கட்டுரையை 'உலகம் - மோட்சம் - ஸ்ரீ அரவிந்தம்' எழுத முற்பட்டேன். இதன் சாரம்

• அவனே ஆட்டம், அவனே ஆடுபவன்,
அவனே அரங்கம்

என்பது. இக்கருத்தை சிறிதளவாவது நாம் நம் அனுபவத்தில் காண முடியுமா? அப்படிச் கண்டால் எழுத்தால் விளக்க முடியுமா? வரலாறு, இலக்கியம் நமக்குத் துணை செய்யுமா? என்று கருதிய பொழுது தோன்றியவற்றை இக் கட்டுரை கூறுகின்றது.

ஒரு மனிதன் ஒரு குடும்பத்தை ஸ்தாபிக்கிறான். கம்பனி, பள்ளி, கல்லூரி போன்ற ஸ்தாபனத்தை நிறுவுகிறான். அந்த ஸ்தாபனத்திற்கு அவனே சிருஷ்டிகர்த்தா. அந்த ஸ்தாபனம் அவனுடைய அரங்கம். அது செயல்படுவது அவன் செயல் எனினும் அதுவும் அவனே. அவனே ஸ்தாபன நிர்வாகம், அவனே அதை நிறுவியவன், அவனே அந்த ஸ்தாபனம் என்பது ஓரளவு இக்கொள்கைகளை விளக்கும். இக்கருத்தை மனம் அறியும், உயிர் உணரும், உடல் செயல்படுத்தும். சிறிதளவு உணர் முடிந்தாலும், மயிரிழை செயல்படுத்த முடிந்தாலும் இந்த ஞானம் நம் வாழ்விலிருந்து அஞ்ஞானத்தை அகற்றும். அதாவது தோல்வி குறையும். குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சிகளை இதைச் செயல்படுத்த முடிந்தால் அச்சோதனை வாழ்விலிருந்து இச்சக்தி தோல்வியை விலக்கவல்லது எனக் காட்டும். காலை நேரங்களில் செல்போனில் நம்பர் கிடைக்க 5 அல்லது 6 முறை அல்லது 10 முறை முயல் வேண்டும். ஒரு குறிப்பிட்ட நெம்பர் தேவை எனில் அந்த நம்பரைக் கூப்பிடுமுன் மேற்கூறிய தத்துவத்தை இச்செயலில் உணர் முயன்றால், அதாவது அதை நினைத்து நெம்பரைக் கூப்பிட்டால் நம்பர் கிடைப்பதைக் காணலாம். சிறிய செயலுக்கும் பெரிய செயலுக்கும் இச்சக்தியைப் பொருத்தவரை வித்தியாசமில்லை.

டெலிபோனுக்கு அடுத்த கட்டிட நம்பருக்கும், அடுத்த நாட்டு நம்பருக்கும் வித்தியாசமில்லையல்லவா? அதுபோல் பெரிய காரியம் இதற்குப் பெரியதன்று. அதையும் சோதனை செய்து பார்க்கலாம். எந்தச் சோதனை செய்தாலும் ஒரு முறைக்கு மேல் செய்யக் கூடாது. எலக்ஷனில் MLA, MP பதவிகட்கு நிற்பவர் “நானே எலக்ஷன், நானே இப்பதவி, நானே இவற்றை உற்பத்தி செய்தவன்” என்று பிரம்ம ஞானத்தை அறிவாலும், உணர்வாலும், செயலாலும் ஓரளவு அனுபவிக்க முடியுமானால் அவர் வெற்றி பெறுவது உறுதி. இந்த எண்ணம் பொதுவாக மேலிட்டபடி ஒருவர் தம் வாழ்வை அமைத்துக் கொண்டால் சூழலினின்று தோல்வி அகலும், வெற்றி நிலைபெறும்.

வேதம் ஞான காண்டம், கர்ம காண்டங்களுடையது. ஞானமும், கர்மமும் பிரிந்தன. ஞானத்தை ரிஷியும், கர்மத்தை சாஸ்திரியும் ஏற்றனர். ஐக்கியம் சக்தி வாய்ந்தது. பிரிவினை பலஹீனமானது. இப்பலஹீனம் சாஸ்திரிகளை ஏழ்மைக்கு உட்படுத்தியது. அதனால் “ஏழைப் பிராமணன்” என்ற பதம் உயிர் பெற்றது. ஏழ்மையை மீறி ஆயிரமாயிரமாண்டுகளாக அந்தணர் கர்மகாண்டப் பயிற்சியை கைவிட மறுத்தனர். இது இமாலய உறுதி. இது இந்திய நாட்டு ஆன்மீகம் பெற்ற கிரீடம். ஞானமும், கர்மமும் இணைவது ஸ்ரீ அரவிந்தம். அங்கு ஏழ்மையோ, தோல்வியோ இல்லை. பகவானுடைய தத்துவங்களில் தலைகீழ் மாற்றம் பெரியது. ஒரு கட்டத்திலிருந்து அடுத்த கட்டம் போகும் பொழுது செயல் மாறும். அதுவும் தலைகீழ் மாறும். அம்மாற்றம் பெரிய சக்தியை மனிதனுக்கு அளிக்கும். விவசாயம், பாக்டரி உற்பத்தி, வியாபாரம், நகரவாழ்வு, பணம், கல்வி ஆகியவற்றில் நாம் அம்மாற்றங்களைக் காண்கிறோம்.

அது போன்ற ஆயிரம் மாற்றங்களால் சமூகம் உயர்ந்துள்ளது. இப்பொழுது ஸ்ரீ அரவிந்தம் ஆன்மீக மாற்றத்தைத் தருகிறது.

- அதை மனிதகுலம் ஏற்றால் கர்மம் கரையும்.
- காலத்தின் ஆட்சி முடியும்.
- மனம் விரிந்து தோல்வியை இழக்கும்.
- தீமை முழுவதும் கரைந்து மறையும்.

- சத்தியஜீவிய அற்புதம் அன்றாட நிகழ்ச்சியாகும்.
- யுகம் ஸ்ணமாகும்.
- புறம் அகத்தின் பகுதியாகும்.
- ஜீவாத்மா பிரபஞ்ச ஆத்மாவாகி தானே பரமாத்மா என விளங்கும்.

வேட்டையாடியவன் விவசாயம் செய்ய முற்பட்ட பொழுதும், தான்யத்தை விளைவித்துத் தானே சாப்பிட்டவன், பிறருக்கு விற்று வியாபாரத்தை ஏற்படுத்திய பொழுதும், பண்ட மாற்றுக்குரிய பணம், சமூக சக்தியாகி உலகை ஆண்ட பொழுதும், பேச, கூட்டல், கழித்தல் போட ஏற்பட்ட கல்வி அறிவால் அரசபதவியை அறிஞனுக்கு அளித்த பொழுதும் இன்னும் ஆயிரம் செயல்களில் மனித முன்னேற்றம் ஏற்பட தலைகீழ் மாற்றத்தைக் கருவியாக்கியது. அவை அனைத்தும் பகுதியான மாற்றங்கள். ஸ்ரீ அரவிந்தம் அனைத்துப் பகுதிகளும் கொண்ட முழுமையான பரிணாம ஆன்மீக மாற்றம்.

காய்கனியை உண்டு வாழ்ந்தவன் பயிரிடப் பயின்றான். ஓரிடத்தில் காய் தீர்ந்துவிட்டால் அடுத்த இடம் சென்றான். மனிதன் நாடோடியாய் வாழ்ந்தான். இயற்கை கொடுத்த உணவை உண்டான். அறிவு வளர்ந்தது. தானே பயிரிட ஆரம்பித்தான். இயற்கை அது வரை உற்பத்தி செய்ததை அவனே விவசாயியாகி உற்பத்தி செய்தான். அதன் விளைவாக நாடோடி மனிதன் ஊரும், குடியுமாக ஓரிடத்தில் நிலைத்தான். அடுத்த கட்டத்தில் சுத்தி, சக்கரம், பலகை, வீடு, பாத்திரம் என ஆயிரம் பொருள்களை கற்பனையால் உருவாக்கினான். இவை இயற்கை உற்பத்தி செய்தவையில்தான். அவற்றை உற்பத்தி செய்ய பாக்டரியை ஏற்படுத்தினான். நாடோடி இயற்கை உற்பத்தி செய்த தான்யத்தை இவனே உற்பத்தி செய்தான். இயற்கையிலில்லாத பொருள்களை மனதால் உற்பத்தி செய்து, அவற்றை உற்பத்தி செய்ய இயற்கையிலில்லாத பாக்டரியை ஏற்படுத்தினான். இவை மாற்றம். செயலின் போக்கு தலைகீழ் மாறுகிறது. உடல் விடுதலை பெற்றது. கடுமையான உடலுழைப்பு கடுமையிழந்தது. தனக்காக உற்பத்தி செய்தவன் பிறருக்காக உற்பத்தி செய்து, இல்லாத வியாபாரம் என்ற பழக்கத்தை

ஏற்படுத்தினான். வாழ்வு கடுமையிழந்து ஓரளவு சௌகரியம் பெற்றது. கல்வி, பணம், விஞ்ஞானம் போன்றவை எழுந்தன. புதியன மாற்றத்தை ஏற்படுத்தின. மனிதன் இயற்கையினின்று விடுபட்டான். வனவிலங்குகளினின்று பெரு விடுதலை பெற்றான். குளிர், புயல், பஞ்சம், பூகம்பம் ஆகியவற்றிலிருந்து பெரும்பாலும் விடுதலையடைந்தான். அவன் பெற்ற வசதிகள் விடுதலைகளாகும். அவை ஆயிரம், பதினாயிரம். அதுவே நாகரீகம்.

1900இல் இப்பெரும் சாதனைக்குப்பின் மனிதன் தான் பெற வேண்டிய விடுதலைகள் மேலும் ஏராளம் என அறியாத நிலையில் பகவான் செயல்பட ஆரம்பித்தார். அச்சமயம் மனிதன்

- காலத்திற்குக் கட்டுப்பட்டவன்.
- தோல்வியை விலக்க முடியாத நிலையிலுள்ளவன்.
- அறியாமையிலிருந்து தப்பிக்க முடியாதவன்.
- கர்மம் ஆட்சி செலுத்தியது.
- தீமை புலியெங்கும் பவனி வந்தது.
- அகந்தை ஆர்ப்பாட்டம் செய்து, ஆக்ரமித்துக் கொண்டிருந்தது.

அதுவரை மனிதன் ஜடமான உடலிலிருந்தும், உயிரிலிருந்தும், மனத்திலிருந்தும் தலைகீழ் மாற்றத்தால் அனுதினமும் விடுதலை பெற்றவாறிருந்தான். பகவான் ஆன்மீக மாற்றம் உண்டுஎனக் கண்டார். ஆன்மாவுக்குப் பரிணாம வளர்ச்சியுண்டுஎனக் கண்டார். கண்டது நாராயண தரிசனமாயிற்று. உலகம் கர்மத்திலிருந்தும், காலத்திலிருந்தும், மனத்திலிருந்தும், தீமையிலிருந்தும், வேதனை-யினின்றும், மரணத்திலிருந்தும், பாவத்திலிருந்தும் தலைகீழ் மாற்றத்தால் விடுதலை பெறலாம்எனக் கண்டார்.

- அவர் கண்ட தத்துவம் ஆன்மீகப் பரிணாமம்.
- அதுவே ஸ்ரீ அரவிந்தம்.
- அதை ஆன்மீகத் தலைகீழ் மாற்றம் எனலாம்.

இக்கருத்து வாசகர் மனத்தை சிறிதளவேனும் தொட்டால், *The Life Divine* புரியும், மனமாற்றப் பலன் பெறலாம், அமெரிக்க கோடல்வரனாக இந்திய மக்கள் சுபிட்சம் பெறலாம்.

எதையும் நம்பாத ஜடமனம் வளர்ந்து பிராணனில் (vital mind) மனமாகச் செயல்பட்டால் இல்லாத மாயையை உற்பத்தி செய்து அதில் திளைக்கிறது. மேலும் பரிணாமத்தால் சிந்தனை மனமானால் அது பிரம்மத்தை இலட்சியமாகக் கொண்டு, பகுதியான பிரம்மத்தை முடிவாகக் கொள்கிறது. தொடர்ந்த வளர்ச்சி மௌனம், திருஷ்டி, நேரடி ஞானம், ஞானம் ஆகியவற்றைக் கடந்து சத்தியஜீவியத்திற்குக் கொண்டு வரும் பொழுது பூரண பிரம்மம் பொலிவு பெறும் சிருஷ்டி பிரம்மத்தின் முன்னிலையில் பிரபஞ்ச முழுவதும் மூன்றாம் நிலைக் காலத்தில் எழுந்து அற்புதத்தை அவனியில் வாழ்வாக நிலை நிறுத்தும்.

ஜடத்தில் உள்ள உயிர் நம் கண்ணுக்குத் தெரிவதில்லை. ஜடம் தாவரமானால்,

- தானுள்ள இடத்தில் உள்ள உணவால் உருவம் உயிர் பெறுகிறது.
- மிருகம் இடம் விட்டு இடம் சென்று இயற்கையில் உள்ளதை உண்டு உயிர் வாழ்கிறது.
- மனிதனும் விலங்காக வாழ்க்கையை ஆரம்பித்தான்.
- விலங்கில் செயல்படாத மனம் மனிதனில் செயல்படுவதால்,
- விவசாயத்தால் இயற்கையின் உற்பத்தித் திறனை தானே மேற்கொண்டான்.
- தொழில் (industry, manufacturing) என்பது மனம் ஜடத்தில் செயல்பட்டுப் பொருளை உருவாக்கி உற்பத்தி செய்வது. அது இயற்கையிலில்லாத பொருள். அப்பொருளை உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலையும் இயற்கையிலும், உலகிலும் இல்லாதது.
- மனம் பிராணனில் - சமூகத்தில் - செயல்படுவதால் வியாபாரம், பேச்சு, போக்குவரத்து, நகரம், மனித உறவு,

கலை என உற்பத்தியாகி ஜடமான மனிதனின் விலங்கு வாழ்வை மனித வாழ்வாக மாற்றி ஆன்மா வாழ்வில் சட்டம், பண்பை உற்பத்தி செய்வது நாகரீகம்.

- அவற்றிற்கு அடிப்படையான ஆதாரமாக மனம் சமூகத்தில் சிருஷ்டித்தது கல்வி, சாஸ்திரம் என்றனர் முன்னோர்.
- ஆன்மா தன்னில் செயல்படுவது (Concentration that dwells on itself) தவம், யோகம். இவற்றின் கருவி மனம்.
- The partial Spirit acts through its own aspects of Silence, Light, Intuition and Knowledge. பகுதியான ஆன்மா தன் அம்சங்களான மௌனம், ஜோதி, ஞானம் செயல்பட்டு தன்னைக் கடந்து முழுமையான ஆன்மா ஆவது சத்தியஜீவியம்.

சத்தியஜீவியம் பிரம்மம் தேடும் ஆனந்தத்தைச் சிருஷ்டிக்கிறது

விவசாயம் உயிரை வளர்க்கும் உணவை உற்பத்தி செய்கிறது. இதில் மனம் இயற்கையின் செயலை ஏற்றுச் செயல்படுகிறது. In agriculture mind organises the activity of Nature to produce food that sustains life.

தொழிலில் (industry) மனம் ஜடத்தில் அறிவை வளர்க்கும் பொருள்களைச் சிருஷ்டித்து, அவற்றை உற்பத்தி செய்யும் பாக்டரியையும், விநியோகம் செய்யும் வியாபாரத்தையும், விளக்கம் தரும் கல்வியையும், அவை அனைத்திலிருந்து விடுதலை தரும் மோட்சத்தையும் சிருஷ்டிக்க அடிகோலிற்று.

விடுதலை பெற்ற ஆன்மா தன்னையறியவில்லை. It is an unconscious accomplishment.

விடுதலையைத் துறந்த ஆன்மா தன்னையறிந்து பிரம்மம் தேடிய ஆனந்தத்தை சிருஷ்டிக்க சத்தியஜீவியத்தை பிரபஞ்சத்தில் எட்டியது.

மனம் அறியாமையில் சிருஷ்டித்தது. தன்னையறிந்த பின் ஞானத்தில் மனம் சிருஷ்டிக்க முயலும் பொழுது தானே சத்தியஜீவியமாக பரிணாம வளர்ச்சி பெறுகிறது.

The human soul mistakenly taken to be the desire soul, comes out of ignorance to become the psychic which by further evolution discovers itself as Ishwara, the Supramental Being, the Psychic Being in Material Substance thus covering the entire gamut of the play from the Self-Conscious Being to its inversion Matter where Mind serves as the formal object to initiate knowledge, action and delight of existence.

நமது அன்றாட வாழ்வில் சத்தியஜீவியம்:

- எப்படி பரமாத்மா ஜீவாத்மாயிற்று என்பது சிருஷ்டி ஏற்பட்ட வழி.
- அதைச் செய்தது சத்தியஜீவியம்.
- Page No.129 *The Life Divine* இல் இந்த விளக்கமிருக்கிறது. அதை முடிவில் சுருக்கிக் கீழ்க்கண்டவாறு கூறுகிறார்.
 - சிருஷ்டி என்பது பிரகிருதி எனும் இயற்கை.
 - புருஷன் ஜீவன், பிரகிருதி இயற்கை எனும் சிருஷ்டி. புருஷன் பிரகிருதியாவது சிருஷ்டி.
 - பிரகிருதி என்பது முழுமையாக புருஷனுடைய ஞானதிருஷ்டி.
- புருஷன் தன் திருஷ்டியால் சிருஷ்டித்தான். (Seer will) அது அவன் இச்சை.
 - தன்னிச்சையால் சிருஷ்டிக்கும் கருவி சித்-சக்தி.
 - சித்-சக்தி சத் புருஷனுடைய (Conscious Being) இச்சை (Will).
 - சத்புருஷன் பரிணாமம் எனும் வேலையில் ஈடுபட்டு உள்ளான்.

- வேலை என்பது சத்தியத்தை சக்தியின் ரூப-மாக்குவது.
- சத்தியம் என்பது புருஷன் நிர்ணயித்த சத்தியம்.
- புருஷன் தான் ஏற்கனவே சிந்தனையால் சிருஷ்டித்த சத்தியத்திற்கு ரூபமும் சக்தியும் தருவது சிருஷ்டி என்ற பிரகிருதி.

சத்புருஷன் தானே விரும்பி நிர்ணயித்த சத்தியத்திற்கு தன் இச்சையால் ரூபமும் சக்தியும் தருவது சிருஷ்டி என்பது பகவான் விளக்கம். எதை நமக்குக் கேட்க உரிமையில்லை என ரிஷிகள் கூறினார்களோ அதை இச் சொற்களால் பகவான் விளக்குகிறார்.

நம் வாழ்வில் நாமே நமக்கு பிரம்மம் - அதாவது புருஷன் - சத் புருஷன்.

நாமே நம் வாழ்வின் சிற்பி.

நமது வாழ்வு நமது சத்தியத்தை வெளிப்படுத்துகிறது.

எது நமக்கு சத்தியம் என நாம் (Self-conception) நிர்ணயிக்கிறோம்.

சிந்தனையால் நிர்ணயித்ததை செயல்படுத்துவது நமது செயல் (will) உறுதி, இச்சை.

நாம் நிர்ணயிக்கிறோம், நாமே செயல்படுத்துகிறோம்.

செயல்படுத்துவது எனில் எண்ணம் ரூபம் பெறுகிறது.

ரூபம் பெறும் எண்ணம் தான் பெற்ற சக்தியின் அளவு திறன் பெறுகிறது.

(நமக்கு அக்கறையுள்ள அளவு நாம் சாதிக்கிறோம்).

பிரம்மம் உலகை சிருஷ்டித்ததும், நாம் நம் வாழ்வை உருவாக்குவதும் ஒன்றே - முறை ஒன்று, நிலை வேறு.

பிரம்மம் தெரிந்து, விரும்பிச் செயல்படுகிறது. நாம் தெரியாமல் ஆசையால் உந்தப்பட்டுக் கண்மூடியாகச் செயல்படுகிறோம். கண்மூடியாகச் செயல்படும் பொழுதும் பிரம்மத்தின் முறையைக் கடைப்பிடிக்கிறோம். பிரம்மம் சத்தியத்தால் செயல்படுகிறது. நம் சத்தியம் துளி, பொய் அதிகம். பொய் குறைந்து மெய் அதிகமாவது ஆன்மீக முன்னேற்றம். எந்த அளவு முன்னேற்றம் தேவையோ, அந்த அளவு மெய் வேண்டும்.

- மனிதன், எந்த அளவு உயர விரும்புகிறானோ அந்த அளவு சத்தியத்தை மேற்கொண்டால், அவன் தன் பார்சனாலிடீக்கு ஏற்றவாறு சாதிப்பான்.
- அன்பன் அதை அன்னையை ஏற்கும் அளவில் விரைவாக, முழுமையாகச் சாதிப்பான்.

பிரம்மம் தேடும் ஆனந்தம்

பிரம்மமே ஆனந்தம். ஏன் பிரம்மம் ஆனந்தத்தைத் தேடுகிறது? There are grades and variations in ananda as in any other thing. மாற்றம் நாம் நாடுவது. ஏற்றம் விரும்பத்தக்கது. அனந்தமான பிரம்மம், தான் பெற்றுள்ள ஆனந்தத்தை அனந்தமாக மாற்றவல்லது.

- இந்த சிருஷ்டியில் ஒளிந்து கண்டுபிடிக்கும் ஆனந்தத்தைப் பிரம்மம் தேடுகிறது.

ஒரு கேள்வி, இதுவரை சிருஷ்டியில்லாத ஆனந்தத்தை இனிப் பரிணாமம் மூலமாக மனிதன் பெறுவதை பிரம்மம் அனுபவிக்கப் போகிறது என நாம் அறியலாம். அது உண்மை, முழு உண்மையில்லை. உண்மை கீழ்க்கண்டவாறுள்ளது.

- பிரம்மம் என்றுமே முழுமையானது.
நம் ரிஷிகள் அதன் ஓர் அம்சமான அசையாத பிரம்மத்தைக் கண்டு அதுவே முடிவானது என்றனர்.
பகவான் முதலில் முழுப் பிரம்மத்தைக் கண்டார்.
- இது முழு ஆனந்தமுடையது.

- இது என்றும் அதுபோலவே இருந்து வருகிறது.
- மனிதன் இதை இனிக்கண்டு சச்சிதானந்தத்தின் முழுமையை அறிந்து யோக முன்னேற்றம் பெற வேண்டும். அதுவே பூரணயோகம்.

- மனிதன் பரிணாமத்தால் முழுப் பிரம்மத்தையும், அதன் முழு ஆனந்தத்தையும் கண்டால் முழுமையான பிரம்மானந்தத்தை அனுபவிப்பது, மனிதன் மட்டுமன்று, இறைவனான மனிதன் என்ற பிரம்மமும் அப்புதிய ஆனந்தத்தை அனுபவிக்கும்.
- அதனால் நாம் காணப் போவது இனி ஏற்பட வேண்டும் என்பதால் முழுப் பிரம்மமும், அதன் பூரண பிரம்மானந்தமும் இனிமேல்தான் மனிதனால் சிருஷ்டிக்கப்பட வேண்டும்என நாம் நினைக்கத் தோன்றும். அதை விளக்க,
 - முழுப் பிரம்மமே முழுமுதற் கடவுள். ரிஷிகள் அதை அறியவில்லை. பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் அதைக் கண்டார்.
 - அதில் அகந்தை, தீமை, மனம், காலம், மரணம் சிறுமையில்லை.
 - பரிணாமத்தால் அந்த முழுப் பிரம்மமும் வளர்ந்து அது இதுவரையறியாத ஆனந்தத்தை மனிதன் இறைவன் ஆவதால் அறிய முற்படுகிறது.
- இதைச் சாதிக்க பிரம்மம் ஜடமாகி, தாவரம், மிருகமாகி, மனிதனாகி, சத்தியஜீவனாக முயல்கிறது.
 - மனித முன்னேற்றம் மனத்தின் முன்னேற்றம்.
 - இதை நாம் சமூக முன்னேற்றமாகக் காண்கிறோம்.
 - இது மேல்நிலை அம்சங்கள் கீழுள்ள அம்சங்களில் வெளிப்படுவதாக அமைகிறது.
 - வேட்டையாடியவன், விவசாயம், வியாபாரம், தொழில், நகர வாழ்வு, கல்வி, விஞ்ஞானம், ஆன்மீகம் மூலம் இதையுடைய முயல்கிறான்.

- சாதகனுக்கு இரு பாதைகள் எதிர்கொள்கின்றன.

- 1) இன்றைய சமூக முன்னேற்றத்திற்குப் பரிணாம சக்தியைப் பயன்படுத்துவது.
- 2) பரிணாம வளர்ச்சியை மனிதனைக் கடந்து எடுத்துச் செல்லுதல்.

முதலாவது வாழ்வு ஆன்மாவால் வாழ்ந்து வளர்வது. அடுத்தது ஆன்மா வாழ்வில் வளர்ந்து அதுவே புவி வாழ்வாவது.

முத்து, வைரம்

முத்துவையும், வைரத்தையும் அறிய முடியாத நிலையில் மனிதன் வாழ்ந்தான். சமூகம் வளர்ந்த பின், அவற்றின் மதிப்பு தெரிந்து போற்றிப் பயன்படுத்தி பெருமைப்பட்டான். விஞ்ஞான அறிவு அதிகமாக வளர்ந்த பொழுது, முத்துவும், வைரமும் இயற்கையில் எப்படி உருவாகின (Process of making them) என அறிந்து, அதன் மூலம் அவனே அவற்றைச் செய்தான். முத்துவும், வைரமும் பிரம்மம் என்ற ஞானம் சித்தித்த ரிஷி முத்துவைக் கையில் எடுத்து வைரமாக மாற்ற முடியும். அது இரஸவாதம். இது *The Life Divine* இல் உள்ள உதாரணம், விளக்கம்.

தனித்தன்மை, பொதுத்தன்மை, சாரம் என்பதை அறிவதால் அவற்றைப் பயன்படுத்தவும், செய்யவும், மாற்றவும் முடிகிறது. பயன்படுத்த சமூக அறிவும், செய்வதற்கு விஞ்ஞான அறிவும், மாற்ற ஆன்மீக ஞானமும் தேவை. விஞ்ஞான அறிவு ஆன்மீக அறிவாக மாற insight, intuition, integral experience உள்ளுணர்வு, ஞானம், பூரண அனுபவம் தேவை. பூரண ஞானம் இரண்டறக் கலப்பதால் வருவது. ஞானம் ரிஷியைக் கடந்த யோகியுடையது. உள்ளுணர்வு அறிவைக் கடந்து ஞானத்தையுடைய வழியில் உள்ளது. அறிவு ஞானமாக முன் உள்ளுணர்வு insight எழும் வாயில்களை 88 ஆகக் கீழே எழுதியுள்ளேன். கீழேயுள்ள *The Life Divine* கருத்து எது முழுமையாகப் புரிந்தாலும் insight மின்னலாகத் தெறிக்கும்.

- 1) சங்கரர் எப்படி மாயையை நம்பினார்?
- 2) புத்தர் ஏன் பாதியில் விசாரத்தை நிறுத்தினார்?
- 3) அஞ்ஞான மாயைக்கும், தெய்வீக மாயைக்கும் எண்ணத்திலுள்ள தொடர்பு எது?
- 4) கணிதம் அறியாத அனந்தமெது?
- 5) தெய்வீகமனம் சிருஷ்டிக்கும் சத்தியம் ஏன் தனித்துத் துவங்குகிறது?
- 6) பிராணமயப் புருஷனிலிருந்து மனோமயப் புருஷனுக்கு மாறுவது எப்படி? மனோமயப் புருஷனிலிருந்து சத்தியஜீவனுக்கு மாறுவது எப்படி?
- 7) மாயை, சத்தியஜீவியம், அகமும்-புறமும், ஜீவியம், இயற்கை இவற்றிற்குள்ள தொடர்பு.
- 8) ஜடம் பிரபஞ்ச வாழ்வின் ஆனந்தம். தன் ஜீவியத்திற்குத் தன்னைப் புலன் உணர்வு அறியும் பொருளாகச் சமர்ப்பிக்கிறது.
- 9) மனம் உலகை சிருஷ்டித்தது என்ற முடிவுக்கு ரிஷிகள் எப்படி வந்தனர்?
- 10) ஜீவாத்மாவுக்கு அமரத்துவம் உண்டுஎன ஏன் ரிஷிகளால் அறிய முடியவில்லை? (அவர் மனம் ஜடமனம். அதனால் அறிய முடியாது).
- 11) எதையும் நம்ப மறுப்பவன், மாயாவாதி, பிரம்மம், பிரம்மத்தின் முழுமை.
- 12) மனம் சச்சிதானந்தத்தின் முறையான அடிப்படை. தன்னை மனம் மூலம் சச்சிதானந்தம் தனக்கே ஜடமாகக் காட்டுகிறது.
- 13) வாழ்வின் இரு புதிர்கள் - பிறப்பு, இறப்பு. (நினைவுக்குட்பட்ட மனம் நினைவைக் கடந்ததை அறிய முடியாது.)
- 14) நினைவு, மேல் மனம் அடிமனம் தலை கீழே மாறியது.

- 15) சன்னியாசி ஆத்மாவை அறிந்ததைப்போல் விஞ்ஞானி ஜடத்தை அறியவில்லை.
- 16) விரயமில்லை.
- 17) நம் வாழ்வில் சிருஷ்டியின் முறை செயல்படும் வகை (Process of creation in our life).
- 18) உள்ளுணர்வு - ஞானம் - பூரண ஆத்மானுபவம்.
 - அறிவு காலத்தினின்று மூன்றாம் நிலைக் காலத்தைக் காண்பது உள்ளுணர்வு.
 - உணர்வு காலத்தைக் கடந்த நிலையினின்று மூன்றாம் நிலைக் காலத்தைக் காண்பது ஞானம்.
 - உடல் மூன்றாம் நிலைக் காலத்தைத் தன்னுள் உணர்வது பூரண ஆத்மானுபவம்.
- 19) முனிவர் - தெய்வ லோகத்திற்குப் போக உள் மனத்தை அடைவது தவிர்க்க முடியாதது. (தலைகீழ் மாறிய சிருஷ்டியை, பரிணாம நிலைக்கு மாற தலைகீழ் மாறும் வகை இது.)
- 20) அனைத்தையும் தன்னுட் கொள்ளும் பரிணாம முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது சரணாகதி.
- 21) ஜீவனை சரணம் செய்தபின் பொருளையும் வெல்ல சுபாவத்தை-யும் சரணம் செய்ய வேண்டும் என்பதை அறிய பொருளையும், ஜீவியத்தையும் அறிய வேண்டும்.
- 22) ஏன் தெய்வீக ஆன்மா ஏற்பட்டது? அதன் அம்சங்கள் கடவுளையும், ஆத்மாக்களையும் அது அனுபவிக்கும் வகை.
- 23) ஜடம் எழுப்பும் எதிர்ப்பு - அஞ்ஞானம், தமஸ், பிரிவினை, அவற்றின் தத்துவம்.
- 24) யுகம் கூணமாவது எங்ஙனம்? (புறம் அகமாவது யுகம் கூணமாகும் காரணம்)
- 25) இலட்சியம் உலகை முந்தியது.

- 26) அகந்தையின் ஆரம்பம். அதன் அமைப்பு, செயல்.
- 27) முடிவுவரை முயற்சியை முடிக்கக் கூடாது. (பூரண யோகத்திற்குப் பூரண முயற்சி தேவை.)
- 28) அற்புதம் மனிதனால் பரிணாமத்தால் சிருஷ்டிக்கப்படப் போவதில்லை. அற்புதம் ஆதி காலம் தொட்டுள்ளது. மனிதன் சத்தியஜீவியத்திற்கு உயர்ந்து அதைக் காண வேண்டும்.
- 29) பிரம்மம் ஆனந்தத்தைப் பரிணாமத்தில் தேடுவதுபோல் சிருஷ்டியிலும் பெறுகிறது.
- 30) மேலெழும் பொழுது, ஒவ்வொரு நிலையிலும் ஒரு திறனை நாம் இழக்கிறோம். கீழே வரும் பொழுது ஒவ்வொரு நிலையிலும் ஒரு திறனைப் பெறுகிறோம்.
- 31) பிரம்மம் தனக்குப் புதிய ஆனந்தத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்ள வல்லது.
- 32) சிருஷ்டியில் சூட்சும வாய்ப்பு, கண்ணுக்குத் தெரியாத நிர்ப்பந்தம், பலன்என மூன்று நிலைகள் உள்ளன. வாய்ப்பை உள்ளுணர்வால் அறிவது நல்லது. குறைந்தபட்சம் அது சிந்தனைக்காவது எட்ட வேண்டும்.
- 33) பிறருக்கு எதையும் சொல்ல முடியாது என்றகருத்தில் பொதிந்துள்ள ஆன்மீகச் சாரத்தை அறிய வேண்டும். அதைக் கடந்து சென்று சிந்தித்து, உள்ளேயுணர்ந்து, உடலிலும் உணர்ந்து அணு தன்னையறிந்து பரிணாமத்தால் மலரும்படிச் செய்வது ஞானத்தைக் கடந்து செல்ல முயல்வதாகும்.
- 34) சத்தியஜீவியத் திருவுருமாற்றம் தவிர்க்க முடியாதது.
- 35) பூரணம் பெற்ற தெளிவான கூர்மை பூரணம் சிறப்பெய்ய உதவும். அந்நிலையில் பகுதிகள் முழுமையை முழுவதுமாக உணரும்.
- 36) விதி பெற்ற சுதந்திரம்.

- 37) சுதந்திரம் தன்னை இழக்கும் சுதந்திரத்தால் பேரானந்தம் பெறுவது.
- 38) மனமும் ஆத்மாவும் ஜடத்தில் செயல்படும் வேகம் அதிகம். அது செயலற்ற நிலையை எழுப்பும். அதனால் செயலற்ற நிலையே சிறந்த செயல் என்றேபடும்.
- 39) சர்வம் பிரம்மம் என்பதும், உள்ளது ஒன்றே என்பதும் எப்படி ஒன்று சேர்கின்றன?
- வேத காலத்து ஐக்கியத்தை - புருஷப் பிரகிருதி ஐக்கியத்தை - ஏன் வேதாந்த ரிஷிகள் பிரித்தனர்? விஞ்ஞானி ஜடத்தை அறிந்ததைவிட சன்னியாசி ஆன்மாவை அதிகமாக அறிந்தும், ஏன் பிரம்மத்தின் முழுமையை அறியவில்லை? விஞ்ஞானி ஏன் ஜடத்தின் முழுமையைத் தவற விட்டு விட்டான்?
- 40) பிரபஞ்ச ஜீவியத்தினின்று எப்படி ஒருவர் பிரம்ம ஜீவியத்திற்குப் போக முடியும்?
- எப்படி பிரபஞ்ச ஜீவியத்தை எட்டலாம்?
- 41) விசாரம் நடுவில் நிறுத்தப்பட்டால் பிரபஞ்சம் எப்படி அதை ஏற்கிறது. ஏன்?
- 42) பாதாளமும், பரமாத்மாவும் இணைதல் ஏன் அவசியம்?
- 43) ஜீவாத்மாவே பிரபஞ்ச ஆத்மாவும், பரமாத்மாவுமாகும் என்ற கொள்கை நம் வாழ்வில் பழுத்துப் பலன் தருவது எப்படி?
- 44) அடிபட்டால் உடல் வலியால் பதிலிறுப்பது அவசியமில்லை. மரணம் உடலைத் தீண்ட முடியாமல் உடல் உணர்வு பெற்றுள்-ளது.
- காலமும், இடமும் அனந்தம்.
- காலத்தைக் கடந்த அனந்தமுண்டு.
- ஸ்தாணுவே சத்தியம்.
- பிரபஞ்ச வாழ்வு அனந்தம்.

- ஜீவன் சத்தியம், ஜீவியம் உண்மை.
- மனிதன் தர்மத்திற்குக் கட்டுப்பட்டவன். வாழ்வு அப்படிக்கட்டுப்பட்டதில்லை.
- 45) அறிவு புலனினின்று விடுபட்டால், ஞானமாகும்.
- 46) அளவும், தரமும் மாயை.
- 47) சக்தி ஜீவனின் செயல், தனிப்பட்டதில்லை.
- 48) சச்சிதானந்தம் சிருஷ்டிக்கு முன் ஏற்பட்ட நிலையற்ற சூட்சும ஆனந்தத்தை சிருஷ்டியில் ஜடப் பொருளில் நிலையாக வெளிப்படுத்த முயல்கிறது.
- 49) அசைவற்ற சாரமான ஆனந்தம் சலனத்தில் வெளிப்படும் முறைப்படுத்தப்பட்ட ஆனந்தமாகிறது.
- 50) சிருஷ்டியின் சாவியாக இரகஸ்யம், அதற்குரிய பூட்டான சிருஷ்டி.
- மாயை பிரம்ம ஜீவியம்.
- மாயை பிரிக்கும் கடனைத் திறமையாக மனம் எனும் கருவிக்கு அளித்தது.
- 51) தெய்வீக மாயை, சத்தியம்-ஜீவியம், சத்தியஜீவியம், ஜீவனுள்ள முழு எண்ணம், ஜீவனின் கதிரான அலை. இவற்றுள் பொதுவான அம்சங்கள் வேறுபாடு.
- 52) தெய்வீக ஜீவியத்தின் பொதுவான மனத்தின் உண்மை.
- ஆன்மீகச் சட்டம் ஞானி, ஞானம், ஞானம் அறிவது எனப் பிரிக்கிறது. சமமான சக்தி, மூன்றாகப் பிரியும் வகை.
- 53) ஏன் சத்தியஜீவியம் மூன்று நிலைகளை - கடவுள், ஜீவாத்மா, மனிதன் - ஏற்கிறது?
- 54) சிருஷ்டியின் முடிவு மனம்.
- வாழ்வும், ஜடமும் சிருஷ்டியில்லையா?

- 55) தெய்வீக ஆன்மாவுக்கும் மனித ஆன்மாவுக்கும் உள்ள மாறுபாடு.
- 56) பிரபஞ்சம் அழிந்தாலும், வாழ்வு இருக்கும்.
- 57) மரணம் வாழ்வை அமரத்வம் பெறச் செய்கிறது.
- 58) மனோமயப் புருஷன் நம் ஆன்மாயில்லை.
- 59) பிணக்கால் அன்பெழும்.
- 60) சக்தியும் ஜீவியமும் பிரபஞ்சத்தில்தான் இணையும்.
- 61) லோகங்கள் 7 அல்லது 8, 10 அல்லது 12 ஆகும் என்பது ஏன்?
- 62) சைத்தியப் புருஷனை வாழ்விற்கும், ஜடத்திற்கும் இடையில் ஏன் வைத்தார்? ஏன் மனத்திற்கும் வாழ்விற்கும் இடையில் வைக்கவில்லை?
- 63) மேலே போக உள்ளே போக வேண்டியதின் அவசியம்.
- 64) முக்கிய ரூபத்தை அனந்தம் தன்னிச்சையால் எழுப்புகிறது என்ற கொள்கையை பகவான் எப்படி நிரூபிக்கிறார்?
- 65) - பிரம்மம், புருஷா, ஈஸ்வரா, மாயை, பிரகிருதி, சக்தி என்பவை ஒன்று.
- சுயசிந்தனை, சுய அளவீடு, சுயமாகக் கிரஹிப்பது என்பவற்றிற்கும் மாயை, பிரகிருதி, சக்திக்கும் உள்ள தொடர்பு.
 - புதிய பரிணாம இரகஸ்யம் இரு வாயில்கள்.
 - சிந்தனையால் சிருஷ்டிக்கும் மாயை, செயல்திறனால் சாதிக்கும் பிரகிருதி, ஆகியவை சக்தியில் இணைந்து இரண்டையும் செயல்படுத்துகின்றன.

- காலமும், கடந்ததும் இணைந்து மூன்றாம் நிலைக் காலம் எழுவது.
- 66) காலம் உலகை சிருஷ்டித்தது.
- முரண்பாடு மூலம் வரை வாராது.
- பிரம்மமே சிருஷ்டி, சிருஷ்டியே பிரம்மம்.
- 67) நன்மையை இழக்காமல் தீமையை விலக்க முடியாது.
- வேண்டாததை முழுமையாக அறிவது வேண்டியதை முழுமையாக அறிய உதவும்.
- 68) சுயஜீவியம் அஞ்ஞானத்தில் பெறும் சுயஅனுபவம் அகந்தை.
- ஆன்மாவுடன் நேரடித் தொடர்பு என்பது ஆன்மாவையும், இயற்கையையும் ஆழத்திலும் மேலும் அறிவது.
- 69) அஞ்ஞானம் மேல்மனத்தில் பூரணம் பெறுகிறது.
- மேல்மனம் அடிமனம் தலைகீழே மாறியது.
- சைத்தியப்புருஷன் ஆழ்மனக் குகையில் வசிக்கிறான்.
- 70) எளிமையான மாறுபாடு சிக்கலான குதர்க்கமாகும்.
- 71) பரமாத்மாவோ, ஜீவாத்மாவோ முடிவான சத்தியமில்லை.
- 72) ஐக்கியமும், பிரிவினையுமிருப்பது அவையிரண்டையும் உட்கொண்ட முழுமையிருப்பதைக் காட்டுகிறது.
- 73) பூரண ஞானத்திற்கும் மனத்தின் அறிவுக்கும் உள்ள வேறுபாடு.
- 74) மனித வாழ்வுக்கும் பூரண வாழ்வுக்கும் உள்ள வேறுபாடு.
- 75) பாதாளத்தையும், பரமாத்மாவையும் இணைப்பது - அவை இணைவது - என்றால் என்ன?
- 76) பாதாளம் உயர்ந்து பரமாத்மாவுடன் இணைந்து உயர்ந்து, உருவம் பெற்று முழுமை பெறுவது.

- 77) பிறவியைக் கடந்த நிலை, பிரகிருதியைக் கடந்தநிலை என்பவற்றை சிந்தனையாலும், உள்ளுணர்வாலும், உடல் உணர்வாலும் அறிவது.
- 78) ஒவ்வொரு நிலையிலும் அஞ்ஞானம் கரைவதை ஓரளவு உணர்வது.
- 79) ஜடமனம் ஆத்மா சலனமற்றதுஎன அறிந்தால், உயிர், மனம், ஆன்மீகமனம் நம்புபவை எவை?
- 80) இடைப்பட்ட நிலைகள்
- உடல் பரிணாமவளர்ச்சி பெறும்பொழுது.
 - அதை அடுத்தவர்க்கு அளிக்கும் திறன் பெறும் பொழுது.
- 81) சைத்தியப்புருஷன் ஏக காலத்தில் மேலும், கீழும் போவதை அறிவது.
- 82) உள்ளே போவதால் யுகம் ஏன் க்ஷணமாகும்?
- 83) ஜீவன் பிரபஞ்சத்தில் பரவி, சக்தி பெற்று, தன்னையறிந்து, ஆனந்தம் பெறுவதை நமக்கே நாம் விளக்கலாம்.
- 84) திருவுருமாற்றத்திற்கு ஏன் சரணாகதி இன்றியமையாதது?
- 85) எப்படி எளிமையும், ஆடம்பரமும் ஒன்றாகும்?
- 86) அஞ்ஞானம் ருசிப்பதற்கும், ஞானம் ருசிப்பதற்கும் உள்ள வேறுபாடு.
- 87) பரிணாம வளர்ச்சியில் ஆன்மாவுக்குரிய அம்சங்களுண்டா?
- 88) அஞ்ஞானம் ருசிப்பது ஜடம்.
- ஞானம் ருசிப்பது மனம்.
- ஞானம் ஆத்மாவுக்கும், சத்தியஜீவியத்திற்கும் ருசிக்கும்.
